

■ QUÈ VA SER DE...

Francesc Codina: “Sempre he volgut ser alcalde, però em vaig equivocar de poble o de partit”

[pàg. 32-33]

CODINA VA SER EL MILITANT NÚMERO 2 DE CIU, DARRERA DE JACINT BORRÀS

■ ESPORTS

Los creadores del “Mini Fútbol” o “Fútbol 7” en 1984 fueron dos vecinos de Sant Vicenç dels Horts

[pág. 42-43]

e//lobregat

n.128

Novembre 2017

publicació comarcal

www.ellobregat.com

La salud del Baix: De la UCI a planta

■ Los servicios sanitarios afrontan el invierno con más presupuesto y personal que el año pasado, pero lejos de los datos de 2010

■ El Hospital de Viladecans, que ya cuenta con un calendario de obras concreto, es el único centro público de Cataluña con habitaciones para cuatro pacientes

LA GENERALITAT HA INICIADO RECIENTEMENTE LA CAMPAÑA DE VACUNACIÓN CONTRA LA GRIPE, VIRUS QUE PROTAGONIZA EL DISEÑO RECREADO POR ANDRÉS DURÁN

[pág. 5-11 y Editorial]

Garro

MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIÓ - ARA TAMBÉ AL VALLÈS ORIENTAL

www.garro.es

Centre Sant Boi
Ctra. Santa Creu de Calafell, Km. 10,7
08830 Sant Boi de Llobregat
Tlf. 93 654 60 00

Centre Canovelles
Carrer Juan de la Cierva, 8, Naus A-B
Pol. Ind. Can Castellà
08420 Canovelles
Tlf. 93 840 90 86

ATENCIÓ DE QUALITAT AL
DISTRICTE DE LA CIUTAT
DE LA JUSTÍCIA

AMB MÉS DE 3000 M² DE
JARDÍ MEDITERRANI

PRYTANIS RESIDENCIAL
Aprestadora, 43 - 45 (al costat Ciutat Justícia) L'Hospitalet
93 298 80 90 • www.prytanis.com

L'Agència de Residus de Catalunya presenta el balanç corresponent a l'any 2016

No reciclar sortirà car

PLANTA DE TRACTAMENT D'ENVASOS LLEUGERS DE PLÀSTIC, UBICADA A GAVÀ | TERESA CASTILLO-BCN CONTENT FACTORY

El Baix Llobregat, tot i estar per sobre de la mitjana catalana, està a quasi 20 punt percentuals dels objectius europeus de recollida selectiva

La nova Llei de Residus, que es comença a debatre aquest novembre, inclourà un enduriment de la fiscalitat i, previsiblement, de les sancions

Imanol Crespo

A diferència d'altres països europeus, l'esperit mediambiental i la gestió de recollida de residus va arribar, a Catalunya i Espanya, molt més tard el que ara deriva en una conclusió irrefutable: patirem les sancions d'Europa per no complir amb els objectius comunitaris. Segons la Unió Europea, caldria comptar amb un percentatge de recollida selectiva neta del 50% a l'any 2020.

Doncs bé, la comarca de la demarcació de Barcelona amb millor percentatge és el Maresme amb només un 33%, tot seguit del Baix Llobregat amb un 31,48%, les dues úniques comarques que estan lleugerament per sobre de la mitjana catalana (30,41%) i, de manera destacada, en comparació amb les dades metropolitanes (27,69%).

Això vol dir que, en el cas del Baix Llobregat, estem a quasi 20 punts percentuals de complir els objectius fixats per Europa per l'any 2020. Per afavorir la recollida selectiva neta —excessivament estancada des de fa anys sigui per la crisi econòmica o, fins i tot, pel robatori de material reciclat que no entra en les estadístiques (el cartró és un exemple molt evident)—, la Generalitat començarà a debatre, a partir d'aquest novembre, la nova Llei de Residus de Catalunya, que inclourà penalitzacions als municipis que més residus portin als abocadors o incineradores i, per tant, els que menys reciclin.

El director de l'Agència Catalana de Residus, Josep Maria Tost, ha destacat a El Llobregat el paper clau del Baix Llobregat en aquest sentit: "Entenem que la zona del Baix Llobregat és clau, perquè hi ha grans ciutats que

sumen moltes tones de residus al país i hem de mirar de treballar al seu costat", ha dit, apuntant a dos elements fonamentals: la proximitat de les mesures mediambientals i la col·laboració, entre d'altres, amb els grans productors com hotels, restauradors i grans indústries "on cal optimitzar la recollida selectiva".

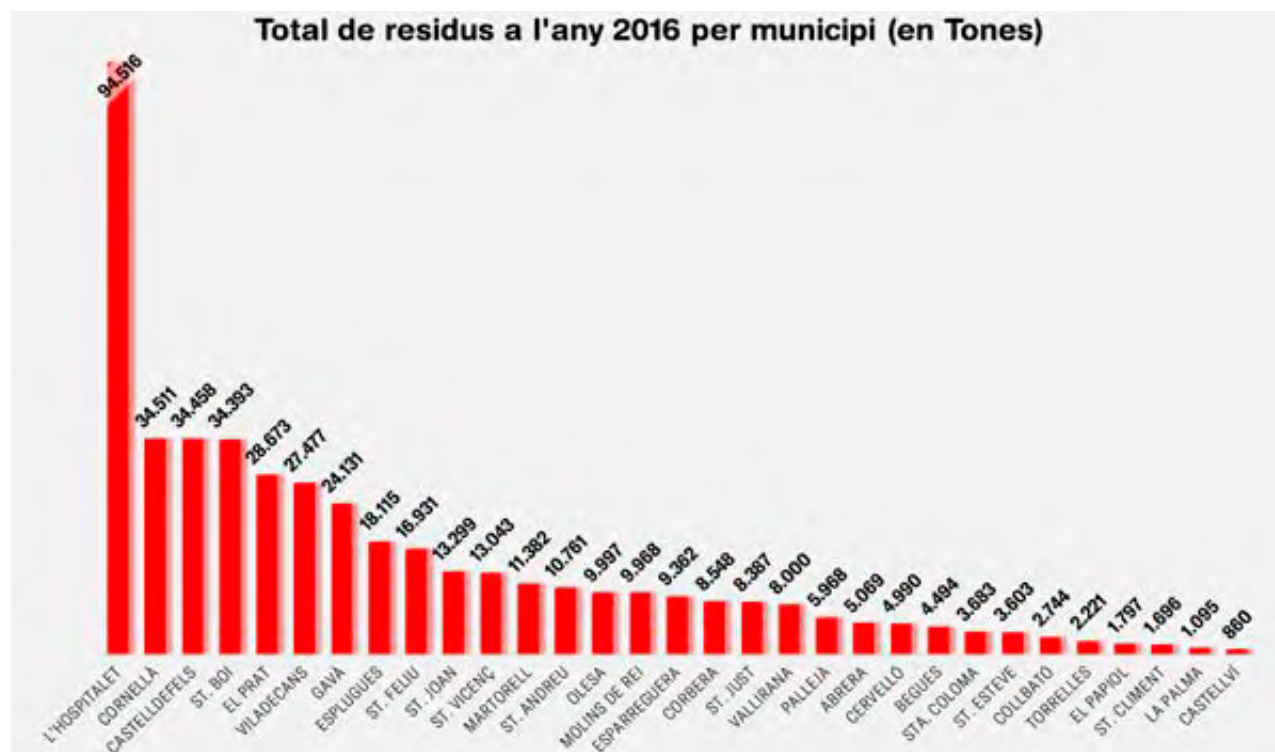
Per la seva banda, ha demanat la col·laboració del món local, fonamentals per aconseguir arribar als objectius europeus: "Necessitem que ens ajudin. Sabem que estan actuant, però ara ho hem de fer d'una forma ràpida. Es preparen canvis des del punt de vista de la recollida i sense la seva ajuda no podrem arribar als objectius que fixa Europa".

Una col·laboració que de no donar-se els sortirà car. Perquè en paral·lel a l'elaboració de la nova llei, el Departament de Medi Ambient aplicarà un encariment dels cànons de residus ja des del 2018. El pròxim any passarà de 30 euros per tona a 35,60 € i està previst que sigui de 47 euros a partir de l'any 2020. El mateix passarà amb les incineracions: el gravamen passa a ser de 14,50 euros per tona als 17,80 (2018) i de 23,60 € a partir de 2020. Pujades del 57 i 68%, respectivament: "Aquestes xifres ja piquen pels ajuntaments", deia Tost. Ara bé, el recaptat per aquest cànon reverteix en el món local en un 96%.

Més d'un kg al dia

Pel que la generació de residus, el Baix Llobregat genera 448,31 kg per habitant en un any o, el que és el mateix, cada veí de la comarca aporta 1,23 kg al dia. Aquesta dada està per sota de la mitjana catalana (495,49 kg a l'any/1,36 kg al dia) i de quatre comarques de la demarcació. Encapçalen les estadístiques les comarques més turístiques com són el Garraf (584,43 kg per habitant a l'any/1,60 kg per habitant al dia) i el Maresme (551,54 kg/año – 1,51 kg/dia).

En total, la regió metropolitana de Barcelona (Baix

DADES DE L'AGÈNCIA DE RESIDUS DE CATALUNYA. GRÀFIC D'ANDRÉS DURÁN - EL LLOBREGAT

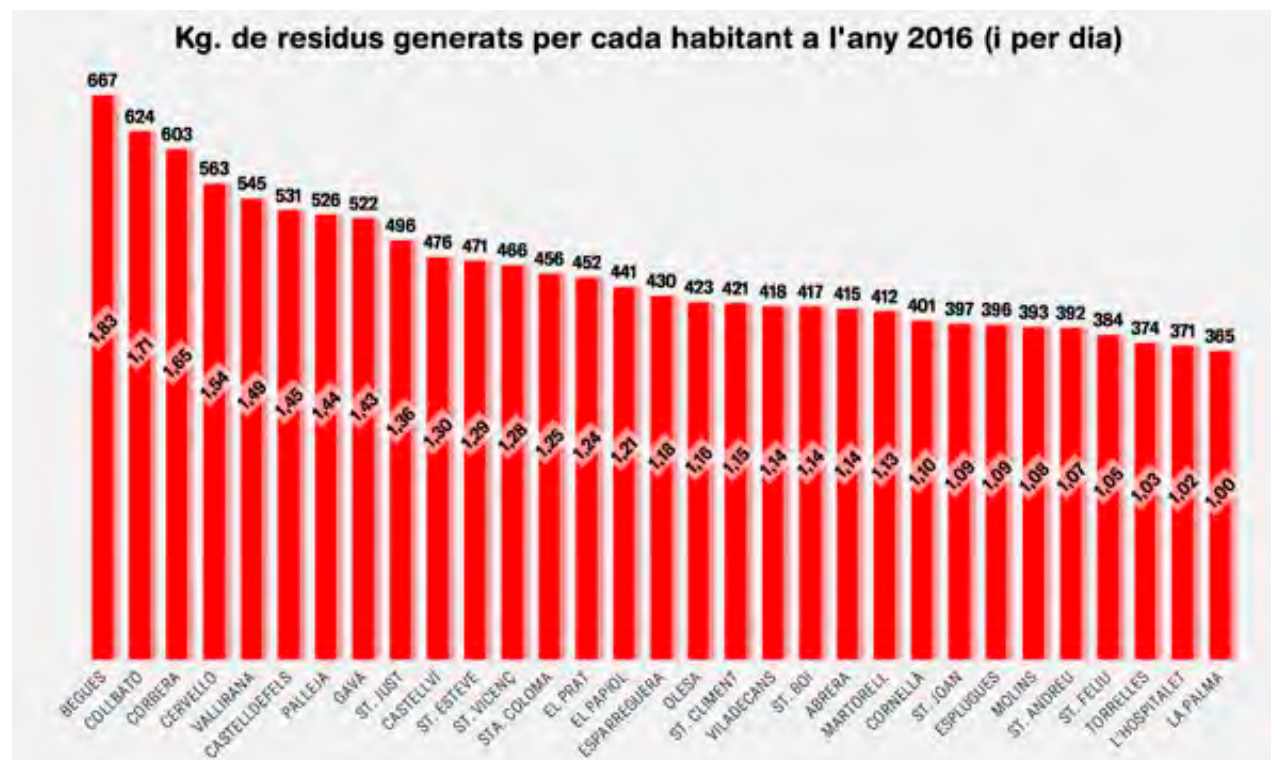
JOSEP MARIA TOST ÉS EL DIRECTOR DE L'AGÈNCIA DE RESIDUS | I. C.

Llobregat, Alt Penedès, Garraf, Maresme, Vallès Occidental i Oriental, ha generat 2.278.434 tones de residus municipals.

'Big brother' als contenidors

Més enllà de les penalitzacions que es poden derivar de la llei, el nou marc legal de residus planteja un altre gran eix d'actuacions que gira al voltant de la idea del pagament personalitzat de les taxes segons si es recicla més o menys. És a dir, qui més recicli acabarà pagant menys impostos i, per tant, es premiarà econòmicament el reciclatge.

Es podrà fer en positiu (amb bonificacions per les persones que reciclin) o en negatiu (penalitzant qui no recicli), però el que és ben segur és que es farà de la mà

DADES DE L'AGÈNCIA DE RESIDUS DE CATALUNYA. GRÀFIC D'ANDRÉS DURÁN - EL LLOBREGAT

de la tecnologia que permetrà vigilar les nostres escombraries.

Serà a través de xips que s'ubicaran als contenidors tant els de cadascú del model 'porta a porta' (model ideal que ja funciona a 140 municipis de Catalunya i que continua en expansió) com en els contenidors de les grans

ciutats que, progressivament, passaran a ser aparells intel·ligents amb aquesta finalitat.

A Catalunya ja hi ha tres ajuntaments que cobren taxes municipals de manera personalitzada: Argentona, Miravet i Rasquera. El pròxim any es sumaran Vilablareix i Riudecanyes. **///**

CONTINUA A LA SEGÜENT PÀGINA >>

VENDA AL DETALL
PREUS AL MAJOR
VENDA DE PEIX I MARISC
PRODUCTES ULTRA CONGELATS

Vine a la FRIGOTENDA i descobreix la immillorable gamma de peix i marisc ultracongelat de primera qualitat.

Obertura del 15 de novembre al 5 de gener.
Novembre (L-V) De 10 a 14 h i de 16 a 19 h
Desembre (L-V) De 10 a 20 h. Dissabtes de 10 a 14 h

www.frigotienda.es Tel: 934 791 640

Polígon Industrial Pratenc C/ 111 s/n El Prat de Llobregat

VIENE DE LA PÁGINA ANTERIOR >>

El biogás del vertedero de Garraf ingresa 1 millón de euros en AMB

La municipalización del servicio desde 2018 será a través de la empresa pública TERSA que comercializará la energía que desprende la basura acumulada

El nuevo modelo aportará ingresos a las arcas públicas como resultado de la venta de la energía, mientras los 4 trabajadores mantendrán su actual puesto

Teresa Castillo

La clausura, en 2006, del depósito controlado de la Vall d'en Joan, más conocido como el vertedero de Garraf, el mayor de España, no quiere decir que los 25 millones de toneladas de basura metropolitana acumulados desde 1974 hayan dejado de generar

VERTEDERO DE GARRAF

energía. En concreto, se calcula que el depósito aporta 15 millones de metros cúbicos anuales de biogás.

Pues bien, el Consejo de Administración de TERSA, la empresa pública participada por Àrea Metropolitana y el Ayuntamiento de Barcelona, ha aprobado la municipalización del servicio de gestión de la energía a partir de enero de 2018. De esta manera, TERSA se responsabilizará directamente, por un lado, de la desgasificación del depósito y, por otro, de la comercialización de la electricidad obtenida a partir del biogás de los antiguos residuos.

Transición hacia la economía circular

En los pueblos y ciudades del área metropolitana de Barcelona se generan aproximadamente 1,3 kg de residuos municipales por persona y día, y un 16% de estos son envases. Estos envases, en su mayoría de plástico, son un problema para el medio ambiente, porque cuando acaba su vida útil y se deposita en vertederos, tarda mil años en descomponerse y termina contaminando las capas subterráneas y las corrientes de agua.

Por eso se quiere reducir el consumo de plástico en favor del de vidrio (100% reutilizable) y aumentar el reciclaje de los envases. Podemos prologar la vida útil del plástico si lo sometemos a un proceso de reciclaje donde el residuo se convierte en materia prima que sirve para producir nuevos productos.

Y es que el modelo de producción lineal que hasta ahora conocíamos, donde una materia prima se llevaba a la fábrica y sacaba un producto para consumirlo, está dando paso a la economía circular, una nueva forma de producir y consumir que se considera el único modelo de desarrollo posible, donde se pone en práctica el máximo aprovechamiento de los productos con la idea de que se generen menos residuos, pero también con la de permitir la conversión de dichos residuos en recursos o incluso

productos destinados de nuevo al consumo. Consciente de la importancia de esta transformación, AMB trabaja para avanzar en este sentido desde las diferentes plantas de selección y tratamiento de residuos. Tal es el caso de SEMESA, una planta destinada a la selección de envases ligeros, para su posterior tratamiento de reciclaje en empresas especializadas, y al tratamiento de los voluminosos procedentes de la recogida selectiva. Esta planta tiene una producción anual de 24.000 toneladas y sus instalaciones están ubicadas en el centro de Tratamiento de Residuos Municipales de Gavà-Viladecans.

Nuevas y mejores plantas

Otras de las instalaciones destacadas es la planta de selección de Molins de Rei, que tras su remodelación y actualizaciones realizadas en el 2015 tiene una capacidad para recuperar más de 5.000 toneladas de materiales (más del 30% de las 16.000 toneladas que recibe anualmente). Aunque el reciclaje de residuos orgánicos es un tema pendiente, la planta de Compostaje de Torrelles de Llobregat, en la que se han realizado mejoras en marzo de este año, recibe 4.500 toneladas al año de residuos orgánicos de los que se genera 1.000 toneladas de compost, destinado principalmente a la agricultura y la ganadería. **///**

Recuperar el control de la energía

“Es importante recuperar la gestión pública de la energía, porque es un servicio básico en el que no pueden primar los intereses de unos cuantos por encima del interés general”, ha dicho el vicepresidente de medio ambiente de AMB y vicepresidente de TERSA, Eloi Badia; que apostillaba: “De hecho, es uno de los sectores en donde la soberanía tiene un papel capital”.

La nueva medida es, según AMB, el primer paso para recuperar el control de toda la gestión de la energía que se produce en el ámbito metropolitano y que, progresivamente, irán pasando a ser de gestión exclusivamente pública: “Nos estamos dotando de herramientas para aumentar el liderazgo público, para independizarnos del oligopolio eléctrico y desarrollar un papel activo en el mercado energético”, ha dicho Badia.

Por su parte, Janet Sanz, presidenta de TERSA, ha considerado que el nuevo modelo favorece la eficiencia energética de las ciudades, la lucha contra la pobreza energética, así como el autoconsumo a partir de energías renovables.

Según fuentes oficiales, TERSA garantiza el empleo de las cuatro personas que trabajan en la planta y calcula que ingresará un millón de euros resultado de la venta de la energía. **///**

Despacho especializado en derecho de familia

Rambla Rafael Casanova 74
Sant Boi de Llobregat
info@xpadvocats.com
Telf. 936407228

XP ADVOCATS S.L.P.

La salud del Baix: De la UCI a planta

El aumento del presupuesto y de los profesionales sanitarios revierte la tendencia negativa, que sigue, igualmente, lejos de los números previos a la crisis

Metges de Catalunya pide una aportación extra para la campaña de invierno en la atención primaria de entre 5 y 10 millones de euros: “el año pasado fue de 0 euros”

Imanol Crespo

“De manera global, le pongo de nota un 6 y, sobre todo, gracias a los profesionales, algo reconocido por todos. Es un aprobado que dos años atrás sería un suspendido”. Así de conciso y claro resume la Dra. Ana Roca, pediatra del CAP Viladecans 1 y delegada de Metges de Catalunya en atención primaria del Baix Llobregat, la sensación general por la que los servicios sanitarios del territorio pasan.

Tras años de recortes y dificultades, la tendencia negativa se ha revertido lo que permite afrontar el invierno de una manera más optimista y con mejores garantías. Aun así, los números todavía no se acercan a los previos a la crisis económica, con lo que queda mucho camino por recorrer: “Hay una recuperación económica y, de forma puntual e inicial, podemos decir que ha llegado al sistema sanitario”, dice por su parte el secretario general del sindicato, Josep Maria Puig.

NUEVAS URGENCIAS DE BELLVITGE | IMANOL CRESPO

“Para nosotros es insuficiente porque están lejos de los números de 2010, pero sí que hemos empezado a caminar en esa dirección. Tenemos que seguir luchando. Habíamos ido para abajo, para abajo y ahora se ha invertido la tendencia, aunque no con rapidez ni la inten-

sidad que merece. Era una situación, en cualquier caso, insostenible ya. Se estaba financiando la sanidad con los sueldos de sus profesionales”.

Este cambio de tendencia se fundamenta, básicamente, en dos cuestiones clave en el sector: más recursos y más plantilla. Según datos oficiales, la Gerencia Territorial Metropolitana Sur del Institut Català de la Salut, región en la que está incluida el Baix Llobregat, ha contado en 2016 con un total de 570 millones de euros, 314 de ellos para el Hospital de Bellvitge, 42 para Viladecans y 214 para toda la atención primaria de la también llamada ‘Costa de Ponent’.

Por su parte, de 2016 a 2017, la Metropolitana Sur ha contratado a 1.058 nuevos interinos (452 en Bellvitge, 86 en Viladecans y 520 –la mitad– en la atención primaria); es decir, personas que hasta ahora tenían contratos eventuales y que pasan a tener una plaza indefinida hasta que pueda salir en oposiciones una plaza de propiedad, lo que aumenta notablemente la estabilidad de los profesionales.

CONTINUA A LA SEGÜENT PÀGINA >>

Libre imprescindible de més de 500 pàgines per conèixer el funcionament dels òrgans que gestionen la comarca del Baix Llobregat i L'Hospitalet, una eina de consulta útil per les empreses, entitats públiques i privades, organismes oficials i ciutadans. Tot el que cal saber sobre: policia, sanitat, cultura, lleure, esports, tribunals, sindicats, empresaris, ensenyament, mitjans de comunicació, institucions supramunicipals, ajuntaments, entitats socials i partits polítics

Reservi el seu exemplar DARRERES EXISTÈNCIES

oferta
50% de descompte
12,90 €

Tel. 670 794 703 / 661 236 881

coordinacion@bcncontentfactory.com

VIENE DE LA PÁGINA ANTERIOR >>>

Así, la plantilla ha aumentado en este período en 434 nuevos profesionales, 287 de los cuales trabajan en Bellvitge, 19 en Viladecans y 128 en la atención primaria. En total, pues, ya son 8.154 profesionales en toda la región (3.671 en Bellvitge; 634 en Viladecans y 3.849 en atención primaria).

En este sentido, el Baix Llobregat, como parte de la región de la 'Costa de Ponent', era uno de los territorios más perjudicados por la pérdida de médicos, en particular, en la atención primaria. Entre el 2010 y 2014, el número cayó en hasta 1.000 profesionales, 240 de ellos de nuestra región sanitaria, debido a bajas que no eran sustituidas. Esto ahora no ocurre. Desde 2016, los profesionales que dejan de trabajar –por cambio de trabajo o jubilaciones, entre otros motivos- han sido cubiertos y, como decimos, ha habido nuevos interinos.

Difícil de cubrir

Aun así, hay especialidades que continúan con problemas para ser cubiertas: "La pediatría continúa siendo una especialidad muy difícil de cubrir. Y los médicos de familia también, algo que no pasaba cinco años atrás", dice la Dra. Roca. "Este año, al menos, todos los médicos residentes que han acabado el MIR se han podido incorporar a trabajar directamente. Estaban las plazas, había presupuesto para poderlas cubrir y las condiciones laborales eran mejores. Hace dos años, los contratos eran de 25 y, a lo mejor, de mes a mes. No es lo mismo que sean contratos de jornada completa o ser interino. La precari-

ANTONI COMÍN, EN LA INAUGURACIÓN DE LOS NUEVOS QUIRÓFANOS

edad laboral ha disminuido un poco". En esta línea opina Josep Maria Romero, secretario comarcal de Comisiones Obreras: "Hay una falta de profesionales que puedan cubrir todas las especialidades médicas, especialmente la de médicos de familia, que no abundan. Pero también ginecólogos, radiólogos, pediatras... Salen pocas plazas del MIR y prefieren trabajar en hospitales y no en la atención primaria".

La incógnita del invierno

El Departament de Salut ha iniciado, recientemente, la nueva campaña de vacunación de la gripe destinada es-

pecialmente a los colectivos de mayor riesgo como enfermos crónicos, gente mayor o mujeres embarazadas. Se han distribuido alrededor de 1,2 millones de dosis en los Centros de Atención Primaria (CAP) toda Cataluña.

La llegada del virus con el frío hace que, cada año, sean habituales las imágenes de colapsos en los pasillos de los hospitales. Especialmente graves fueron las del Broggi el año pasado, mientras que en Bellvitge fue testimonial, durante dos o tres días, al coincidir con un puente. En donde más se sufrió fue, también, en los ambulatorios, que no tuvieron el año pasado ninguna partida extra: "El año pasado lo afrontamos muy mal porque el presupuesto dedicado para la campaña de invierno fue de 0 euros", se queja Roca. "Mientras que se destinaron algunos millones de euros a las urgencias hospitalarias, no se dedicó ningún recurso extra en los CAP ni en los CUAP", a pesar de que experimentaron un incremento del 23% de las visitas en la época gripal, según Metges de Catalunya.

Para esta campaña, según la Dra. Roca, se tendría que afrontar algo mejor porque hay más profesionales. Marcará, en cualquier caso, que sea así la posible partida extra específica. Según ella, tendría que ser de entre 5 y 10 millones de euros.

Más escéptico es Josep Maria Puig a nivel hospitalario, puesto que la capacidad de camas es la misma: "Me temo que no habrá una gran variación. El problema de las urgencias no es tanto que vayan al CAP o al CUAP (Centros de Urgencia de Atención Primaria) o al hospital. El

Itinerari de DANSA

Teatre MODERN

TEATRE

DG 5 NOVEMBRE 12h 4€
CENTRE CIVIC JARDINS DE LA PAU

Amagatall.
Taller de dansa en família

DS 11 NOVEMBRE 21h 12€
TEATRE MODERN

Atlas

DJ 16 NOVEMBRE 20h 10€
TEATRE MODERN

Limbo

DS 18 NOVEMBRE 21h 6€
LA CAPSA

Residual Gurus

DG 5 NOVEMBRE 19h 15€
TEATRE MODERN

Masacre
Amb Alberto San Juan i Marta Calvó

DS 25 NOVEMBRE 21h 15€
TEATRE MODERN

Els tres aniversaris

DS 16 DESEMBRE 21h 12€
DG 17 DESEMBRE 19h 12€
TEATRE MODERN

Drames rurals
Text de Víctor Català i direcció de Joana Romero. Amb el Teatre Kaddish

elprat.cat/cultura

Ajuntament del Prat de Llobregat

problema está en la cantidad de gente que necesita una cama para ingresar y no hay. Qué fórmula mágica hace pensar que irá mejor si tenemos la misma capacidad”, exclama. “Pueden dejar de intervenir quirúrgicamente las patologías poco graves y que no son urgentes, de manera que dejen libres las camas, pero eso alargará las listas de espera. No es una solución efectiva. Hace falta más presupuesto para cubrir las necesidades reales”.

En este sentido, Puig apuesta por la individualización de las habitaciones, una cuestión interesante, ya no solo por comodidad y confort, sino que, según él, representaría un ahorro económico: “El futuro pasa por tener habitaciones individuales. Hay habitualmente entre 20 y 30 camas bloqueadas porque en la habitación hay un paciente con alguna infección que necesita estar aislado. Por una persona, esa habitación pierde una cama. Si fueran habitaciones individuales, eso no pasaría”, apunta. Si las habitaciones son de cuatro, como es el caso de Viladecans, el único de Cataluña que sigue con ellas, además mixtas, “la cosa es insostenible ya”. “No es que pida que tengamos un hotel, por confort y comodidad, es que, desde el punto de vista económico, la actual estructura es carísima. Estamos tirando dinero. Con habitaciones individuales, en cambio, aunque parezca un lujo, ahorramos dinero”.

Mejores equipamientos

El detalle de las habitaciones de cuatro pacientes de Viladecans es la prueba de lo obsoleto que se había quedado

LA REGIÓN HA AUMENTADO EN 434 PROFESIONALES LA PLANTILLA | I. C.

este centro para el crecimiento demográfico de la zona. Es, de hecho, una de las reivindicaciones insistentes del territorio que, por fin, parece tener un calendario concreto.

Tal y como avanza la Dra. Montserrat Figuerola, gerente territorial de la Región Metropolitana Sur, en la entrevista que publicamos a continuación, el proyecto de ampliación ya ha sido licitado; han concurrido doce

empresas de lo mejor del sector de la construcción y, este mes, será la obra adjudicada previsiblemente. La mejora del hospital tendrá un impacto inmediato en la atención sanitaria en la zona (da servicio a Viladecans, Gavà, Castelldefels, Begues y Sant Climent) y se sumará a otras mejoras de equipamientos que ya funcionan en Bellvitge, entre los más destacados, las nuevas urgencias; el desarrollo de la llamada fase 2; y los siete nuevos quirófanos de cirugía ambulatoria –de última generación-. Éstos tendrán un impacto notable en la reducción de las listas de espera. Según datos de la gerencia territorial de la metropolitana sur, el centro de referencia de Cataluña pasará de los 10.500 pacientes de septiembre de 2016 a 7.500 a finales de este año.

Más crudo lo ve CCOO en el Broggi: “En relación con las listas de espera, hacemos mención especial de las del Hospital M. Broggi: existe una partida presupuestada extra que ha permitido reducir visitas hospitalarias, pero, a la vez, está generando segundas visitas que si no se consolida generará más problemas de aquí en adelante”.

Para tener, pues, una mejor atención en el Baix Llobregat, y dada su complejidad y su dimensión, CCOO exige a CatSalut que “el Baix Llobregat sea una región sanitaria para una gestión de mayor proximidad”. En este sentido, pide la elaboración de un Plan de Salud propio para la comarca con, entre otras medidas, un calendario de ejecución de las mejoras del servicio sanitario e inversiones con valoraciones económicas y compromisos presupuestarios”. **///**

VOLEM ACOLLIR ARA!

Parlem-ne. Amb la Dra. Montserrat Figuerola, Gerent Territorial de la Regió Metropolitana Sud del ICS

“Costa trobar professionals d’algunes especialitats de l’atenció primària. Barcelona atrau molt”

“Hem notat una millora molt important en equipaments, plans de xoc i plantilla. Ha crescut en 434 professionals”

“Viladecans passarà a tenir 150 llits, 50 més que ara. Un gran canvi en l’únic hospital amb habitacions de quatre”

La Dra. Montserrat Figuerola és la responsable de la Gerència Territorial Metropolitana Sud, que engloba els serveis de l’Hospital de Bellvitge, de Viladecans, però, també, dels serveis d’atenció primària. Entre tots els equipaments, la Regió dona servei a 1.300.000 persones, sent, doncs, “una estructura de servei de salut potent i molt àmplia”.

Figuerola qualifica els serveis de “madurs” i molt orientats a les necessitats dels pacients. En aquest sentit, la Regió treballa en el Pla Estratègic propi, en paral·lel al Pla Estratègic del CatSalut, per aconseguir uns serveis “clarament confiables pels ciutadans i pels municipis”.

I. Crespo

Quin és l’estat de salut dels serveis sanitaris?

— Ens la posen amb la percepció que tenen els usuaris i és molt alta. 8,14 a l’atenció urgent de Bellvitge, 7,39 a Viladecans i 7,80 a l’atenció primària de la Costa de Ponent. Hi ha una bona percepció dels serveis, però els hem de seguir millorant. Que siguin més confortables i més accessibles.

-Vostès estan molt lligats als pressupostos. Ha arribat la recuperació als serveis sanitaris?

— Pel que fa el nostre territori, que té les pitjors llistes d’espera de Catalunya, hem notat una millora molt important. Primer, en el que té a veure en les inversions per completar equipaments tant alguns dels que s’han inaugurat aquest 2017 com els que tenen a veure amb la denominada Fase 2 de

Bellvitge, una edifici entregat l’any 2012. Segon, en els plans de xoc per l’àrea quirúrgica, consultes externes i proves diagnòstics. I tercer, en plantilla.

-És, de fet, una de les crítiques: falta d’estabilitat laboral i la excessiva temporalitat dels professionals. En quin punt estem?

— En el territori, la plantilla ha crescut, entre 2016 i 2017, en 434 professionals més, dels quals 287 són a Bellvitge, 19 a Viladecans i 128 a l’atenció primària. A l’atenció primària, s’han assignat els recursos tinent en compte l’índex de privació socioeconòmica. La càrrega de treball té molt a veure amb les condicions socioeconòmiques dels pacients. S’ha posat, doncs, 52 professionals on hi ha més necessitat, mentre que la resta són professionals que han servit per estabilitzar la situació de plantilles habituals que, durant la crisi, no

comptaven ni per substitucions. D’altra banda, entre 2016 i 2017, hem fet 1.058 interins a tot el territori.

-Fonts sindicals denuncien que falten professionals d’algunes especialitats. S’ha resolt?

— És veritat que, en alguns casos, costa trobar professionals d’algunes especialitats de l’atenció primària. Per diverses raons. Hem de prestigiar, primer, uns serveis que la ciutadania reconeix com a molt importants. I, després, és veritat que si la distribució d’horaris que tenim -matins i tardes fins a les 21 hores- fa que la gent entengui que hi ha una certa penositat de la feina. De vegades, si troben algun lloc al que es poden desplaçar perquè tenen un millor horari, doncs, hi ha zones que costa de trobar professionals. S’ha fet un pla de fidelització per intentar buscar als metges de família el lloc més idoni del territori; però un focus d’atracció molt important és, efectivament, Barcelona.

LA DRA. FIGUEROLA ÉS LA GERENT TERRITORIAL DE LA REGIÓ METROPOLITANA SUD DE L’INSTITUT CATALÀ DE LA SALUT

-Ens asseguruen, fins i tot, que marxaven a Saragossa, per les millors condicions.

— A mi no em consta. Clarament.

-Com estan les llistes d’espera?

— L’esforç que s’ha fet de transparència i de pla de

xoc està tenint un impacte molt important. A Bellvitge, on teníem més de 10.500 persones a l’espera a desembre de 2016 (dades globals de patologies que no són urgents: solen ser patologies benignes, de caràcter crònic, que afecten molt, però no tenen un impacte directe sobre la salut), reduïrem en més de 3.000 persones a finals d’any. Pel que fa les cirurgies oncològiques o cardíacques, estem complint els temps de garantia, que són o de 45 o 60 dies.

-Arriba el fred i amb ell les habituals imatges de col·lapses a urgències. Com afrontem aquest hivern?

— Val a dir que, l’any passat, Bellvitge no va tenir col·lapses, excepte amb dos o tres dies que la grip es va

avançar i va coincidir amb dies de vacances. Si mirem les urgències de Viladecans, sempre és més difícil. Quan ve la grip -destacar, per cert, la importància de la vacunació-, hem d’evitar que la gent que pugui ser atesa en un altre dispositiu passi per urgències. Estem fent un esforç per treballar més des de l’atenció primària i amb l’atenció domiciliària. És veritat que això implica pics d’atenció a la primària. Però persistirem. L’altre element és procurar, a urgències, que els que hagin de ser ingressats ho facin el més ràpid possible. Això és el que fa que es col·lapsin les urgències. Que no hi ha llits. A Bellvitge hem fet deures i hem posat la unitat de semi crítics, que són pacients que abans es quedaven a urgències per estar monitoritzats. Ara pujaran cap a dalt. L’altra qüestió és que, al període de la grip, es procura aplejar més els programes de cirurgies sense ingrés perquè no competeixin amb el llit de les urgències. Això, insisteixo, és més difícil a Viladecans.

-L’anava a dir. Això passa a Bellvitge, que és el millor preparat. Però, i a Viladecans?

— A Bellvitge tenim unes urgències amb molt d’espai que es van dotar al 2014. A Viladecans, tot i ser unes bones urgències, són més petites. Procurarem el mateix que explicava anteriorment i el que sí se li reconeix a Viladecans és la seva agilitat en el sistema

“Les llistes d’espera de Bellvitge es reduiran en 3.000 persones en un any. Passaran de 10.500 a 7.500”

d'hospitalització a domicili. Hi ha molta gent que enlloc d'ingressar o després d'un dia, pot anar a casa i els infermers i metges el visiten allà. Ara, Viladecans necessita molt l'ampliació i renovació del centre.

-Parla de l'atenció primària com a mur per evitar el col·lapse als hospitals. Falten Centres d'Urgència d'Atenció Primària (CUAP)?

-Salut desplegarà ara el Pla d'Urgències Territorials. Es preveu que pugui haver un altre CUAP dels que hi ha. Tenim una interlocució molt forta, per exemple, amb Cornellà perquè tenim un CUAP que dona molt servei, però que és petit. Necessita d'una altra estructura. I ho estem mirant. Cal posar més reforços. Amb el nou mapa de desplegament -que està per aprovar i que preveu alguns nous- creiem que podem fer una bona feina les 24 hores, els set dies de la setmana.

-Hi ha hagut molts canvis, en els últims temps, sobretot, a la direcció d'infermeria sota la seva gerència. Tres persones diferents en pocs mesos. Què va passar?

-Es va plantejar un canvi inicial en la direcció, que va durar molt poc. Entenc

que és un hospital molt gran i, suposo, que et plantejes si és el que vols fer i ara, la veritat, només puc dir que tenim un molt bon equip directiu.

-Parlant de Viladecans, ara sí sembla que serà una realitat. En quin punt es troba el projecte?

-El projecte, que és molt sentit i reivindicat, ha sortit a concurs i s'han presentat 12 grans empreses de les millors de la construcció. Fer un nou hospital no es fa cada dia i ha aixecat molta expectativa. S'ha licitat ja, doncs, sabem les empreses i al novembre s'hauria d'adjudicar.

-Què aportarà el remodelat centre de nou?

-Serà un hospital comarcal, per tant, quirúrgic, amb tota l'àrea mèdica, els hospitals de dia, una àrea d'urgències molt important i, funcionalment, ha de tenir un àrea de semi crítics. Tindrà les tecnologies amb tot el que té a veure amb endoscòpies, diagnòstic per la imatge, quedarà equipat per donar un nivell de resolució bàsic. És un hospital que passarà a tenir 150 llits, 50 més dels d'ara. Hem de recordar que és l'únic hospital de Catalunya que queda amb habitacions de quatre. Un gran canvi.

-Recentment, vaig estar a un CAP i la doctora ens va dir que tenien una mitjana de set minuts per pacient. És cert?

-No. Hi ha d'haver 10 minuts per pacient. Encara que hi hagi una agenda bàsica, els professionals han de fer reserves per poder enviar e-mails als pacients, renovacions de plans de medicació, revisar els anàlisis i resultats i si tot és correcte enviar un missatge per que no vingui el pacient, etc. A més, s'han de fer reserves per atendre les urgències del dia de manera que tenim, de mitjana, que els professionals fan 27 visites al dia. És una mitjana i, potser, hi haurà dies que haurà d'atendre a 40 per gripes o per altres qüestions. Les mitjanes permeten pensar que tenim garantits aquests 10 minuts. Ara metges concrets, en moments concrets, pot ser que facin molts més aquell dia, el que enxerina a la gent.

-Al final sempre t'agafen molt més tard. Estan sobrepassats?

-Que hi ha feina ja et dic que sí. Fa dos anys era molt difícil el servei, segons el model organitzatiu, perquè no hi havia per substituir. Ara, segons les dades, hauríem de tenir els 10 minuts

FIGUEROLA, A LES NOVES URGÈNCIES DE L'HOSPITAL DE BELLVITGE, UN EQUIPAMENT QUE HA AMPLIAT NOTABLEMENT EL SERVEI DEL CENTRE

garantits. Sempre hi ha molt de camí per millorar. De vegades, per exemple, els metges poden resoldre amb infermeria algunes visites de repetició. Hem de posar, en tot cas, recursos i col·laboració. També estem

treballant en que el 'call center' que dona visites tingui un accés més ampli a les agendes mèdiques i en un major empoderament de la població. En aquest sentit, hem encetat una campanya sobre l'avís de quan es falla

a la visita. Hi ha percentatges molt importants d'entre el 8 i el 10% de persones que no van a la seva visita programada.

-Com valora la investigació dels centres sanitaris de la Regió?

-Aquesta regió és una gran potència en recerca, a través de l'Idibell, amb la Universitat de Barcelona i l'ICO. El que diem el Campus de Bellvitge. Tenim una capacitat de captació de recursos de recerca molt important, som el segon institut en captació de Catalunya i, en alguns casos específics, els primers. Ara, en concret, estem fent una aposta molt important per potenciar la recerca en infermeria. //

Nuevos Servicios

- Nutricionista
- Depilación con hilo
- Masaje balinés
- Extensión de pestañas
- Higiene facial
- Pedicuras, etc.

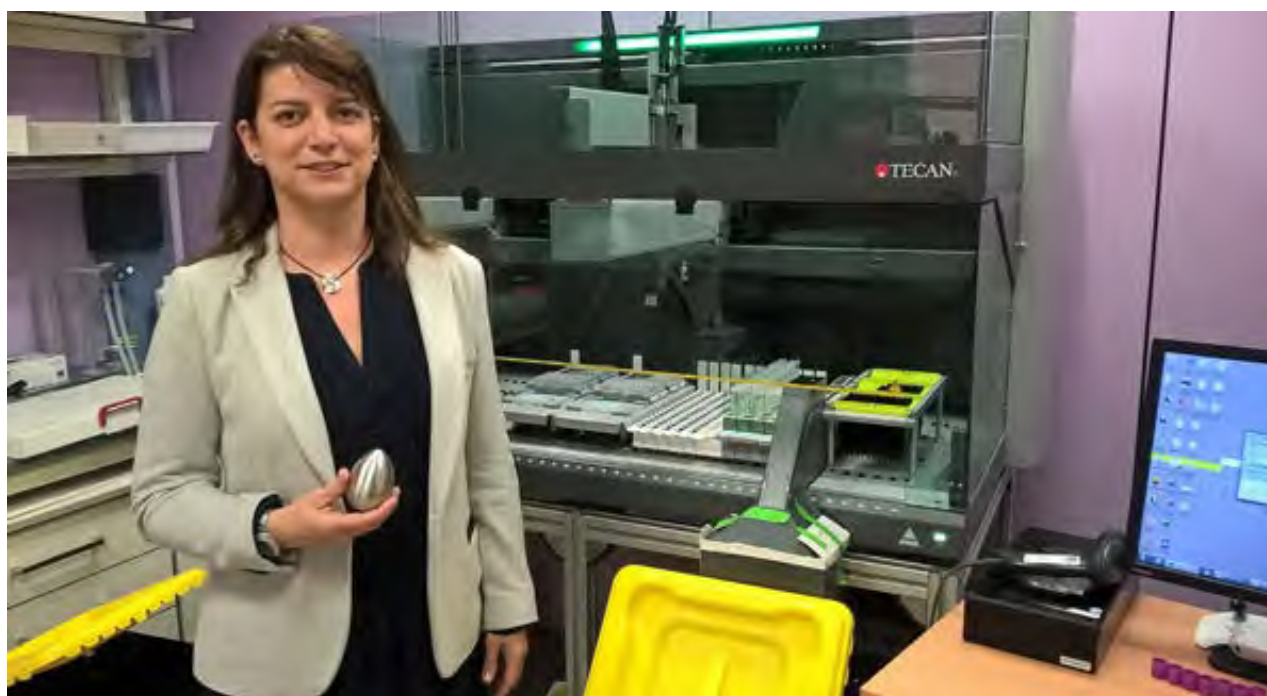
Nuevas Uñas

C/ Tresols con Sant Nicasí (Gavà)
666 52 20 06 - nuevasunas@gmail.com

¡OFERTA!

Tus uñas nuevas desde 35€

Reserva tu cita en el 666 52 20 06

MARTA TOMÀS, CEO DE 'FAMILY SYNERGY', EN UNO DE OS BIOBANCOS COLABORADORES

La empresa santboiana 'Family Synergy' presenta un innovador servicio que permite conservar en casa el ADN de un familiar

El pack 'DNA FAMILY BOOK' está dirigido a familias que sufren patologías genéticas y que pueden conservar el ADN para prevenir la enfermedad

La compañía, cofundada por una vecina de Sant Boi, ha sido reconocida por su labor en los últimos Premis Delta y participa en el Pla Empenta

Imanol Crespo

El simple hecho de tomar una muestra de saliva con un hisopo y aceptar su conservación puede salvar la vida de muchas personas que forman parte de familias con patologías genéticas. Y no son una minoría. Es sabido que más del 50% de las personas podemos llevar, en nuestro ADN, mutaciones genéticas que favorezcan el desarrollo de una enfermedad. Conocer nuestro genoma es, pues, fundamental tanto para la prevención como para un tratamiento personalizado en el futuro en patologías cardiovasculares, neurodegenerativas u oncológicas, entre muchas. Entre el 5 y el 10% de cánceres de mama, por ejemplo, son por

RECIPIENTE ELEGIDO POR LA COMPAÑÍA SANTBOIANA PARA LA CONSERVACIÓN DE LAS MUESTRAS DE ADN EN CASA

herencia genética. En este sentido, la empresa santboiana 'Family Synergy', ubicada en el Centro de Negocios El Llobregat de Sant Boi, ha presentado un nuevo servicio, DNA FAMILY BOOK, que permite la conservación de muestras de ADN en el hogar, sea de personas vivas o ya fallecidas, de manera indefinida.

Mejor prevenir que curar

La compañía entrega un pequeño recipiente de acero inoxidable, con forma de huevo, en el que, tras un tratamiento específico, la muestra se conserva para siempre con lo que se puede analizar en un futuro si es necesario: "El servicio está dirigido a familias que están preocupadas por su salud, porque tienen uno o varios casos en la familia de patologías graves que se han repetido en distintas generaciones", explica Marta Tomàs, directora general y cofundadora. Por otro lado, también existe la posibilidad de tomar muestras y almacenarlas en los mejores biobancos del territorio nacional (Hospital Clínic, Hospital Germans Trias i Pujol de Badalona y en el Banco Nacional de ADN de Salamanca, muy valorado en el sector).

Experta en bioquímica y doctora EN genética cardiovascular, la vecina de Sant Boi considera que su servicio es innovador en tres cuestiones fundamentales: se pueda llevar a casa, se puede realizar a personas difuntas y, en tercer lugar, el asesoramiento genético que, a través de expertos independientes, la compañía realiza para orientar a los usuarios.

Fácil y asequible

Sea como fuere, el DNA FAMILY BOOK acerca el mundo de la genética a la ciudadanía y lo hace de una manera muy sencilla y con precios asequibles: "Solo se tiene que tomar una muestra de saliva que se deja en un líquido conservante y nosotros tramitamos el proceso de conservación". A partir de aquí, el almacenaje de la muestra biológica en un biobanco (congelada a menos 80 grados) tiene un precio de 150 € por un tiempo de diez años; si se añade la obtención purificada del ADN y los correspondientes controles de calidad son 325 € y si se contrata el pack completo, con el asesoramiento genético de un experto, 399 €. Luego, se puede decidir tener la muestra también en casa, a temperatura ambiente, por 200 € complementarios (se pueden tener hasta cuatro muestras de una persona).

Premi Delta 2017

La idea de la compañía surge cuando Marta Tomàs trabajaba en el servicio de cardiología molecular de un hospital italiano, en donde trataba con muchos pacientes con arritmias o con familias de personas que habían fallecido por muerte súbita: "Cuando analizábamos los ADN de un

Santos

Restaurante & Marisquería

Menú diario a 11,5 € con entrante, primer plato, segundo, postre y bebida

NUEVO SALÓN TOTALMENTE REFORMADO

Solicite información para cenas de empresa · Tel: 936 615 072 · www.marisqueriasantos.com

C/ Victoria, 118 - 08830 Sant Boi de Llobregat

paciente de muerte súbita, por ejemplo, nos encontrábamos con muchas mutaciones de las que no sabíamos el significado. Era, pues, muy importante poder comparar con otros miembros de la familia para saber si las mutaciones habían sido causales o no. Una vez identificadas, es muy positivo poder mirar si se repiten en otros miembros de la familia”.

De Italia a Sant Boi, ella y dos ingenieros cofundan la compañía en abril de 2015. Ahora, tras un primer año de estudios técnicos, trabajar la base legal de protección de datos y cerrar acuerdos con los mencionados biobancos, ‘Family Synergy’ ya cuenta con cuatro personas en el equipo y el reconocimiento de gran parte del territorio del Baix Llobregat que le otorgó uno de los Premis Delta 2017 por su labor: “Ha sido un orgullo y un gran paso adelante para publicitar nuestra existencia. Al ser un servicio tan innovador cuesta un poco llegar al usuario final, sobre todo, en el caso de las muestras a los difuntos, porque en el momento de un funeral es difícil de hablar sobre genética, explicarlo y que se entienda”.

Participante del Pla Empenta

La compañía es una de las empresas que han participado en el programa de aceleración de ‘startups’ Pla Empenta, de Acció (la agencia catalana para la competitividad de empresas), ESADE y ESADECREAPOLIS. De hecho, este 7 de noviembre, ‘Family Synergy’ estará en el DEMO-DAY junto a 19 empresas seleccionadas para presentar su proyecto. **///**

‘FAMILY SYNERGY’ TIENE LA SEDE EN EL CENTRO DE NEGOCIOS LLOBREGAT DE SANT BOI | I. C.

La xarxa més propera, a l'abast de tots els pressupostos

- Des de fa més de 300 anys al seu costat
- Preus a l'abast de tots els pressupostos: demaní'ns tot el que necessiti
- Servei integral
- Treballem amb totes les companyes d'assegurances
- 365 dies, 24 hores al seu servei

TANATORI-CREMATORI L'HOSPITALET GRAN VIA
Cami de Pau Redó, 205
08908 L'Hospitalet de Llobregat
T. 93 263 02 02

902 230 238 (24 h.)
www.altima-sfi.com

STAFF

Publicació comarcal · Novembre 2017 · Núm. 128

Edita: Agencia Publicitaria Llobregat SL. ·

Diari digital: www.elllobregat.com

President Consell Editorial: Xavier Pérez Llorca

Editor Executiu: Joan Carles Valero

Director: Imanol Crespo

Informàtica i Xarxes: Andrés Durán

Assessoria editorial: BCN Content Factory

Disseny gràfic: BCN Content Factory

Fotografia: Redacció y BCN Content Factory

Il·lustració: Kap

Col·laboradors: Marta Fernández, Juan Carlos Ayala, Pere-Juventí Balcells i Recha, Eli Lázaro, Jesús Vila, Pere Ríos, Antoni Fornés, Francesc Perearnau, Jaume Grau, Joan Tardà, Vidal Aragonés, Josep-Ramon Mut, Alba Bou, José Ángel Carcelén, Miguel García, Joan Ramon Casals, Manuel Reyes, Begoña González, Edu Rodríguez, Marta Lozano, Ana Alegre, Marina Yeves, Vanesa Maillo, Jara Atienza, Ainhoa Marcos, Carla Bermejo, Beatriz Fontseré, Eva Jiménez, Pau Marcos, Alexis Méndez, David Aliaga Muñoz, Raúl Montilla, Hector Marín, Maria Moreno, Mn.Pere Rovira, Mn. Xavier Sobrevía, Olga Puertas, Lluís Maria Estruch, Jordi Bonavila, Fernando Martín i la sorprenent paparazzi 'Señorita Pepis'.

Publicitat: 671 54 09 21

gerencia@elllobregat.com

Redacció: C. Raurich, 62 (08830)

Sant Boi de Llobregat **Tel:** 671 54 09 21

Fax: 93.630.83.13

Distribueix: El Llobregat

DL: B.13877-2006

Imprimeix: GestXXI

El Llobregat no comparteix necessàriament les opinions signades i inserides en les seves pàgines. La direcció no es fa responsable de la qualitat, procedència o origen dels anuncis dels mateixos.

Esta publicación está asociada a la AEPP, que a su vez es miembro de FIPP, FAEP, CEOE y CEPYME.

NOTA: La pròxima edició de El Llobregat serà l'1 de desembre de 2017. Com sempre, el primer divendres del mes.

Pilars socials amb aluminosi

L'aluminosi, també coneguda com la febre del formigó, es refereix a un tipus de ciment que, precisament per la seva elevada quantitat d'alúmina, amb el pas del temps es fa menys resistent, més porós i, en definitiva, d'una qualitat que posa en perill l'estabilitat de les construccions.

Amb aquesta fragilitat es troben, actualment, els diferents pilars de l'Estat del Benestar, el que convida a consolidar fermament la seva qualitat, tot i algunes bones notícies. Tal i com expliquem en 'El Tema', la salut del territori ha invertit la tendència retalladora dels últims anys amb major pressupostos, més plantilla i més i millors equipaments. La recuperació econòmica ha arribat també a la salut del territori. Tot i així, les dades estan encara lluny de les que hi havia als anys previs a la crisi econòmica.

L'hivern s'afronta, doncs, amb millors garanties, però insuficients sinó fem un canvi de model radical com pot ser, per exemple, la individualització de les habitacions dels hospitals. Una qüestió de la que estem a anys llum i que no és un luxe; ben al contrari, estalviaria un bon grapat de diners. La prova de tot el camí que tenim per recórrer és que l'Hospital de Viladecans sigui l'únic de Catalunya que tingui habitacions mixtes de fins a quatre pacients. Una dada insostenible que demostra que no s'han fet, durant anys, els deures i que la reforma del centre arriba molt i molt tard al nostre territori, una zona, per cert, que no destaca per la contractació d'assegurances privades.

Per altra banda, a educació, el Baix Llobregat compta amb un excel·lent equipament formatiu, de referència a tota Catalunya, com és el Centre de Formació Professional d'Automoció de Martorell, un

centre que va ser inaugurat fa dos anys i mig i que continua infrautilitzat. És una qüestió que no es pot permetre en un territori que ha comptat històricament amb un dèficit de centres de formació professional i que continua patint. Del total de 42 especialitats formatives prioritàries per a la Generalitat, 18 no tenen cap entitat inscrita o acreditada per impartir la formació corresponent al territori. Terrible per a la nostra comarca industrial.

En el cas del CFPA, tenim la inversió feta, el centre construït, en funcionament, però al ralenti per la falta d'acord entre diferents actors implicats i, fonamentalment, per la dificultat que es deriva del fet que depengui del paraigües de quatre conselleries, entre altres institucions. Com diu l'àvia: "l'un mirant l'altre, les feines pengen".

Igualtat d'oportunitats

Garantir una àmplia oferta formativa de titularitat pública i propera a les necessitats del territori i del món empresarial és oferir una igualtat d'oportunitats als nostres joves. No fer-ho és ampliar l'escletxa de les desigualtats socials, en un moment, precisament, on la pobresa corre el risc d'enquistar-se al nostre territori, segons Càritas.

Aquesta situació coincideix, a més, amb un escenari d'incertesa política i econòmica on la marxa d'empreses —han canviat la seu social fora de Catalunya— pel 'procés' poden debilitar novament els pilars fonamentals de l'Estat del Benestar ara que ja sortíem del túnel de la crisi econòmica. Uns pilars que lluny de sortir enfortits, ho fan amb la febre del formigó, porós i amb una inestabilitat que podria fer caure la cohesió de la nostra societat. **///**

DE DALT A BAIX

Joan Torrents

Joan Torrents es el director de Càritas Sant Feliu. La entidad sigue afrontando de manera desinteresada la lucha contra la pobreza, que corre el peligro de cronificarse.

Marta Tomàs

Marta Tomàs es la CEO de Family Synergy, una empresa de Sant Boi que permite guardar muestras de ADN en casa para prevenir, en un futuro, patologías genéticas.

Manuel Rosillo

El presidente de la patronal AEBALL y de la Comisión de Formación de Fomento del Trabajo ha presentado el Libro Blanco sobre el Sistema de Formación de Trabajo.

No reciclar llaunes brics i plàstics provoca:

Esgotament dels recursos naturals

Despesa d'energia

Permanència de residus en el medi ambient

Ja no hi ha temps per a les excuses. Ja no hi ha temps per no reciclar.
A Catalunya, encara reciclem molts menys residus que els que generem.
Un desequilibri que pots combatre separant correctament els teus envasos
de plàstic, llaunes i brics i dipositant-los al contenidor groc, o a través
del sistema de recollida selectiva del teu municipi.

REACCIONA

#ReaccionaRecicla
residuonvas.cat

RECICLA LLAUNES, BRICS
I PLÀSTICS AL GROC

Generalitat
de Catalunya

El mejor centro de formación profesional del Baix sigue parado por falta de acuerdo en la dirección técnica

El Centro de Formación Profesional de Automoción, una joya infrautilizada

El equipamiento, inaugurado hace dos años y medio, lleva dos cursos prácticamente paralizado pese a tener una capacidad para casi 500 estudiantes de FP y 14.000 adultos al año

El CFPA tiene que dar respuesta al déficit histórico de centros de formación profesional en el Baix; actualmente, 18 de las 42 especialidades prioritarias no tienen entidades adscritas

Redacció

El Baix Llobregat ha arrastrado históricamente un problema que todavía hoy mantiene: el déficit de centros de formación profesional en el territorio. Prueba de ello es la relación oficial de la oferta formativa del Servei d'Ocupació de Catalunya. Del total de 42 áreas formativas prioritarias en el Baix Llobregat, 18 no cuentan con ninguna entidad inscrita o acreditada y, por tanto, no se puede importar. Formación sobre equipos electrónicos; fabricación electromecánica; mecánica; transformación de madera y corcho; química básica; transformación de polímeros o atención sanitaria son solo alguno de los ejemplos. Y en el resto de casos de la lista, lo normal es que solo haya uno, dos o tres centros por especialidad; algo, en general, insuficiente.

Inversión desperdiciada

En este sentido, el territorio cuenta con un equipamiento de referencia que tendría que dar respuesta a estas necesidades y que, sin embargo, se encuentra absolutamente infrautilizado pese a su excelencia. Inaugurado en marzo de 2015 por el entonces presidente de la

Generalitat, Artur Mas, tras una inversión de unos 17,6 millones de euros, actualmente, el centro sigue en un limbo y sin calendario de puesta en marcha de manera definitiva. Actualmente, cuenta solo con 350 personas en planes de formación

ocupacional, cuando tiene capacidad para 480 alumnos de FP y 14.000 adultos al año. “Es una pena porque es un centro en donde se ha hecho ya una inversión pública de unos 25 millones no solo con el edificio sino en sus instalaciones y en la

maquinaria que tiene que se está desaprovechando”, dice a El Llobregat la directora general de la patronal Aeball, Rosa Fiol.

Adaptar la formación

Con 10.000 metros cuadrados de superficie, instalado

en Martorell al lado de la planta de Seat, el centro está llamado a ser el equipamiento de formación de referencia, pero no solo a nivel de automoción, sino de una manera transversal para otras especialidades relacionadas o a nivel de servicios: idiomas, orientación, acreditación de competencias. “Podría ser un foco dinamizador de las especialidades, especialmente desde el punto de vista industrial”, apunta el presidente de la patronal, Manuel Rosillo, experto en formación. “Tenemos un Pacto Nacional de Industria, un planteamiento industrial en todo el ámbito metropolitano, pero si no tenemos cómo dar respuesta al capital humano, difícilmente esos planes se podrán poner en marcha con ciertas garantías”.

De hecho, según Rosillo, entre marzo de 2016 y marzo de 2017, la contratación en el sector industrial fue de unas 1.400 personas en el Baix Llobregat. Sin embargo, los alumnos que salían titulados eran unos 800: “Hay un déficit de unas 600 personas. Este centro tendría que hacer una prospectiva de mercado y adelantarse a los acontecimientos para adaptar la formación a las necesidades de las empresas. Sería el primero de este ámbito”.

Y lo haría con una oferta completa con for-

mación reglada, continua, dual y ocupacional. Pero está encallado en una red de intereses que no logra encontrar el acuerdo: “La cosa se atrancó cuando fundamentalmente se tenía que decidir quién gestionaba el centro, quien debía llevar la dirección técnica del centro”. No ayuda que el centro sea titularidad del SOC y, por tanto, de Treball, mientras que se financia a través de un Consorcio en el que el ‘Consell de Govern’ está compuesto por cuatro consellerías de la Generalitat (Ensenyament, Empresa i Coneixement, Afers Socials i Família y Presidència), el Ayuntamiento de Martorell y el Clúster de la Indústria de la Automoció de Catalunya.

Solución “urgente”

En este sentido, Comisiones Obreras del Baix Llobregat critica el desacuerdo “histórico” que el sindicato tiene con la Administración en este sentido por la “falta de acuerdo entre espacios del propio Govern y por los diferentes cambios de nombramientos, competencias y equipos de las propias ‘conselleries’ que han cronificado un problema que ya es insostenible”, dice a El Llobregat Josep Maria Romero, secretario general de CCOO en el territorio.

En la misma línea, Romero apunta a que es “ur-

EL CENTRO DE FORMACIÓN PROFESIONAL DE AUTOMOCIÓ FUE INAUGURADO EN MARZO DE 2015 POR EL ENTONCES PRESIDENTE DE LA GENERALITAT, ARTUR MAS | I. C.

gente” poner solución al problema “después de dos años de paralización y sin dar servicio”. Y añade que CCOO “estaría de acuerdo con una posición colectiva que hay en las importantes empresas del sector para la creación de un órgano de gobierno que, entre otras acciones, tendría que aprobar un presupuesto anual y no estar sometido a los criterios y necesidades de una única empresa por importante que sea”.

Un modelo que iría en contra de lo que en su momento se intentó con Seat. Sin embargo, al no ser admitida la propuesta de la compañía española, que quería aplicar los estándares centro-europeos de formación con los que ellos mismos trabajan, la compañía dio un paso obvio atrás.

La última novedad que ha trascendido, según Crónica Global, es que el secretario de Treball había decidido prescindir del consorcio que llevaba la gestión del centro y que se preparaba una licitación de 25 años con este objetivo, algo que dejaría “en el limbo” un año más al equipamiento.

En cualquier caso, la realidad es que las incomparables instalaciones, que hemos tenido la posibilidad de conocer, están prácticamente paralizadas. En concreto, el CFPA cuenta con dos grandes estructuras: una nave industrial de gran altura y con gran espacio para diferentes talleres y, en segundo lugar, un amplio complejo de 39 aulas con laboratorios específicos de robótica, sistemas automatizados, mecánica, mantenimiento, entre otros, además de un amplio auditorio desplegable y polivalente. Tal y como definió Vicenç Aguilera, como presidente

EL EQUIPAMIENTO CUENTA CON MAQUINARIA DE ÚLTIMA GENERACIÓN

ÀREES FORMATIVES AMB ESPECIALITATS PRIORITZADES EN LA COMARCA	
ÀREA FORMATIVA	ENTITATS INSCRITES / ACREDITADES
Administració i auditoria	28
Assistència social	22
Formació i educació	13
Logística	11
Gestió ambiental	6
Assistència social i serveis al consumidor	6
Construccions metàl·liques (fabricació d'equips)	4
Instal·lacions de telecomunicació	3
Fred i climatització	3
Perruqueria	3
Finances	2
Gas	2
Operacions mecàniques	2
Estètica	2
Electromecànica de vehicles	2
Jardineria	1
Ornamentals i jardineria	1
Impressió	1
Edició	1
Preimpresió	1
Fleca pastisseria, confiteria i molineria	1
Seguretat	1
Confecció	1
Carrosseria de vehicles	1
Equips electrònics	0
Fabricació electromecànica	0
Fusa	0
Mecànica	0
Mineria	0
Aliments diversos	0
Càrries	0
Transformació de fusta i sura	0
Producció en fusteria i moble	0
Anàlisi i control	0
Química bàsica	0
Procés químic	0
Laboratori químic	0
Pasta, paper i cartó	0
Transformació de polímers	0
Atenció sanitària	0
Ennobliment de matèries tèxtils i pell	0
Aeronàutica	0

del Clúster, durante la inauguración, “tenemos un Fórmula 1, ahora nos hace falta encontrar un piloto y un

equipo que lo conduzca”. Dos años y medio después, el ‘fórmula 1’ sigue aparcado en ‘boxes’.

Coctelería fina

Lluís Mª Estruch

COL·LABORADOR

Desde 1933, la Coctelería Boadas de las Ramblas acredita en su coqueto local estilo “Art déco” un solvente servicio de cócteles que la bohemia y élites barcelonesas degustan. En su catálogo hay preparados sin alcohol, pero todas sus mezclas son adecuadas, cosa bien difícil. Todo sea para saciar la sed ciudadana.

También el incremento del consumo de agua mineral, aporta ahora una mayor oferta de aguas minerales especiales: volcánicas, de géiseres y de lugares como Fidji, Japón, Tasmania... con alto precio.

En ambos casos nos referimos a un presunto consumo ocasional y un tanto esnob.

Porque lo que será habitual como consumidores barceloneses del agua de boca más cara de España después de Murcia (OCU), es ingerir un cóctel de aguas fluviales, residuales y desaladas a un precio alto, pero sensiblemente más reducido que un cóctel Boadas o del repertorio de selectas aguas minerales.

Nuestro extenuado río Llobregat aporta un caudal ya escaso que debe reforzarse con aportes de aguas residuales tratadas en el Prat y reenviadas río arriba a Molins, más el flujo de la desalinizadora pratense, impulsada río arriba a Sant Joan. Recordemos la sequía del 2008 y el bloqueo a trasvases y mini trasvases del Ter y del Ebro hacia Barcelona.

Se están utilizando ya métodos probados en California, ¿recuerdan “Chinatown” de Polanski con trama acuática?, Israel, Kuwait o incluso Almería. Han quedado atrás los trasvases aprobados, en la etapa Aznar del Ebro o los considerados por “lobbistas” catalano-franceses del Ródano y permanece en reserva una alternativa de la etapa Montilla que sería disponer a través del carísimo (después de la línea-9 de Metro) Canal de la Segarra-Garrigues para un trasvase de agua del Segre, que necesitaría permiso estatal. Estas han sido hasta hoy algunas de las caras alter-

nativas para mejorar la cantidad y calidad del agua de boca barcelonesa. Colaborando en el planteamiento y estudio de estas opciones, diferentes gobiernos regionales y estatales que se demostraron mala colaboración entre ellos, hasta el punto de abortar posibles soluciones porque además siempre han tenido una carga presupuestaria muy alta.

Hoy se reconoce que todo el litoral mediterráneo español padecerá “sed” durante periodos largos y cada vez más frecuentes. El Plan “Narbona” con desaladoras al “ralenti” –permanece-, pero cuestionado por su enorme coste energético y hasta por los puntuales trasvases fluviales de Cuencas, discutidos por ecologistas y regionalistas enfrentados.

Difícil progresar así, en Cataluña hasta ahora hay un factor de riesgo extra para determinadas industrias que es instalarse sin la plena seguridad a largo plazo de suministro hídrico, aunque con todo ello nuestro Llobregat seguirá esforzándose -vía arriesgadas técnicas-, para facilitarnos un suministro de agua suficiente; en plena pugna de Acciona con Agbar y de ambos contra los re-municipalizadores de la gestión del agua (Colau, Tejedor y otros...), teniendo para final de año pendientes diversas sentencias y recursos que fallados en un momento político y social incandescente pueden avivar las “guerras del agua” pasadas ante el fuerte incremento tarifario del EMA y sobre todo acentuar el factor de “extranjería” en un momento de tensión nacionalista.

AGBAR es francesa con sede en Madrid, Acciona sevillana y Aqualia madrileña, permaneciendo el grupo “Gestión pública del agua” de -Tejedor, Colau, Ballart, Parlón...- como el más libre de control foráneo. En cualquier caso, sin tener que tomar un cóctel en Boadas o tener dudas sobre las exquisitas aguas minerales, tendremos desde el grifo de casa un servicio de fina coctelería.

AG Dentistas
50% DESCUENTO
EN LIMPIEZA DENTAL*
PIDE CITA EN EL 93 654 03 48
FINANCIACIÓN A SU MEDIDA
C/ MOSSÈN JACINT VERDAGUER, 92
(JUNTO PL. CATALUNYA)
SANT BOI DE LLOBREGAT

*TARJETA DE CLIENTES PRESENTANDO ESTE COUPÓN. VALIDEZ HASTA 31/03/2018.

Misión imposible: ¿vivienda asequible? - Debate del Cercle d'Infraestructures en Sant Just Desvern

LA SUBIDA DEL PRECIO DE LA VIVIENDA PROTAGONIZA, EN CAN GINESTAR DE SANT JUST DESVERN, UN NUEVO DEBATE DEL CERCLE D'INFRAESTRUCTURES EN EL BAIX, CON LA COLABORACIÓN DE EL LLOBREGAT Y BCN CONTENT FACTORY

Objetivo 2037: Destinar el 15% de las viviendas de cada municipio a alquiler asequible

El Plan Territorial Sectorial de Vivienda marca como objetivo que, en los próximos 20 años, el parque de pisos de alquiler asequibles sea del 15%

El 45% de las familias dedican más del 40% de sus ingresos a los gastos de la vivienda, cuando la media en Europa es de un 10%

La emergencia de los desahucios ha derivado en un “desierto” de políticas de vivienda en los últimos años por parte de las administraciones

I. Crespo

“**T**odos los españoles tienen derecho a disfrutar de una vivienda digna y adecuada. Los poderes públicos promoverán las condiciones necesarias y establecerán las normas pertinentes para hacer efectivo este derecho, regulando la utilización del suelo de acuerdo con el interés general para impedir la especulación”. Este párrafo no es otro que el artículo 47 de la Constitución Española, que define, pues, el acceso a la vivienda como un derecho fundamental de la ciudadanía. Sin embargo, cuando bajamos a pie de calle,

la realidad es bien distinta, como hemos ido explicando en El Llobregat.

En junio, ya alertamos de la segunda oleada de desahucios que, según distintos departamentos de Servicios Sociales, ya eran más numerosos los provenientes de pisos de alquiler, que no de propiedad; el pasado mes de septiembre, en portada, la edición impresa recogía el reportaje ‘Misión Imposible: Alquiler asequible’ con el que reflejaba el incremento de la burbuja de precios tanto en Barcelona como en su área metropolitana, así como la falta de actuación pública en una cuestión clave como el alquiler social. Como continuidad de esta publicación y bajo el mismo título, el ‘Cercle d’Infraestructures’ ha ce-

lebrado recientemente, en Sant Just Desvern, una nueva mesa de debate con el sector inmobiliario como protagonista.

Más alquiler asequible

En este sentido, la actual presidenta del Observatorio Metropolitano de la Vivienda (O-HB), Carme Trilla, en una excelente radiografía del sector, ha apuntado la necesidad de ampliar notablemente la cantidad de pisos de alquiler social como medida para equilibrar el mercado actual en el ámbito metropolitano: “El alquiler está, en general, muy poco trabajado. Es cierto que en Barcelona tiene altos niveles similares a los de España e Europa,

pero es un alquiler que está en un 99% en manos privadas. Es la principal diferencia con Europa: tenemos una oferta de alquiler social de corto volumen. En el área metropolitana hay 20.000 pisos, lo que representa solo un 1,5%", ha dicho Trilla.

En este sentido, la experta en el sector ha apuntado al concepto de "solidaridad urbana" —medida exportada de Francia— que el Plan Territorial Sectorial de la Vivienda de Cataluña está introduciendo y que marca a los municipios el objetivo de contar, en los próximos 20 años, con el 15% de pisos de alquiler a precios más asequibles respecto al total del parque de viviendas. Como decimos, estamos en el 1,5% en el ámbito metropolitano.

Trilla ha apuntado, como fuente del origen, a la fractura que hubo entre los años 1997 y 2007 entre los salarios y el precio de la vivienda. Mientras los primeros solo subieron un 30%, el sector inmobiliario se encareció en un 300%, una "brecha" que ahora se podría volver a repetir: "Tenemos todos los indicios de que estamos iniciando un proceso expansivo tanto en los pisos de alquiler como en los de venta". Un fenómeno que podría volver a poner en dificultades a muchas familias.

Porque en Cataluña y España, según ha dicho la presidenta del O-HB, existe una tasa de sobreesfuerzo que cuadriplica las medias europeas. Mientras en la media de la UE es de un 10%, en nuestro caso, hay un 45% de familias que destinan más de un 40% de sus ingresos a los gastos relacionados con la vivienda (coste del inmueble y servicios).

Gran parte de la culpa de estos datos, según Trilla, es el "desierto" que desde hace siete años hay en la Administración desde el punto de vista de las políticas de vivienda: "Las Administraciones públicas se han olvidado de las políticas de vivienda. Todas se han inclinado por dar solución social a los que perdían la vivienda". De esta manera, pues, desde 2010, "las políticas estratégicas para favorecer el acceso asequible a la vivienda se han

desdibujado". Prueba de ello es que el Ministerio de la Vivienda se haya perdido (ahora está camuflado como dirección general) y que también perdiera la conselleria en Cataluña, aunque ahora se ha recuperado.

Principal preocupación

A modo de conclusión, Trilla ha enumerado las distintas opciones para mejorar el sector: reducir la cantidad de inmuebles vacíos todavía en manos de bancos y que representan un gran potencial; resolver los problemas de financiación (las entidades financieras no ven claro destinar recursos al alquiler, mientras que la administración pública debe sobreendeudarse); producir de manera directa vivienda como, en el caso del área metropolitana, a partir de la colaboración público-privada y, entre otras cuestiones, actuar, en cualquier caso, no solo sobre nuevas viviendas, sino también de la mano del urbanismo y transformando lo ya construido. Porque, según Trilla, los

MESA DE PONENTES DE LA MESA SOBRE VIVIENDA

Història d'una AcamPAHda

Khristian Giménez

REGIDOR I PORTAVEU DE LA
CUP-POBLE ACTIU A L'HOSPITALET

Una setmana de lluita a l'AcampPAHdaLH de la PAH a la plaça de l'Ajuntament de l'Hospitalet, exigint l'immediat reallotjament i lloguers socials dignes per a Úrsula, Yolanda i Helena (tres dones de la ciutat i els seus familiars), ha tornat a posar el focus sobre qui lluita pel dret a un habitatge digne a la nostra ciutat i sobre com es donen solucions des del Govern local.

Malauradament, a l'Hospitalet el moviment per l'habitatge i contra els desnonaments està dividit en 4 col·lectius que s'autodenominen PAH. Només un d'ells compleix els requeriments d'apartidisme, horitzontalitat, assemblearisme o gratuïtat per ser reconeguda per la PAH "oficial". No és aquesta, sinó una de les escissions de la PAH l'Hospitalet, la que l'Ajuntament reconeix com a interlocutor.

Per tant, l'Ajuntament menteix quan assegura tenir relació amb totes les PAH de la ciutat. A l'Hospitalet només tenim una PAH (la resta seran una altra cosa, per no són PAH). Com passa amb d'altres col·lectius de la ciutat que vetllen pels interessos de la gent combatent polítiques injustes, com ara l'Assemblea No

Més Blocs, el Govern municipal no reconeix a qui no té sota control. Potser per aquest motiu, el comunicat emès per l'Ajuntament sobre aquest tema va ser despropòsit total, que deixava clara l'animadversió irracional del Govern local del PSC, davant els agents socials que lluiten sense sotmetre's als seus dictats.

Un comunicat que a més a més, vulnerava la privacitat de les persones afectades, fent públics detalls personals de les seves vides privades. "No hi haurà solucions col·lectives", assegurava el regidor José Castro el 4rt dia d'acampada. "No marxarem sense solucions per a totes", deixava clar Úrsula. El 8è dia, les tres dones tenien signades les seves solucions. Totes tres. Un cop més. Junes ho podem tot.

El Govern de Núria Marín, que aquests dies s'omple la boca reclamant diàleg a d'altres actors polítics i pertany a un partit que diu tenir solucions per a temes tan complexos com l'encaix de Catalunya a Espanya o l'atur, i en canvi és incapaç de trobar fórmules que abordin la crisi habitacional que pateixen les veïnes de la ciutat i li costa dialogar quan la veu que té al davant no entra dins dels seus esquemes. ///

cambios demogràfics plantean un nuevo peligro: "Que la gente mayor pierda su vivienda, algo que nunca había pasado".

Por su parte, el diputado de urbanismo y vivienda de la Diputación de Barcelona, Josep-Ramon Mut, ha respondido de entrada a la pregunta de la mesa: "No es una misión imposible, pero sí es una misión muy complicada". Así, pues, para poner remedio al debate, Mut apuesta por una política "transversal y continua", de la misma manera que Trilla defendía políticas a largo plazo.

En este sentido, el diputado y concejal republicano de Cervelló ha defendido la apuesta por el alquiler social y ha puesto como ejemplo a Ullastrell, municipio del Vallès Occidental, en donde la apuesta por pisos de alquiler a precios asequibles está consiguiendo retener a los jóvenes del municipio.

De hecho, no es posible mirar a otro lado, según él y según la encuesta de la Diputación de Barcelona en relación a las principales preocupaciones de los municipios de la demarcación. Un 37% de los municipios tienen como primera preocupación el acceso a la vivienda; mientras que el 34% entienden que es la desocupación: "Es decir, que 2 de cada 3 municipios de la demarcación entienden que la principal preocupación tiene algo que ver con la vivienda".

Con todo, Mut considera que los Ayuntamientos están limitados a la hora de realizar políticas de vivienda y, por tanto, cree "que no se les puede culpabilizar; tenemos los recursos que tenemos". Igualmente, el diputado ha explicado medidas que desde la Diputación de Barcelona se están llevando a cabo como el 'tampteig i rastracte', que permite a la administración pública adquirir propiedades; o las propuestas de rehabilitación de inmuebles a cambio de que el propietario rebaje el precio del alquiler.

"Momento dramático"

Más crítico ha sido el presidente del 'Cercle d'Infraestructures', Pere Macias, que ha definido como 'dramática' la situación actual, después que la administración "haya parado totalmente las políticas de vivienda". Macias ha enumerado una serie de problemas como, por ejemplo, la obsolescencia del parque actual, con muchas viviendas de los años 60 y 70 por remodelar; la falta de infraestructuras de muchos barrios; las viviendas ocupadas o la tentación del uso turístico de los inmuebles.

Por su parte, el alcalde de Sant Just Desvern, Josep Perpinyà, ha criticado la falta de predisposición de los bancos a la hora de ofrecer financiación: "Cuando piden los avales, piensan que todo lo vamos a hacer mal y, por tanto, lo hacen sobre la totalidad. Y si hay un bloque de 40 pisos, reclaman un aval de morosidad como si todos fueran a ser morosos", algo que se concreta, perfectamente, en dos millones de euros para un Ayuntamiento.

En cualquier caso, Perpinyà considera que es posible intervenir desde el punto de vista municipal con iniciativas como las ya mencionadas en las que se propone al propietario una rehabilitación del inmueble a cambio de "congelar el precio del alquiler"; a la vez que se ha mostrado crítico con la política metropolitana: "He estado desde el principio a favor de la empresa mixta de AMB; totalmente de acuerdo. Pero hemos perdido entre 2 y 3 años en los que no hemos salido del papel". ///

L'Hospitalet impulsa la venta de viviendas

Durante el primer trimestre se han vendido 3.063 viviendas en nuestro territorio, 425 más que en el mismo periodo de 2016

La segunda ciudad de Cataluña suma un total de 893 transacciones, 261 pisos más que en el primer trimestre de 2016

Los datos reflejan el músculo del sector inmobiliario y su continuo crecimiento, ya que no se alcanzaban estas cifras desde 2007

Redacción

El nuevo Informe sobre Coyuntura Económica del Fòrum Empresarial del Llobregat, de la patronal Aeball, refleja un nuevo crecimiento del mercado inmobiliario con datos que no se daban, en un primer trimestre, desde 2007; antes de la crisis. En concreto, en el Baix Llobregat y L'Hospitalet se han realizado 3.063 transacciones en el primer trimestre de 2017, lo que representa un aumento de 425 viviendas respecto al mismo periodo del año pasado.

Liderazgo de L'Hospitalet

Este crecimiento está liderado claramente por L'Hospitalet. La segunda ciudad de Cataluña suma un total de 893 transacciones, 261 más que en el primer trimestre de 2016. Es decir, L'Hospitalet representa, pues, por una parte, el

29,15% de las transacciones realizadas en este periodo; y, por otra, más del 61% de las 425 nuevas viviendas que suma el sector en un primer trimestre. Bastante más de la mitad.

El municipio que más transacciones ha materializado del Baix Llobregat es, de nuevo, Castelldefels, que pasa de 199 a 226 viviendas; seguido de Cornellà (194), Sant Boi (180), Viladecans (168), Gavà (153) y El Prat (143).

Ocho municipios venden menos

Las grandes ciudades, como es normal, tiran de la estadística. Sin embargo, en esta ocasión, L'Hospitalet y Castelldefels son las que aumentan sus datos, mientras que el resto o prácticamente se mantienen o pierden transacciones.

En aumentos porcentuales, destacan los de Pallemà y Sant Esteve Sesrovires con un 225 y 106%, respectivamente. En contra, un total de ocho de los 31 municipios han visto disminuir en este trimestre la venta de pisos respecto al mismo periodo del año pasado. //

BARRIO DE MAS LLUÍ DE SANT JUST DESVERN | I. C.

Para pymes de
L'Hospitalet y
Baix Llobregat

Oferta
"Quien no se explica,
no existe"

Pack
Estrategia de
Comunicación low cost

BCN
CONTENT FACTORY

Enjoynalism!

WWW.BCNCONTENTFACTORY.COM
Somos especialistas en contenidos para
medios de comunicación on/offline

661 23 68 81 / 670 79 47 03
coordinacion@bcncontentfactory.com

RENAULT
Passion for life

Renault SELECTION

Elige un vehículo ya matriculado y ¡SÉ EL PRIMERO EN ESTRENARLO!

Ven a la 1ª GRAN FERIA DEL VEHÍCULO SEMINUEVO
DE RENAULT BARCELONA.

Descubre una gran variedad de vehículos que no te dejarán indiferente. ¡Solo durante 4 días, condiciones increíbles y financiación a medida! Hay más de 1.000 coches esperándote a precios nunca vistos, con hasta 5 años de garantía y seguro auto de regalo*. TE GARANTIZAMOS UN MÍNIMO DE 1.000€ POR TU COCHE Y OTROS 1.000€ POR FINANCIAR**.

Te esperamos en
RENAULT BARCELONA ESPLUGUES
del 8 al 11 de noviembre
de 10:00 a 20:00 horas.

Renault SELECTION. Coches que te eligen a ti.

*Oferta válida en Renault Retail Group Barcelona para particulares y autónomos que realicen un pedido financiado en la Red Renault del 08/11/2017 al 11/11/2017 a través de Renault Box 2 con RCI Banque Sucursal en España a través de la promoción de descuento para Vehículos de Ocasión Renault de 4 a 18 meses. Importe mínimo a financiar 4.000€. Incluye 1 año de Seguro Auto a todo riesgo de regalo con Franquicia de 600€. Incompatible con otras ofertas financieras. Oferta válida para vehículos turismos y Kangoo Combi Seminuevos. **Oferta válida para vehículos turismos y Kangoo combi seminuevos. Valoración mínima de tu coche usado de 1.000€. Descuento de 1.000€ por financiar con RCI Banque sucursal en España un importe mínimo de 10.000€ mediante la promoción de descuento para vehículos seminuevos. Permanencia mínima de 48 meses.

Renault recomienda

renault.es

RENAULT BARCELONA ESPLUGUES

Avda. Països Catalans, 24- 26. ESPLUGUES DE LLOBREGAT

www.renaultretailgroup.es

Compás de espera de Seat en la deslocalización de empresas por la ansiedad que genera el “procés”

El impacto económico tras el 1-O no se reduce al cambio de sedes: se han congelado inversiones, está bajando el consumo y la contratación

De mantenerse la incerteza política y económica, las empresas podrían empezar a trasladar sus centros directivos y plantas de producción

Aeball pide no hacer ningún boicot y hace un llamamiento a la calma: “con boicots nos haremos todos mucho daño”

I.C.

El choque político e institucional entre Cataluña y el Gobierno de España ha despertado al mundo económico. Tras los hechos acontecidos el 1 de octubre, las grandes empresas iniciaban su marcha. La primera fue, de hecho, la hasta entonces de Cornellà Oryzon Genomics. El consejo de administración de la biotecnológica decidió ubicar su sede social en Madrid “para optimizar sus operaciones y la relación con los inversores”, según argumentó la compañía en un comunicado.

Tras Oryzon, se calcula que más de 1.600 empresas habrían cambiado su sede social desde entonces; entre ellas, seis de las siete empresas catalanas del Ibex 35; las principales entidades financieras como Banc Sabadell o Caixabank; pero, también, otras gran-

des empresas del territorio como MRW, Proclínica Expert, Grupo Indukern o la histórica Ciments Molins. En paralelo, otras han sido más cautas y han anunciado que lo harían si había una declaración unilateral de independencia: Bayer, Pronovias o Siemens, entre otras. Esto, al cierre de esta edición, ya ha ocurrido.

El cambio de sede social es, en cualquier caso, solo la punta de un iceberg inmenso que ya ha chocado en el territorio y que no solo afecta a grandes empresas: “Hay pymes y medianas empresas que no han dicho nada y se han ido”, avanza la directora general de la patronal Aeball, Rosa Fiol. “Mientras solo se trate de la sede fiscal tiene un impacto controlado, entre comillas. El problema es cuando esto deriva en traslados de personas. Empezarán por centros de dirección, de gestión, de decisión y, luego, el problema será cuando empiecen -que esperemos

SEAT HA PARALIZADO LA ELECCIÓN DEL NOMBRE DEL NUEVO SUV A LA ESPERA DE LA EVOLUCIÓN DE LA SITUACIÓN POLÍTICA | I. C.

que no se llegue- con la deslocalización de los centros de trabajo. Éste es el gran peligro que hay que evitar”, alerta Manuel Rosillo, presidente de la patronal.

Y ya hay, según reconoce, ejemplos que se lo están planteando; sobre todo, aquellas que ya cuentan con centros de producción en

otros lugares de España y que, por tanto, podrían centralizar allí su actividad: “El empresario me decía: me estoy planteando llevarme la planta catalana a la central de Galicia. Todo esto me está generando mucha ansiedad, mucho nerviosismo y yo solo quiero trabajar y vivir tranquilo. Y lo que hago aquí lo puedo hacer allí”, recuerda Rosillo.

“Choque a 100 km/h”

Incertidumbre es lo único que no quiere un empresario y es, precisamente, lo que más desprende esta crisis institucional excepcional, una crisis que, según opina Rosillo, va a afectar principalmente también al tejido de empresas locales y autónomas: “Van a ser los grandes sufridores de esta situación”. Y añade: “Hay preocupación porque se

empiezan a congelar las inversiones, se está bajando el consumo, la contratación se ha parado... Esto ha sido ir a 100 km/h y frenar en seco; puedes imaginar el trompazo. Alguien saldrá herido seguro. Ha sido un choque muy fuerte y las empresas están en estado de ‘shock’”.

En este sentido, la alcaldesa de L’Hospitalet, Núria Marín, ha trasladado la misma preocupación en la presentación del último Foro Fem Llobregat, con un ejemplo de empresa de la ciudad que había perdido en estas últimas semanas, de manera repentina, un 90% de su facturación. Se refería, según hemos podido saber, a la compañía especializada en olivada de Roberto Ruiz, quien fuera teniente de alcalde de Seguridad Ciudadana. Con un pequeño obrador en L’Hospitalet, Ruiz asegura que la supervivencia de la compañía está en peligro pese a contar con el mejor producto de su gama de Europa.

En esta misma línea se ha manifestado Marín: “Las empresas se están yendo, la economía catalana se está resistiendo, está bajando el turismo, hay pequeños empresarios que sufren el boicot... Hay empresas importantes de L’Hospitalet que han decidido marcharse a Madrid, Zaragoza u otros puntos de la geografía. Pero también he hablado con pequeños empresarios que lo están pasando muy mal, que han visto reducidos los pedidos en un porcentaje muy

amplio que ponen en riesgo la viabilidad de sus empresas”. Y ha concluido, de manera tajante: “No quiero que en Cataluña se redistribuya la miseria; quiero que se redistribuya la riqueza”.

Sea como fuere, Rosillo hace un llamamiento a la calma y a la responsabilidad y, por tanto, a no entrar en el juego de ningún tipo de boicot: “No hay que hacer ningún boicot a los productos catalanes. Si hacemos daño a Cataluña también hacemos daño en España. Nos vamos a hacer mucho daño todos. Por tanto, sigamos con nuestras costumbres con los proveedores y clientes. No creo que esto se vaya a enquistar en el tiempo; eso sí sería un desastre”.

Pendientes de Seat

Desde el mismo 3 de octubre que empezó la llamada ‘fuga de empresas’, todas las miradas se pusieron en la empresa más importante del Baix Llobregat y de Cataluña: Seat. La multinacional de la automoción no ha hecho, por el momento, ningún movimiento en firme y se ha mostrado cauta. En este sentido, el presidente de la compañía, Luca de Meo, ha enviado una carta a sus trabajadores pidiendo tranquilidad, en la que aseguraba que no habían tenido la necesidad de adoptar ninguna medida, puesto que “han podido desarrollar la actividad operativa con normalidad”. Aun así, no cierran la puerta al cambio

Tarragó
comunicació, s.c.

PORTERO ELECTRÓNICO
VIDEO PORTERO
TELEFONA
INTERCOMUNICACIÓN
TV C.C. B/N Y COLOR
MEGAFONIA
ANTENAS TV
AMBIENTE MUSICAL

Sagranyes, 6-8 - 08028 BARCELONA - Tel. 93 432 14 79
Mossèn Cinto Verdaguer, 70 - 08830 SANT BOI - Tel. 93 654 75 51
tarrago@tarrago-fermaxsat.com

de sede, algo que depende fundamentalmente de la garantía jurídica que ofrece la Unión Europea.

Seat, la empresa española de la automoción por antonomasia, está actualmente en una situación comprometida. Con la presidencia de De Meo, Seat ha fortalecido fuertemente los lazos con Barcelona como identidad de marca y bajo esta premisa: lo que es bueno para Barcelona, es bueno para Cataluña, para España, para Europa y, en paralelo, para Seat y para el grupo alemán Volkswagen. Una excelente simbiosis que se vuelven a plasmar en resultados.

Tal y como ha comunicado la compañía recientemente, Seat ha aumentado en un 11% sus ventas en los primeros nueve meses del año, alcanzando la cifra de los 7.255 millones de euros. El motivo fundamental

ÚLTIMA VISITA INSTITUCIONAL DE CARLES PUIGDEMONT A SEAT

es el empuje de los nuevos modelos, especialmente, el Ateca. En este periodo, la entrega de vehículos a clientes ha mejorado en un 13,4%, llegando a las 354.900 unidades, 436.000 si se incluye el Audi Q3, que se fabrica precisamente en Martorell, una planta que está al 90% de su capa-

cidad operativa. Con todo, Seat va camino de cerrar otro año histórico para la marca. Unos resultados que tendrán parte de culpa, con toda la connotación positiva que merece, en los resultados globales del grupo Volkswagen, que ya gana un 30,8% más que en el mismo periodo de 2016. **///**

La alcaldesa adicta a los medios

Gestionar una ciudad tan diversa, dinámica y densa como L'Hospitalet es complicado. Hay que estar muy encima para facilitar la convivencia, atender las necesidades de los ciudadanos y velar por el buen funcionamiento del Ayuntamiento. Sin embargo, a la alcaldesa Núria Marín todo esto parece traerle sin cuidado.

Está centrada en otras cosas; a lo que se dedica en cuerpo y alma es a hacerse hueco para salir en los medios de comunicación, que es lo que verdaderamente le apetece. Tiene mucho más glamour que atender a familias monoparentales en riesgo de exclusión, comerciantes preocupados por las zonas de carga o descarga o vecinos cansados de los ruidos, por poner solo algún ejemplo de lo que es el día a día en un municipio como L'Hospitalet.

Desde que el independentismo ha entrado en su fase de abierto golpe contra la democracia a partir de las aciagas jornadas del Parlament del 6 y 7 de septiembre, la alcaldesa Núria Marín ha encontrado un filón para

poder salir en los medios un día sí y un día también valiéndose de la representatividad de la segunda ciudad en población de Cataluña.

Es positivo que los alcaldes, de vez en cuando, participen en los debates de política general añadiendo una visión municipalista y si es para defender la importancia del Estado de derecho en una democracia, nosotros no la criticamos. Pero, desgraciadamente, Núria Marín es una oportunista que sigue cualquier corriente para arañar unos segundos de atención mediática, y no tiene inconveniente en dar bandazos y, si hace falta, reforzar el relato golpista si eso le brinda algunos segundos de televisión, como suele hacer en las votaciones de estos temas.

Los ciudadanos de L'Hospitalet se merecen una alcaldesa que sepa que su principal actividad y compromiso es con su ciudad y sus vecinos que para eso la eligieron. Sin embargo, tras 9 años en el cargo, parece que a Núria Marín ya le aburre el Ayuntamiento y solamente lo utiliza como trampolín para promocionarse. **///**

Miguel García

PORTAVEU DE C'S A L'AJUNTAMENT DE L'HOSPITALET

CUIDA'TI
DIVERTEIX-TE

CONNECTA'T
A L'ESPORT

SI TENS
ENTRE
12 i 16
ANYS

Connecta't a les activitats
dirigides dels poliesportius
LA PARELLADA, CEM PAU GASOL
O CAN MASSALLERA
per 10€ / mes
de 15:15h a 17h

www.santboi.cat

AJUNTAMENT DE
SANT BOI DE LLOBREGAT

SANT
BOISA

Una de les ciutats amb més potencial
de desenvolupament i transformació de
l'àrea metropolitana.

Un actiu sòlid i amb recorregut per afrontar
la recuperació econòmica.

Un model productiu integrat en un entorn
urbà i territorial de qualitat i sostenible.

**Per la seva agenda econòmica,
Gavà és un valor segur.**

MADE IN GAVÀ

Fem empresa, fem ciutat

PER PAISATGE _ PER EQUILIBRI
PER QUALITAT DE VIDA _ PER SOSTENIBILITAT
PER LA GENT _ PERQUÈ ENS AGRADA

GAVÀ,
NATU
RAL
MENT

Ajuntament
de Gavà

Publirreportatge: AKÍ Sant Feliu celebra la segona edició del 'Mà a l'obra'

AKÍ Bricolaje es posa mà a l'obra... una altra vegada!

Del 30 d'octubre al 12 de novembre

La companyia celebra la seva segona edició amb activitats planificades durant dues setmanes, amb un accent solidari central, un valor molt important per a la marca

Tothom que participi en alguna de les activitats solidàries entrarà en el sorteig d'un carretó de productes d'AKÍ Bricolaje valorat en uns 200 euros

Redacció

La segona edició de "Mà a l'obra" està a punt de començar. Aquest any, l'esdeveniment tindrà lloc durant dues setmanes, amb les activitats planificades durant els caps de setmana i que estaran centrades principalment en l'aspecte solidari, un valor que és molt important per a la marca.

L'objectiu d'AKÍ Sant Feliu és recollir diners mitjançant diferents activitats que després donarà a una associació benèfica, i així, entre tots, contribuir a millorar la vida dels que més ho necessiten.

Esmorzars

Els dilluns, dijous, divendres i dissabtes, de 9 h a 11 h, tots els que vulguin col·laborar, gaudiran d'esmorzar gratuït durant el qual es podran fer donatius a voluntat. A més, aquest serà un gran moment per planificar les activitats de la jornada.

Tallers i Mercadet Solidari

Es faran diversos tallers on es crearan productes per al nostre mercadet solidari, com ara penjadors de paret reciclats, rascadors per a gats o decoració de casetes nadalenques. La idea és passar una estona divertida i didàctica i, alhora, contribuir a recaptar diners per a l'associació.

A més, els més petits també comptaran amb la seva secció de tallers on podran divertir-se jugant i fent manualitats.

Sorteig

Tothom qui participi en qualsevol de les activitats solidàries o que, senzillament, compri a la botiga durant aquestes setmanes, entrarà en el sorteig d'un carretó de productes marca de la casa, valorat en 200€.

I com que compartir és viure, compartint la teva foto "donant una mà" en el Photocall Solidari, AKÍ Bricolaje donarà a Creu Roja 1€ per cadascuna de les 1000 primeres fotos.

Ja ho saps, afegeix-te a la crida d'AKÍ Bricolaje, i posa't tu també mà a l'obra!

Assabenta't de tot a

<http://www.aki.es/aki-nos-ponemos-manos-a-la-obra>

DURANT LA SEGONA EDICIÓ DEL 'MÀ A L'OBRA', AKÍ ORGANITZARÀ DIFERENTS ACTIVITATS COM TALLERS, UN MERCADET SOLIDARI, AIXÍ COM ESMORZARS GRATUÏTS ON ES PODRAN FER DONATIUS A ENTITATS SOLIDÀRIES

LA TRANSICIÓ DEL NOU MODEL ACABARÀ AMB L'OBTENCIÓ D'ELECTRICITAT, ÚNICAMENT, A PARTIR D'ENERGIES RENOVABLES

La Generalitat inicia la revolució del model energètic a Catalunya de la mà de l'energia solar

El Govern català aprova l'estratègia SOLARCAT per impulsar la captació, aprofitament i emmagatzematge elèctric d'energia solar

La Generalitat construirà un nou parc solar fotovoltaic per desenvolupar el model de compra garantida d'energia renovable a llarg termini

El Govern destinarà 5 milions d'euros a desenvolupar el programa de sostres solars amb emmagatzematge distribuït

Redacció

El Govern de la Generalitat de Catalunya ha iniciat, de forma definitiva, la transició energètica cap a un nou model de la mà de l'energia solar com a principal exponent. Un tipus d'energia que ha de ser el pilar de la revolució energètica, si tenim en compte que a Catalunya, com a la resta de països mediterranis, hi ha una radiació solar d'entre 2.000 i 2.500 KWh per metre quadrat; és a dir, quatre vegades més que els països escandinaus o el doble que el Regne Unit o països del centre del continent.

El Govern català ha aprovat elaborar l'estratègia SOLARCAT per preparar Catalunya per a la captació, aprofitament i emmagatzematge elèctric de l'energia solar, l'energia del segle XXI. L'estratègia SOLARCAT es fonamenta en la capacitat de la Generalitat d'actuar com a consumidor actiu i amb capacitat d'influència en el mer-

cat i alhora un exemple d'aposta per un model energètic més net, renovable, autòcton, participatiu i distribuït.

D'aquesta manera, el Govern busca revertir l'actual situació de dependència exterior —és del 92% i es fona-

El nou model té com a objectiu arribar al **100% d'energies renovables** per a l'any 2050

menta en petroli, urani i gas natural- per avançar cap a l'horitzó de la sobirania energètica. Un llarg recorregut encara, tenint en compte que Catalunya té una baixa penetració d'energies renovables: només el 8% del seu mix energètic on la major part és hidràulica, lluny de l'objectiu europeu del 20% a l'any 2020.

De fet, tot i ser un dels països amb més radiació, només suma 249 MW (Megawatts), molt lluny de països de menys sol com Alemanya (41.340 MW), Regne Unit (11.562 MW) o França (7.164 MW). Per buscar un territori similar a Catalunya, Baden Württemberg, també d'una població semblant, disposa de 5.000 MW instal·lats, 20 vegades més.

Nou equipament fotovoltaic

En el marc d'aquesta estratègia, el consell executiu també ha acordat licitar en l'horitzó de l'any 2020 la compra garantida a llarg termini de la totalitat de l'energia elèctrica generada en un parc solar fotovoltaic de nova construcció

Catalunya aposta per un **model alternatiu** a les subhastes de l'Estat espanyol

que es situarà en els terrenys d'una infraestructura en ús i de titularitat de la Generalitat de Catalunya.

Així, la comissió interdepartamental que es crea haurà de desenvolupar un nou model de contractació pública en el marc de la col·laboració pública/privada/ciutadana que permeti la compra d'energia per part de l'administració als promotors privats del futur parc solar per un període proper als 25 anys. L'objectiu és garantir que a Catalunya es generin nous models d'inversió en energies renovables, on plataformes com el crowdfunding puguin facilitar la participació ciutadana i on les entitats financeres i els promotors tinguin garantida la seguretat jurídica i el retorn de les inversions. Alhora, el Govern també es garanteix un preu estable de l'energia en un entorn tant volàtil insegur com el del mercat espanyol.

D'aquesta manera, Catalunya aposta per un model alternatiu a les subhastes de l'estat espanyol que només han donat l'opció a la participació en la generació i gestió energètica a grans empreses, replicant-se així el model energètic del S.XX, centralitzat i en mans de poques empreses i deixant fora projectes cooperatius i participatius que, en països com Alemanya o Dinamarca suposen més del 50% de la capacitat instal·lada.

Les plaques solars en els darrers 5 anys han reduït el seu cost en un 80% alhora que el seu caràcter modular les fa ideals per desenvolupar un model distribuït i renovable que es pugui implementar en tot el territori català.

Amb l'aprovació d'aquest acord, el Govern també reconeix que el model socio-cultural, legal, territorial, econòmic, fiscal i financer avui vigent ha estat l'òptim per desenvolupar l'economia del S.XX fonamentada en les tecnologies de les energies fòssils i l'urani.

Aquestes tecnologies han requerit d'un model centralitzat i integrat de grans inversions en transport i generació. Però les tecnologies del S.XXI, tant pel que fa a l'energia solar, els sistemes d'emmagatzematge en bateries, les xarxes de distribució intel·ligents, el vehicle elèctric i la digitalització fan del tot innecessari repetir el model centralitzat del S.XX alhora que ens interpel·len en la necessitat de treballar per sistemes més flexibles i on la gestió de la demanda esdevingui clau fent del ciutadà el veritable motor de la transició energètica.

Per aquest motiu, la Comissió Interdepartamental també tindrà entre les seves funcions analitzar els marcs legals, econòmics, territorials, fiscals i culturals vigents a Catalunya i que suposen clares barreres a la necessitat d'avançar en la transició energètica cap a un model 100% renovable, distribuït i participatiu. La Comissió també treballarà en la necessitat de definir el model català que permeti un acord entre els territoris productors d'energia

LA COMISSIÓ TREBALLARÀ PER DEFINIR UN MODEL QUE POSI D'ACORD A PRODUCTORS D'ENERGIA I CONSUMIDORS

L'ENERGIA SOLAR SERÀ LA RENOVABLE MÉS IMPORTANT

i els territoris fonamentalment consumidors. El model PPA de compra d'energia perseguirà ser un exemple per als municipis clarament demandants d'energia respecte als municipis que la poden generar, sovint amb pocs habitants i amb molt de terreny però que resten absents als beneficis de la generació renovable.

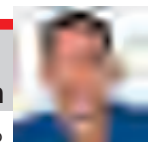
Noves ajudes per sostres solars

El Govern també ha acordat destinar 5M€ a desenvolupar el programa de sostres solars amb emmagatzematge distribuït, que ha de garantir la possibilitat que els ciutadans de Catalunya puguin generar, emmagatzemar, compartir i vendre (quan la normativa espanyola ho permeti) l'energia que generen tot i aprofitant el principal recurs energètic de què disposa Catalunya, el Sol. Així s'aprova la línia d'incentius econòmics per a la implantació de més de 1000 equips d'emmagatzematge elèctric distribuït -bateries d'ió liti- associades a aproximadament un miler instal·lacions solars fotovoltaïques residencials amb una potència total aproximada de 3MW, amb l'objectiu d'incrementar l'eficiència de les instal·lacions i afavorir la creació de comunitats solars de ciutadans amb participació activa en el mercat elèctric.

L'acord de Govern s'emmarca dins del Pacte Nacional per a la Transició Energètica de Catalunya que el Govern va aprovar el passat mes de gener de 2017, amb l'objectiu d'assolir un nou model energètic per a Catalunya i arribar al 100% d'energies renovables el 2050. Les prioritats que marca el document de bases del Pacte són situar el ciutadà en el centre del model energètic, garantir la seguretat en el subministrament i esdevenir un instrument essencial en la lluita contra la contaminació ambiental.

Fernando Martín

OFICIAL DE NOTARÍA E INGENIERO TÉCNICO

Derechos sociales en la Unión Europea

La Comisión Europea aprobó el pasado mes de abril el Pilar Europeo de Derechos Sociales, en el que se fijan veinte principios y derechos que de cumplirse plenamente fortalecerían los actuales sistemas de bienestar de la Unión Europea. La aplicación de dichos fundamentos pretende equiparar las condiciones de vida y trabajo de la mayoría de ciudadanos de Europa.

La crisis económica de 2007 determinó una profunda crisis de identidad del Viejo Continente, una crisis existen-

PARLAMENTO EUROPEO

cial que desembocó en una ausencia de pulso social. La parálisis institucional que afectó a la Comisión Europea y el Consejo, unida a los recortes, significaron la ruptura social. Todo ello puso en serio peligro el proyecto en común que persigue la Unión Europea.

Peligro de ser papel mojado

La aplicación de los principios recogidos en dicho proyecto garantizaría una economía social de mercado más convergente y competitiva. No obstante, el Pilar podría derivar en una simple declaración de principios provista de buenas intenciones, con escaso efecto sobre las condiciones de vida de los ciudadanos europeos. Por otra parte, el carácter no vinculante del mismo, no confiere al Pilar ninguna fuerza jurídica.

Asimismo, la Comisión Europea considera que estos principios y derechos no son aplicables directamente, al depender su puesta en práctica de las autoridades locales, regionales y nacionales.

El problema principal de Europa radica en que no tiene competencias en política social, y los Estados se oponen a promover una reforma de los Tratados para que la Comisión y el Parlamento asuman esta responsabilidad.

En realidad, en Europa se persigue avanzar hacia la integración, pero el camino conduce también a la desintegración, como lo ha demostrado el Brexit. Por ello, la Unión se encuentra frente a una disyuntiva, que consiste en apostar por más y mejor Europa, o menos y peor Europa. En cuanto a la financiación del conjunto de principios y derechos que constituyen el Pilar Europeo, la misma será sufragada fundamentalmente por el Fondo Social Europeo y otros programas financieros esenciales como el Fondo Europeo de Adaptación a la Globalización.

Sin fiscalidad común, un grave riesgo

En ese aspecto, la inexistencia de una fiscalidad europea común y el presupuesto de la Unión Europea en términos de porcentaje del PIB destinado al Pilar Europeo de Derechos Sociales, que habría de duplicarse hasta el 2%, representan un grave riesgo para llevar a cabo con éxito dicho programa. El conjunto de veinte mandamientos que integran el Pilar Europeo de Derechos Sociales se centran en la igualdad de oportunidades y acceso al mercado de trabajo, condiciones equitativas de trabajo y protección e inclusión social.

Aunque muchos de los principios ya están recogidos en la legislación internacional, las nuevas realidades sociales y económicas, como la revolución digital y los desafíos derivados de la globalización, constituyen la base de los nuevos mandamientos.

Se trata en especial de garantizar derechos esenciales de la nueva Europa mediante la incorporación de lo social a la agenda política, tras el olvido experimentado durante la crisis. ///

Tu empresa, tus productos y servicios tienen un relato

Te ayudamos a explicarlo para que todo el mundo te conozca

Evolucionamos contando historias

Somos especialistas en contenidos para medios de comunicación on/offline

WWW.BCNCONTENTFACTORY.COM

Enjoynalism!

✉ coordinacion@bcncontentfactory.com ☎ 670.794.703

La pobreza se enquistaba en el Baix

El número de personas atendidas por Càritas Diocesana comarcal no disminuye desde 2014, pese a la recuperación económica

Las situaciones de las familias exigen una mayor intensidad en las intervenciones para evitar la exclusión social, según Càritas

I.C.

Càritas de Catalunya ha presentado, recientemente, la habitual Memoria anual del año 2016, un documento que prueba que la recuperación económica no está llegando a las familias con más dificultades. Tampoco en nuestro territorio. El Llobregat ha tenido acceso a los datos propios de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat -entidad territorial con sede en la capital de comarca que engloba al Baix Llobregat, entre otras- y no son alentadores.

En total, Càritas Diocesana de Sant Feliu ha atendido a 39.770 personas a lo largo de 2016, de las cuales 18.617 son del Baix Llobregat. Es decir, el 5,16% de las atendidas en toda Cataluña (360.604), que experimenta un crecimiento de las personas beneficiadas del 4,7%. En nuestro territorio, en cambio, los datos ni suben ni bajan desde 2014, con lo que la Diócesis alerta del peligro de “cronificación de la pobreza”, según Francesc Arnaez, responsable de comunicación y sensibilización de la entidad: “Constatamos que en 2016 el número de personas atendidas en nuestros proyectos se ha mantenido de manera muy similar al 2015 y 2014, por tanto, no podemos hablar de una mejora de la situación de las personas”.

En peores circunstancias

De hecho, esta estabilización del dato cuantitativo no se traslada al escenario cualitativo. Es decir, se atiende al mismo número de personas, pero, en comparación con años anteriores, se encuentran en peores circunstancias. Así lo explica Arnaez: “Se estabiliza el número de personas atendidas, pero la situación de las familias exige una mayor intensidad en las actuaciones para acompañarlos en su proceso de inclusión social”.

En este sentido, el principal perfil de personas atendidas es el de personas con cargas familiares, tanto parejas con hijos como familias monoparentales que, en el caso de Càritas de Sant Feliu, representan el 50% del total. Por otro lado, el 28% de las personas beneficiadas son menores de 18 años, un dato que también preocupa especialmente a la entidad: “La vulnerabilidad de esta franja, sumado al importante riesgo de transmisión intergeneracional de la pobreza de los jóvenes que viven con familias ya en situación de riesgo, ha hecho que hayamos aumentado el número de proyectos del programa de Infancia”. La cuestión es muy grave, puesto que se corre el peligro de ‘heredar’ la situación de pobreza.

Por franjas de edad, el principal colectivo atendido es el de personas adultas entre 30 y 64 años, que suponen un 53% del total. Sus principales problemas son la falta de trabajo y la precariedad laboral, así como las dificultades para acceder o mantener una vivienda con un nivel de pre-

cios asequible a su situación. Y es que, según Càritas, el 60% de los atendidos en edad de trabajar están en paro o buscando trabajo, mientras que el 40% restante cuenta con contratos precarios o parciales que no dan respuesta a sus

necesidades. Son la nueva categoría emergente de trabajadores pobres. Cerca del 55% de las personas atendidas son nacidas en España o en el resto de países comunitarios, mientras que el 45% son extracomunitarios.

Espais disponibles per al creixement econòmic i per a la creativitat empresarial

Esplugues de Llobregat

carrer de la Riba, 36

Pensat especialment per a activitats vinculades a tecnologies de la informació, recerca, innovació, investigació, audiovisuals, creació artística, arquitectura, enginyeries, medi ambient i sostenibilitat.

L'Espai Baronda d'Esplugues de Llobregat és un entorn òptim per establir-hi empreses i projectes de negoci que busquin unes oficines adequades per treballar-hi, centríques a l'àrea metropolitana de Barcelona i ben comunicades.

Espai Baronda, un espai amb centralitat metropolitana:

- En ple barri Centre d'Esplugues de Llobregat, a 6 minuts a peu de l'Ajuntament
- A 6 minuts de l'eix econòmic i comercial de l'avinguda Diagonal de Barcelona
- Ben comunicat amb transport públic: Trambaix-parades Pont d'Esplugues i Can Clota
- Línies d'autobús urbanes i interurbanes cap a Barcelona i al Baix Llobregat
- Metro-L5 Can Vidalet
- Bon accés en vehicle: a 3 minuts de l'accés a la Ronda de Dalt sortida 12, a 3 minuts de l'accés a l'aj. Diagonal
- A 13 minuts de l'Aeroport de Barcelona

Gairebé 3.000 m² per a oficines i usos terciaris, totalment accessible

Espai de restauració de 700 m²

Aparcament soterrani

Espais disponibles per a oficines:

Espai A. Superfície útil = 182 m²

Espai B. Superfície útil = 276 m²

Espai C. Superfície útil = 363 m²

Espai D. Superfície útil = 486 m²

Espai E. Superfície útil = 912 m²

Per a més informació, contacteu amb:

Ajuntament d'Esplugues

Àrea de Territori i Sostenibilitat

tel 93 371 33 50 ext 1144

jmferre@esplugues.cat

FGC intensifica la seva freqüència a Olesa de Montserrat

Els nous horaris incorporen 15 noves freqüències a l'estació el que permetrà absorbir millor l'actual increment de demanda

El nou pla de mobilitat inclou millores en el servei de connexió d'Esparreguera amb autobús; ara enllaçaran amb tots els trens

Redacció

Quan parlem de mobilitat al Baix Llobregat ho hem de fer des de dues perspectives ben diferenciades: per un costat, des de la mirada de les grans ciutats metropolitanes i, per l'altre, des del punt de vista dels municipis més perifèrics que, sovint, pateixen problemes de connectivitat. Un repte pendent que progressivament s'ha de corregir. En aquest sentit, Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya –transport fonamental per molts municipis d'aquesta zona– ha presentat una nova taula d'horaris per l'estació d'Olesa de Montserrat que amplia notablement les seves freqüències.

En concret, Olesa comptarà amb 15 noves freqüències els dies feineres: set circulacions que finalitzaven el trajecte a Martorell-Enllaç i que ara ho faran a Olesa, a més de vuit trens que iniciaran el seu viatge al municipi baixllobregatí i no a la capital del nord.

D'aquesta manera, FGC dona resposta als increments de la demanda registrats en aquesta estació i que es preveu que es mantingui en augment. Durant el primer trimestre de l'any 2017, es van registrar 155.934 viatgers; és a dir, un 12% més que el mateix període del 2016.

A més, el servei actual d'autobús entre Olesa i Esparreguera s'ha vist reforçat des del dia 2 d'octubre per convertir-lo en un servei 100% de connexió amb el tren pels veïns d'Esparreguera. D'aquesta manera, tots els busos s'aturaran a tots els punts de parada i enllaçant amb tots els trens de l'estació.

SANT SALVADOR DE LES ESPASES, UN DELS ATRACTIUS D'OLESA, VILA UBICADA ALS PEUS DE LA MUNTANYA DE MONTSERRAT

Per últim, en el mateix marc de col·laboració, amb el món local, FGC ha posat a disposició de la ciutadania l'espai de l'estació de l'Aeri, actualment, sense servei

comercial. Així, els Ajuntaments en podran fer ús sense cap cost. Ara, segons fonts oficials d'FGC, s'estan acabant de negociar els termes de la cessió. **///**

Olesa, molt més que La Passió

Els nous horaris d'FGC podran, més enllà del transport quotidià, apropar a Olesa des del punt de vista turístic. I és que, conegut tradicionalment pel gran teatre de La Passió, Olesa cal dir que és molt més que un gran equipament cultural. Als peus de la muntanya de Montserrat, compta amb bells i magnífics paratges tot i estar a mig camí entre Barcelona i el Monestir de Montserrat.

Delimitat pel riu Llobregat i per les serres de Sant Salvador de les Espases i Puigventós, Olesa té marcades arrels agrícoles on destaca el conreu de l'oli-

vera de la varietat Palomar o olesana, autòctona a la població, de la qual s'extreu el reconegut Oli d'Olesa.

La plaça de les Fonts; l'aflorament geològic de Ribes Blaves; la Creu de Beca; Mas Vilar; l'Orgue de la Parròquia de Santa Maria; la Torre del Rellotge; el Molí de l'Oli, el portal i capella de Santa Oliva o Cal Puigjaner, un casal documentat des de l'any 1548, són alguns dels molts atractius de la vila.

Tots aquests atractius es poden visitar fàcilment gràcies als bitllets combinats de Turistren d'FGC (www.turistren.cat). **///**

EL MERCAT MUNICIPAL D'OLESA ÉS EL CENTRE COMERCIAL DE PRODUCTES FRESCOS I DE PROXIMITAT OBRA DE L'ARQUITECTE JERONI MARTORELL I TERRATS. ACULL NOMBROSES PARADES, ALGUNES CENTENÀRIES

Transport públic gratuït durant tres anys a canvi del teu vehicle antic

La T-Verda és una iniciativa de l'AMB que gràcies a la Generalitat estarà a l'abast de tota la ciutadania de l'ATM

La iniciativa s'emmarca en el Programa Metropolità de Mesures contra la Contaminació Atmosfèrica de l'AMB

Redacció

Des del 2 d'octubre es pot sol·licitar la T-Verda Metropolitana, una targeta de transport gratuït per a les sis zones tarifàries de l'ATM per a un període de tres anys. El mecanisme per optar-hi serà ben senzill: donar de baixa i desballestar un vehicle contaminant. Transport gratuït a canvi de lluitar contra la contaminació atmosfèrica. Aquest és el projecte que ha activat l'AMB dins del marc de la lluita contra la contaminació atmosfèrica i que, de retruc, pretén millorar la mobilitat a la congestionada àrea metropolitana.

Des del 2 d'octubre, tota persona major d'edat que estigui empadronada en un dels 36 municipis que formen la Metròpolis Barcelona i que tingui un vehicle antic, és a dir, amb més potencial contaminant, el podrà substituir per la T-Verda Metropolitana. Aquesta és una targeta personal i intransferible que atorgarà viatges il·limitats durant tres anys en un àmbit geogràfic que ocuparà les sis corones que formen l'Autoritat del Transport Metropolità (ATM).

La T-Verda és una iniciativa de l'AMB que "gràcies a la Generalitat de Catalunya podrà estar a l'abast de tots els ciutadans de l'àmbit de l'ATM", comenta el director de

AUTOBÚS DE GESTIÓ INDIRECTA AL BAIX LLOBREGAT

Serveis de Mobilitat Sostenible de l'AMB, Carles Conill. El procediment és el següent: en els sis mesos anteriors a la sol·licitud de la targeta, el beneficiari ha de donar de baixa i desballestar un dels tres tipus de vehicles amb els quals es pot optar a aquest sistema de tarifació: turismes de gasolina matriculats abans del 2000, turismes de dièsel d'abans del 2006, ciclomotors que s'hagin matriculat abans del 17 de juny del 2002 i motocicletes que ho hagin fet abans de l'1 de juliol del 2004. A més, qui opti a la T-Verda Metropolita-

na no pot haver comprat cap vehicle durant aquest període anterior de mig any. Una vegada s'ha dut a terme aquest pas, cal formalitzar la petició a través de la sol·licitud que es pot trobar al web www.amb.cat/mobilitat o, de manera presencial, activar el procés a l'Ajuntament de cada municipi.

En l'àmbit metropolità, aquest nou títol ambiental el lidera i gestiona l'AMB, a través del seu servei AMB Informació. El requisit posterior és que l'usuari es compromet a no comprar cap vehicle nou durant un temps de tres anys en el qual gaudirà de la T-Verda Metropolitana. La directora d'AMB Informació, Cristina Farré, comenta que durant el període de vigència de la targeta, aquesta s'ha de renovar any a any i l'AMB comprovarà que l'usuari segueix complint els requisits. "A la resta de municipis, sota el nom de T-Verda, es gestionarà a través de l'Associació de Municipis per la Mobilitat i el Transport Urbà (AMTU). L'ATM informará quan i com es podrà sol·licitar", explica Farré.

Millora de la qualitat de l'aire, millor per a la butxaca

Més enllà de contribuir a la millora de la qualitat de l'aire a l'àrea metropolitana, aquest mètode suposa un estalvi per als seus usuaris.

Segons les estimacions de l'AMB, el fet de prescindir d'un cotxe de gasolina pot evitar una despesa d'uns 4.000 euros anuals, 3.750 euros en cas que sigui un dièsel, i pel que fa a les motocicletes l'estalvi serà de 1.300 euros. A això, evidentment, se li ha de sumar el fet que no s'ha d'abonar res per utilitzar de manera il·limitada el transport públic. Així, i en el cas del Baix Llobregat, en què alguns municipis es troben dins la segona corona de l'ATM, un usuari que faci 10 viatges a la setmana acumularia un estalvi en un any d'uns 470 euros anuals en cas que es trobi a la zona 1 i de 921 euros en cas que el municipi s'ubiqui a la zona 2.

A més, la T-Verda Metropolitana afegeix l'avantatge que pot ser cedida a un membre del nucli familiar, és a dir, al cònjuge o a un fill o filla menor de 18 anys. Segons les darreres estimacions de l'AMB amb les últimes dades de la DGT, l'any 2015 hi havia 38.000 vehicles que van ser desballestats que serien susceptibles d'aquesta bonificació, és a dir, que si un 10% s'acollissin a aquest nou sistema de tarifació, hi hauria 3.800 persones que se'n beneficiarien.

Una iniciativa que ha ampliat fronteres

La T-Verda Metropolitana és una de les mesures de l'AMB de cara a lluitar per la millora de l'aire a la Metròpolis Barcelona. El paquet de propostes establert dins del Programa metropolità de mesures contra la contaminació atmosfèrica, que s'està aplicant en el període comprès entre el 2016 i el 2019, espera reduir notablement el nivell de contaminació atmosfèrica.

Els nivells de concentració de partícules en suspensió i de diòxid de nitrogen de l'aire superen amb freqüència els nivells màxims establerts per la Unió Europea. En el cas d'aquest sistema de tarifació ambiental, però, la mesura ha transcendit de l'AMB i, a través d'un acord de col·laboració amb la Generalitat i l'ATM, s'ha ampliat a tots els municipis de les sis corones de l'Autoritat del Transport Metropolità (ATM) de l'àmbit de Barcelona. ///

* Per més informació sobre la T-Verda Metropolitana, trucar al telèfon d'AMB Informació 900 700 077 o accedir al web www.amb.cat/mobilitat.

Condicions per obtenir la T-Verda Metropolitana

/// 1. Estar empadronat en un dels 36 municipis de l'AMB

/// 2. Donar de baixa i desballestar el vehicle:

A. ESTALVI FINS A 1.300

Ciclomotor matriculat abans del 17/06/2002

Motocicletes matriculades abans del 01/07/2004

€ B. ESTALVI FINS A 3.750 €

Turismes Dièsel matriculats abans de l'any 2006

C. ESTALVI FINS A 4.000 €

Turismes Gasolina matriculats abans de l'any 2000

/// 3. No haver comprat cap vehicle durant els 6 mesos anteriors i NO comprar cap vehicle durant els tres anys següents a l'obtenció del títol

El referéndum del 1-0 pincha en el Baix y L'Hospitalet

El territorio registra la tercera participación más baja con un 32,97%, solo después del Tarragonès y Aran

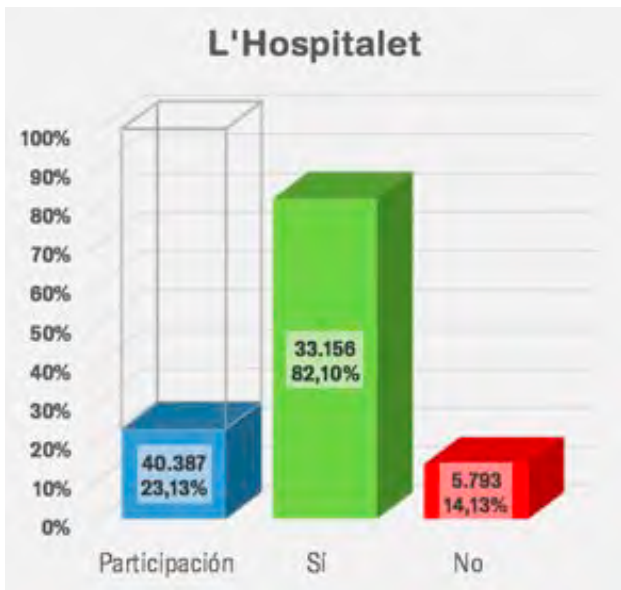
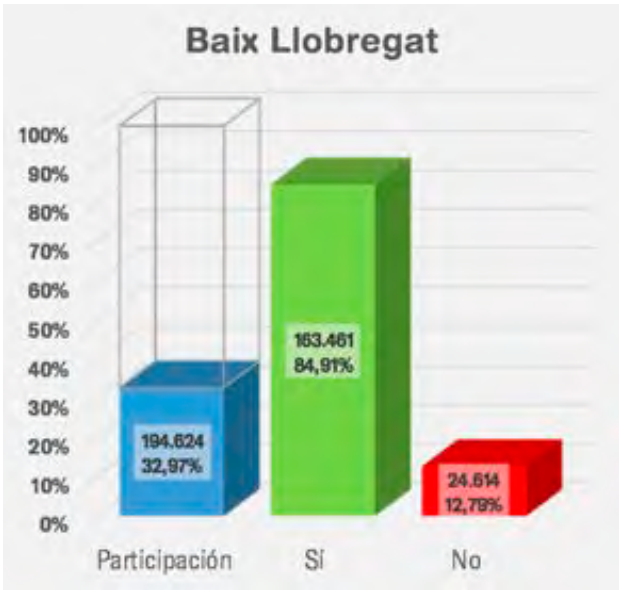
Mientras que el ‘Sí’ supera, en general, el 90% de los apoyos, en el Baix Llobregat no pasa del 84,91%

Redacció

mañana en el Baix Llobregat y L'Hospitalet, como explicamos ese mismo día en elllobregat.com, comenzó con las mismas escenas que en el resto de Cataluña. Por un lado, puntos de voto atestados en sus puertas de gente que, pacíficamente, buscaban garantizar el voto desde la madrugada y, por otro, operaciones policiales para evitarlo, dándose en Sant Esteve Sesrovires, L'Hospitalet y Sant Andreu de la Barca, sede de la principal comandancia de la Guardia Civil en Cataluña, las más importantes. Sin embargo, los resultados finales no fueron, ni mucho menos, los mis-

mos que en el resto de comarcas catalanas. El Baix Llobregat fue una de las tres comarcas con menos participación de Cataluña con 194.624 votos emitidos; es decir, un 32,97% del total. Solo Aran, con un 24,44%, y el Tarragonès, con un 28,67%, obtuvieron una menor participación. Queda así lejos de la media catalana, fijada finalmente en el 43,03% y de la comarca con más votos, el Priorat (85,42%), también excepcional.

Por municipios, Sant Andreu de la Barca fue el municipio con menos participación con un 14,90%. Un dato excepcional resultado claramente de las operaciones policiales de la Guardia Civil, que entraron en los tres colegios electores impidiendo la

VOTOS REGISTRADOS EN EL BAIX LLOBREGAT Y L'HOSPITALET EN EL REFERÉNDUM DEL 1 DE OCTUBRE

celebración normal de la jornada. Después, Cornellà (21,79%), L'Hospitalet (23,13%) y Viladecans (24,20%) continúan la lista. Por arriba, La Palma de

Cervelló (65,69%), Torrelles (64,13%) y Castellví de Rosanes (63%) fueron los pueblos con mayor participación. Es evidente, de hecho, los dos 'Baix Llobregat' que hay: el de las grandes ciudades, socialistas por antonomasia -el PSC hizo un llamamiento a quedarse en casa y no participar- y el de los pequeños municipios, en general, en manos de partidos por la independencia.

El pinchazo en los resultados del referéndum del 1-O queda demostra-

do también en el nivel de apoyos tanto del 'Sí' como del 'No'. Según los datos finales, el 'Sí' obtuvo 163.461 votos, el 84,91% del censo total (590.248 personas). Es el segundo porcentaje más bajo de toda Cataluña, solo detrás de la pequeña y despoblada Aran (83,99%), que cuenta con un denso testimonial: 6.975 personas. Los datos van en la línea de las comarcas metropolitanas, que no pasan del 90%, mientras que se quedan lejos del resto de Catalunya

que sí superan con creces, en algunos territorios, del umbral del 90%.

Lo mismo ocurre con el 'No'. Mientras que en el resto de comarcas catalanas rondan el 5%, el Baix Llobregat registra 24.614 votos, un 12,79%. De nuevo, es la segunda comarca con una mayor negativa a la Independencia, solo detrás de Aran con un 13,82% (227 votos).

L'H: apellido Llobregat

Los resultados de L'Hospitalet van en la línea de lo ocurrido en las grandes ciudades del Baix Llobregat y lejos de los datos de Barcelona, que bordea una participación del 40%. Por su parte, la segunda ciudad de Cataluña registra un 23,13% de participación.

De los votantes, 33.156 personas optaron por el 'Sí' (82,81%), mientras que 5.793 personas (14,47%) votaron en contra de la nueva República catalana. ///

Municipi	Participació	Si	No	Homen	Solo
L'Hospitalet	23,13%	33.156 (82,1%)	5.793 (14,1%)	1.091 (2,7%)	347 (0,9%)
Cornellà	21,79%	11.006 (81,7%)	2.086 (15,5%)	220 (1,6%)	160 (1,2%)
Sant Boi	20,68%	14.674 (80,5%)	2.947 (16,2%)	394 (2,2%)	214 (1,2%)
Viladecans	24,20%	9.300 (79,1%)	2.084 (17,7%)	290 (2,5%)	76 (0,6%)
El Prat	27,09%	10.414 (80,5%)	2.056 (15,9%)	345 (2,7%)	125 (1%)
Castelldefels	29,25%	10.140 (82,3%)	1.675 (13,6%)	359 (2,9%)	151 (1,2%)
Esplugues	35,51%	9.097 (78,7%)	2.011 (17,4%)	306 (2,6%)	149 (1,3%)
Gavà	27,95%	7.966 (84,2%)	1.205 (12,7%)	152 (1,6%)	138 (1,5%)
Sant Feliu	34,24%	9.498 (85,9%)	1.374 (12,1%)	313 (2,8%)	142 (1,3%)
Sant Joan Despí	33,88%	6.969 (82,3%)	1.130 (13,3%)	250 (3%)	118 (1,4%)
Sant Andreu de la Barca	14,90%	2.361 (82,4%)	366 (12,8%)	56 (2%)	82 (2,9%)
Sant Vicenç dels Horts	31,14%	5.600 (85,8%)	768 (11,8%)	119 (1,8%)	43 (0,7%)
Martorell	41,37%	6.386 (84,4%)	932 (12,3%)	150 (2%)	99 (1,3%)
Molins de Rei	53,55%	9.112 (88,9%)	854 (8,3%)	198 (1,9%)	86 (0,8%)
Olesa de Montserrat	45,74%	6.793 (87,5%)	759 (9,8%)	157 (2%)	72 (0,9%)
Esparreguera	40,62%	3.861 (89,2%)	537 (8,2%)	128 (1,9%)	42 (0,6%)
Sant Just Desvern	52,23%	5.682 (88%)	506 (7,8%)	205 (3,2%)	67 (1%)
Vallirana	37,76%	3.548 (86,4%)	438 (10,7%)	74 (1,8%)	45 (1,1%)
Corbera	47,57%	4.375 (89,7%)	363 (7,4%)	96 (2%)	46 (0,9%)
Pallejà	41,41%	2.921 (84,2%)	435 (12,5%)	88 (2,5%)	27 (0,8%)
Albora	30,20%	2.202 (81,9%)	392 (14,6%)	70 (2,6%)	26 (1%)
Santa Coloma de Cervelló	50,04%	2.504 (85,5%)	286 (9,8%)	104 (3,6%)	34 (1,2%)
Cervelló	44,13%	2.650 (89,3%)	248 (8,4%)	36 (1,2%)	32 (1,1%)
Sant Esteve Sesrovires	44,59%	2.277 (80,1%)	200 (7,8%)	64 (2,5%)	15 (0,6%)
Torrelles	64,13%	2.547 (91,6%)	168 (6%)	48 (1,7%)	19 (0,7%)
Begues	58,36%	2.580 (89,7%)	187 (6,5%)	61 (2,1%)	47 (1,6%)
El Papiol	55,78%	1.530 (89%)	144 (8,4%)	20 (1,3%)	19 (1,1%)
Sant Climent	60,23%	1.604 (87,2%)	185 (10,1%)	32 (1,7%)	19 (1%)
Coltúbat	39,2%	1.715 (91,4%)	107 (5,7%)	42 (2,3%)	12 (0,6%)
La Palma	63,69%	1.385 (89,9%)	114 (7,4%)	32 (2,1%)	10 (0,6%)
Castellví de Rosanes	63,00%	764 (88,8%)	77 (9%)	10 (1,2%)	9 (1%)
BAIX LLOBREGAT	32,97%	163.461 (84,91%)	24.614 (12,79%)	4.425 (2,3%)	2.124 (1,09%)

VOTOS REGISTRADOS EN EL BAIX LLOBREGAT Y L'HOSPITALET POR MUNICIPIOS

Ninguna de las grandes ciudades metropolitanas pasan del 30% de participación

Dimensió desconeguda

Alba Bou

TINENTA D'ALCALDE TITULAR DE L'ÀREA D'URBANISME
I MEDI AMBIENT DE L'AJUNTAMENT DEL PRAT (ICV)

No és la primera vegada que els companys i companyes que escrivim articles de reflexió política en aquesta revista decidim no fer-ho sobre temes d'actualitat local o comarcal, tal i com se'ns va demanar des de la direcció de la publicació, però segur que s'entén que el moment excepcional que vivim ens demana que exposem els punts de vista sobre el present i el futur de Catalunya. Escric la meua aportació hores després que el president Puigdemont hagi renunciat a la convocatòria d'eleccions autonòmiques, tal i com li demanava part del seu entorn i gran part de la ciutadania de Catalunya.

Entenc que és un intent d'allunyar l'aplicació de l'article 155, que representa un la constatació d'un drama: la suspensió de l'Estatut, la intervenció del Parlament de Catalunya, la detenció dels membres del Govern, la involució en àmbits tan importants com l'ensenyament, la cultura o la comunicació. Estat d'emergència. Sembla ser, però, que el govern espanyol no se sent al·ludit i diu que l'aplicació del 155 conti-

nua en marxa. La promulgació del 155, que a hores d'ara plana sobre tots nosaltres, culmina-rien la decisió PP de desembarcar a Catalunya i destruir, de facto, la capacitat d'autogovern de Catalunya. Segueix la situació d'emergència nacional, la fractura social i territorial, i la constatació que els nostres líders son incapaces de governar una realitat que demana diàleg, negociació i respostes polítiques de gran consens.

Un consens que no té, evidentment, l'article 155, que suposa la intervenció d'una institució restablerta abans de la promulgació de la constitució del 1978, però que tampoc representa la DUI, que ha fracturat el sector sobiranista català, per considerar-la una mesura gens democràtica.

Continuo pensant, com fa mesos, que la resposta adequada encara és la convocatòria d'un referèndum negociat, vinculant i que apel·li al conjunt de la ciutadania de Catalunya. I, evidentment, imprescindible l'alliberament dels presos polítics que avui encara son a Soto del Real. ///

Patria o patrimonio

Manuel Reyes

DIPUTADO PROVINCIAL DEL PARTIDO POPULAR

La situación de conflicto, de callejón sin salida, donde nos han metido el govern de la Generalitat se ha trasladado a la vida cotidiana de las personas.

Quien más o quien menos tiene compañeros de trabajo que le han comenzado a hacer el vacío, primos o cuñados que en las comidas familiares han dejado de hablar de política para evitar fuertes discusiones, personas que se borran de los grupos de WhatsApp ante un comentario o una foto de quienes opinan distinto...

Personalmente, me parece un auténtico drama que el debate y la bronca se haya trasladado de la sede parlamentaria al rellano de la escalera. Yo no quiero eso para la tierra a la que amo y vivo que es Cataluña.

Existen unos responsables políticos que han llevado la situación al límite y donde todavía hoy no se ve una clara solución, una herida que tardará tiempo en cicatrizar pero que si actuamos pronto estoy convencido que lo podremos conseguir.

A nadie se le escapa que en este conflicto en el que algunos enarbolan la bandera del nacionalismo para vendernos una nueva patria es bastante falso, incluso diría que obsceno en determinados casos.

Basta mirar municipios como el de Castelldefels donde separatistas y socialistas gobiernan aparentemente sin ningún tipo problema, obviando lo que los vecinos les dicen, de espaldas a la ciudadanía. Pero tienen un motivo que está por encima de la patria... el patrimonio.

Lo que realmente les importa es mantenerse a todos en el gobierno al precio que sea, da igual los ideales, lo que les digan los vecinos o incluso sus propios votantes.

Demostrado está que, para esos, el fin justifica los medios. Qué todo vale para gobernar. Sin embargo, muchos vamos a seguir trabajando por la concordia, la libertad y el Estado de Derecho.

Porque Cataluña es mi Tierra, y España mi Nación. ///

APROFITA ELS DIES SENSE IVA A AMPLIFON

PER COMPRAR LA TEVA SOLUCIÓ AUDITIVA

I NOMÉS PER REVISAR-TE
L'AUDICIÓ PODRÀS PROVAR
UN AUDIÒFON

30 DIES GRATIS

**DIES
SENSE IVA**
De l'1 al 12 de
novembre

Atenció al Client
900 303 304

amplifon.es

Pt. Ajuntament, 14 - 08830 Sant Boi - Tel. 936 543 795
C. Doctor Reig, 66 - 08840 Viladecans - Tel. 936 470 519
Rbla. Anselm Clavé, 5 - 08940 Cornellà de Llobregat - Tel. 933 774 083

amplifon

Francesc Codina, exregidor de CiU a L'Hospitalet, exdiputat al Parlament i exsenador

Codina: “Sempre he volgut ser alcalde, però em vaig equivocar de poble o de partit”

“Celestino Corbacho era un home molt rigorós, que abans de posar un peu a terra mirava com ho feia”

“No conec ningú de la meva generació que no hagi quedat tocat per la confessió d'en Pujol”

Francesc Codina (L'Hospitalet de Llobregat, 1944) és un convergent de la vella escola, aquella del pujolisme que va marcar una època. Això explica que sigui el militant número dos que va tenir Convergència Democràtica de Catalunya (CDC) a la ciutat, només precedit per l'històric Jacint Borràs, fundador del partit i pare de l'actual consellera de Governació, que morí fa unes setmanes.

La trajectòria política i institucional de Codina ha estat molt intensa, al punt d'arribar a compaginar tres escons diferents al Senat, el Parlament de Catalunya i l'Ajuntament de L'Hospitalet, fins que va dir prou i ho va deixar tor amb 61 anys. Ara viu a Sant Cugat del Vallès, però sovint se'l veu pel seu “poble”, com diu ell quan parla de la segona ciutat més poblada de Catalunya, i del seu barri, el Centre. “Algun dia hi tornaré, perquè hi tinc un nínxol”, explica amb el seu to pausat característic i una certa ironia.

Pere Ríos

-Gairebé tots els entrevistats en aquesta secció amb llargues trajectòries confessen que el que més els va entusiasmar va ser la política local. Comparteix aquest parer?

-Jo ho hagués canviat tot per ser alcalde del meu poble. Vaig ser regidor a l'oposició i em va agradar molt, perquè vaig fer tot el possible per millorar la vida dels veïns, però ser alcalde hagués estat el summum. Era la meua aspiració política de veritat i em vaig equivocar o de poble o de partit.

-Ramón Luque, exregidor de L'Hospitalet per Iniciativa per Catalunya i Esquerra Unida confessava el mateix en el darrer número de EL LLOBREGAT. Alguna cosa deu tenir la política local que enganxa tant a gent de diferents ideologies.

-Sí, la proximitat. Jo vaig ser director de serveis socials de la Generalitat durant del 1980 al 1984. Si feies una guarderia o una llar d'avis tenia incidència en les persones, però el que és impagable és poder ser alcalde del teu poble, per dedicar tot el teu esforç en la gent del teu poble. Tot i estar a la oposició si alguna cosa vaig influir o ajudar a fer ja em satisfia.

-Quan es va despertar la seva vocació per la política?

-Quan era ben petit, el meu avi, que era constructor em va dir un dia: “bé, nen, tu quan siguis gran seràs aparellador, arquitecte, paleta o què et dedicaràs en això de la construcció?”. I jo li vaig contestar: “quan sigui gran vull ser alcalde”. Es va fote un fart de riure, pensava que m'havia tornat ximple. La política l'he portada sempre molt arrelada.

-Abans ha dit que s'havia equivocat de ciu-

tat o de partit. Certament, ser regidor de CDC a L'Hospitalet durant quatre mandats (1983-1995), amb majories absolutes del PSC no devia ser gens agraït.

-Jo vaig començar l'activitat política amb la Marxa de la Llibertat, l'Assemblea de Catalunya i els primers ajuntaments democràtics. Tinc molts bons records. Tot i les dificultats que Convergència i jo podíem tenir per qüestions sociològiques en algunes zones com Bellvitge, aconseguir ser la segona força política a barris com el Gornal era una satisfacció que et portava el fet de dedicar moltes hores a ajudar aquella gent.

-Segur que els seus adversaris polítics dirien que si CDC era segona força al Gornal era pel clientelisme que es practicava des de les oficines de Benestar Social.

-Al final, el que valora la gent és què hi havia de sincer en una actuació política, sigui o no del departament de Benestar Social.

JAUME CODINA, AL PARLAMENT DE CATALUNYA

tament de Benestar Social. Si hagués estat enfocat des del punt del clientelisme, la gent s'hagués adonat. Hi havia altres partits que repartien feina, tenien un regidor dedicat tot el dia a un barri determinat, convidant la gent a esmorzar i tenia una actuació molt directa, a

l'hora que podia oferir llocs de feina. Des de l'oficina de Benestar Social que hi havia al Gornal no es podia repartir feina

-Com valorar el mandat de Joan Ignasi Pujaña, el primer alcalde democràtic

-L'època del Pujaña va ser com un escalat. Va començar com a primer alcalde, amb tot el reconeixement democràtic que això suposava i era difícil no endevinar-la, perquè L'Hospitalet tenia moltes mancances i qualsevol actuació ja representava un progrés per la ciutat. Amb els anys es va anar apoltronant. En Corbacho tenia un perfil molt diferent, ha estat un home molt rigorós que abans de posar un peu a terra mirava com el posava, equivocada-

ment o no, però el posava molt convençut.

Al mateix temps que regidor també va ser diputat al Parlament de Catalunya (1984-2000) i senador (1992-1995) en representació del Parlament. Per tant, durant alguns anys va arribar a compaginar els tres càrrecs. Com ho portava?

Des de la oposició a L'Hospitalet no tens la responsabilitat de la gestió del dia a dia. Com a diputat, que segurament és el nucli més important de feina, va ser molt intens. I com a senador, em permetia en un mateix dia portar un tema al Parlament de Catalunya i a la tarda un altre al Senat. Era complicat, la família va jugar un paper important perquè accedís a poder fer tot això que només va durar uns anys. En aquells moments si eres senador és perquè eres electe, bé de manera directa o perquè el Parlament et nomenava d'entre tots els diputats. Ara el Parlament designa senadors que no han estat elegits pel poble. A la legislatura que vaig ser-ho jo tocaven set senadors catalans: cinc érem de Convergència i els altres dos eren el socialistes Josep Maria Sala i Joan Reventós.

-Al final va ser el tripartit que li va atorgar la Creu de Sant Jordi al 2008.

-Sí, el que em va provocar més orgull és que a mi, que havia fet tota la carrera a Convergència, em donés

“Si fa quatre anys s'hagués fet un referèndum sobre la independència hagués sortit que no”

la Creu de Sant Jordi el tripartit presidit pel molt honorable president Montilla. És d'aquelles coses que et provoquen satisfacció íntima. No sé si a L'Hospitalet hi ha gaire gent més que la tingui, però és igual

-Com va viure la confessió de Jordi Pujol, un home amb qui va col·laborar tan estretament durant uns anys?

-Amb desengany, decepció, tristor, tots els qualificatius que vulgui. Jo separo el que va ser l'obra de Govern d'en Pujol, criticable o no, jo penso que es va fer una gran obra de govern, però en sentir la seva confessió jo i molta gent ens vam posar tristos, em va costar pair-ho. Em sento desenganyat. En sento com si un dia, jo, que tinc un molt record del meu pare o del meu avi, em diguessin que era un baina. Suposo que m'hagués quedat en una situació de xoc i no crec que ningú de la meua generació que vam viure el pujolisme no hagi quedat tocat per allò.

-Vostè s'identificava molt amb ell.

-Sí, sí, vaig ser membre del comitè executiu del partit com a responsable de política social durant molts anys i el binomi Pujol-Roca [es refereix a Miquel Roca Junyent] va ser la meua referència durant molts anys. Per tant, em considero un pujolista i a l'hora un roquista. Un altre moment trist va ser el conflicte Roca-Pujol, perquè es va perdre un gran polític i la possibilitat que anés més enllà.

-Com veu l'evolució del seu partit al PDeCAT. Encara milita?

-Sí, però per mi militar era quan ho feies a Convergència amb la il·lusió, la força, el compromís i tot això. Hi soc al PDeCAT perquè soc de la gent que no va dir que no volia seguir militant, va haver una transposició. No és que no

em senti a gust, però no és la meua època. És una altra cosa i ha de ser així. És gent molt jove i amb moltes ganes i crec que és un projecte que pot tirar endavant, però una identificació meua amb el PDeCAT com ho va ser amb en Pujol, Roca o Convergència, no té res a veure.

-Imagino que li produeix satisfacció veure una persona tan propera a vostè com la Meritxell Borràs de consellera de la Generalitat?

-Tenim una relació gairebé paterno-filial. Me l'estimo moltíssim i pateixo per ella, però per l'altre banda estic molt content que sigui consellera. Qualsevol persona del meu poble que hagi tingut una posició rellevant a la vida política em provoca satisfacció, però si a més és una persona que des de molt jove hem conviscut el nacionalisme i l'estima al país, doncs una mica més. Em va passar amb el Corbacho, quan va deixar de ser alcalde per ser ministre i m'ha passat amb la Meritxell com a substituta meua de cap de llista a L'Hospitalet. O l'Anna Simó sent diputada o el Joan Saura sent conseller i després senador.

-Quan es publiqui aquesta entrevista independentista ja s'haurà tret l'entrellat de la situació política catalana. Com ho veu tot plegat?

-No es bo opinar sense tenir tota la informació i no la tenim. El que sí es recordarà és que en Margall va decidir un dia canviar l'Estatut, cosa que no va fer mai en Pujol, perquè deia que millor que no toquéssim res perquè si ho fèiem en sortiríem perjudicats. Però es canvia l'Estatut, l'aprova el Parlament, el Congrés i es guanya un referèndum però al cap d'un temps se'n va tot en orris amb la sentència del Tribunal Constitucional. Si no hagués passat això no es parlaria de la independència com s'està parlant

aquests últims anys. Allò ho va estripar tot. Però tot i així el PP no es va adonar i crec que encara no se n'adona, que si s'hagués pactat un referèndum hagués sortit que no. Jo sóc de L'Hospitalet i vostè del Baix Llobregat i coneixem una mica el territori. L'independentisme llavors no tenia més del 20 o del 25% de suport. No se n'adonen d'això i el tema es va podrint, es va complicant i al final hem arribat on hem arribat. Fem un símil amb la construcció d'un edifici, el que rep sempre és el pintor, que es l'últim que arriba. Si les dificultats venen del fonament o de les estructures ningú no se'n recorda, és el pintor el que ha fallat. Ara el problema el té el Puigdemont

-Què fa ara?

-Faig d'avi. Tinc 73 anys, vaig treballar fins els 70 i escric quatre notes de tant en tant. Segueixo l'actualitat i la política, com no podria ser d'una altra manera, però no tinc cap activitat fixe i crec que ja em toca. Si em permet la brometa, vaig marxar de L'Hospitalet però hi tornaré perquè el nínxol el tinc allà. Jo tenia un mandat de sis anys al Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC) i quan en portava cinc i estava de president va venir un empresari i em va dir, "escolta'm, la meua empresa està donant un tomb i m'agradaria que vingués algú que no sàpiga res del negoci, però que tingui una visió globalitzada". Quan es tenen 61 anys i tens aquesta possibilitat t'ho has de pensar i ho vaig consultar amb la meua dona. L'empresa està a Sant Cugat del Vallès i en el mateix pac anava l'habitatge. No és el mateix que quan tens 40 anys, que tens una visió encara molt esperançada. Aquesta és la raó per la que vaig marxar, però segueixo venint a L'Hospitalet a trobades i actes perquè segueix sent el meu poble. ■■■

10€ DE REGAL
en un val,
per la compra d'un
avet natural*

DEL 22 NOVEMBRE
AL 10 DESEMBRE 2017

*Mil i una idees
deco per al Nadal!*

*Oferta vàlida a Jardiland Gavà per la compra d'un avet natural de mínim 14,95 €. Val de compra vàlid del 2 al 31 de gener de 2018 a partir de 30 € en una sola compra presentant el tiquet de la compra de l'avet. Val no acumulable amb altres promocions u ofertes fidelitat en curs. No es pot bescanviar per diners en efectiu.

Jardiland a Gavà

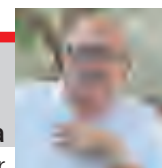
C-32 - Sortida Gavà - Platja - Tel.: 93 662 20 50
Horari: de dilluns a dissabte de 10 a 21h
Diumenges i festius de 10 a 20:30h.

www.jardiland.es
f t i n p

Jardiland
CULTIVA EL TEU BENESTAR

Obituari: Eloi Moliner, vicepresident i fundador de L'Hospitalet Espai de Debat**Jesús Vila**

periodista y escritor

En l'adéu a l'Eloi Moliner, amb l'ànima ferida

Passaven pocs minuts de les 12 del migdia del passat 3 d'octubre quan una notícia enviada des de l'Hospitalet Espai de Debat (Tres quarts per Cinc quarts) ens deixava glaçats com poques vegades. La nit anterior, sobtadament, sense que res pogués predir el succés, s'havia mort al seu domicili de Sant Josep, l'Eloi Moliner, vicepresident i fundador de l'entitat. No feia gaire, els amics més directes encara recordaven les referències al seu setantè aniversari que havia celebrat a Formentera aquest estiu passat amb la seva dona Sió, o la joia immensa quan es referia embadalit a la Júlia, la seva primera neta.

Segurament no deu haver un sol soci de l'entitat que va ajudar a forjar, que no el recordi proposant alternatives i participant activament de les activitats, múltiples i variades, que sorgien constantment de la seva fecunda voluntat d'articular i conèixer. Conscient com era que la ciutadania s'exerceix actuant, l'Eloi Moliner era tot un activista de la participació. Com, alhora, s'estimava la ciutat, la seva tasca, al costat dels seus amics i conciutadans, haurà de ser valorada com correspon, perquè actituds com la seva no es prodiguen massa.

M'ha tocat, en els darrers temps, fer la crònica d'amics o de coneguts que ens han deixat. Quan se'n van els amics, malgrat ho vegis venir en ocasions, no pots impedir la sensació que t'has deixat moltes coses a compartir que mai més seran possibles. Quan ha passat això amb algun conegut proper, sempre penses en les coses que t'han apropiat i t'han distanciat, que tampoc podràs redreçar.

És el cas, amb l'Eloi Moliner. No érem amics. Érem coneguts d'antic i havíem tingut algun apropament i un ròssec,

ELOI MOLINER

que caldrà comentar, perquè em queda en un recó de l'ànima la trista sensació que no vaig fer prou per trencar les distàncies... i ara ja mai més serà possible, cosa que lamento profundament. D'aquí aquest escrit dolgut.

Em venen a la memòria tres instants: un molt remot, un altre més proper i un de molt immediat, que marquen una relació que no va existir, malgrat la sensació latent que això no va ser bo.

Pere Rovira

MOSSÈN PARRÒQUIA ANTONI MARIA CLARET DE SANT BOI

Las raíces de todo conflicto

Evidentemente, la realidad informativa está marcada por la política y, en concreto, por el conflicto en Cataluña. No sé yo quien se posicione en este contencioso.

Hace escasos días pude conversar con unas personas que me expresaban su malestar. Lo que más me preocupó fue el tono y la agresividad con que me transmitían su indignación.

Es aquí donde quiero situarme y plantear unos puntos de reflexión que me he realizado y deseo compartir:

1.- Este clima de crispación, ¿a quién beneficia? Esta división manifestamente visible, ¿dónde y cómo ha surgido? ¿Cómo se ha alimentado?

2.- Una sociedad, donde unos son los buenos y otros son los malos, donde unos son los justos y otros los injustos,... ¿puede construirse en igualdad y solidaridad?

3.- Los sentimientos mezclados con las ideologías políticas son un caldo de cultivo peligroso para cualquier clase de diálogo. Más aún, incapacitados para generar un clima de confianza y de sincera reconciliación.

4.- El perdón es ausente; ningún interlocutor esgrime esta posibilidad. Unos y otros, sin ser plenamente conscientes, están forjando una convivencia, incluso al interior de familias, que dista mucho de algo que parece obvio en cualquier relación humana: la fraternidad. ¿Cómo gestar esta nueva relación? ¿Desde la humildad o desde la soberbia? ¿Cómo hacer desaparecer esta enemistad interesada y buscada por oscuros intereses?

5.- El diálogo sólo es posible desde posicionamientos constructivos, actitudes humildes y la consciencia de que el otro es una oportunidad y no un cruel enemigo. Sólo así, la convivencia defenderá el "Bien Común" y no los bienes particulares; sólo así, podremos mirarnos a los ojos sin ánimos de venganza y entendiendo que el "diferente" y "las diferencias" suman y mejoran nuestro bienestar colectivo.

"Y todo proviene de Dios, que nos reconcilió consigo por Cristo y nos confió el ministerio de la reconciliación."

(II Corintios 5, 18)

¿Y no será esta falta de horizonte y perspectiva, la raíz y la causante de muchos conflictos, incluso el nuestro? **///**

Començaré pel més immediat perquè explica els altres dos i perquè retraten aquell Eloi, apassionat com jo, que em vaig perdre. En el darrer sopar de lletres que l'entitat va organitzar a l'estiu al Casino i a la que jo he assistit des que em vaig fer soci ja fa uns quants mesos i on sempre coincidí amb l'Eloi, em van comentar amics comuns que, coneixedors de la distància que ens feia no saludar-nos, si jo feia un petit pas, les coses portaven camí de ser resoltes. En acabar el sopar a peu dret, em vaig apropar amb una colla d'amics per trencar el gel. La capa era massa gruixuda i encara congelada, i allà vaig poder comprovar que no havia arribat el moment. Que el moment arribaria.

Reacció al programa de Salvados

La causa d'aquell desentendre va ser un article publicat en aquest mateix mitjà al gener del 2015 que es titulava "Los Moliner y Salvados" arran de l'aparició de l'Eloi Moliner, els seus fills, algun amic més i el Pedro Sánchez de la primera època, en aquell programa de Salvados on es tractava de confrontar ex votants socialistes amb el líder, en un reality amable i una mica trampós. Sabia que el que vaig escriure no li agradaria a l'Eloi però pensava que convenia explicar que alguns vam patir molt en un altre temps perquè ens manteníem allunyats del poder, mentre els que estaven al poder aleshores es mostraven una mica superbs i insensibles. Aquesta era la tesi de l'article, però de ben segur l'Eloi no n'era conscient del relat perquè, i ara cal referir-se al segon moment més proper, havíem tingut oportunitat de coincidir en algun programa de la televisió de l'Hospitalet on fèiem de tertulians i allà va regnar la cordialitat entre nosaltres, cordialitat que era ben sincera al menys per part meva.

L'origen de l'episodi cal buscar-lo en aquell altre esdeveniment remot quan l'Eloi era un flamant gerent del Patronat d'Esports i un servidor, un humil corresponsal de premsa en hores baixes. Quan un està en hores baixes s'empassa tots els dolors, però no s'oblida. I quan l'oportunitat es presenta d'improvís, els records suren implacables i la ploma vola sola.

Apassionat i combatiu, com jo

Jo sé que l'Eloi era un personatge apassionat i combatiu perquè s'hi assemblava bastant a mi. Per això sé que calia trencar el gel i ho hauríem aconseguit. Volia explicar-ho ara, en parlar del seu dolorós comiat, perquè tinc l'ànima ferida per la discòrdia i ho vull fer tan present ara com ho vaig fer al gener d'aviat farà sis anys.

No en tinc cap dubte que l'Eloi Moliner era una persona estimada i plena de valors que cal reconèixer. I que ara es mostrava molt crític amb tot el que l'envoltava i no entenien. L'acte que es va fer al tanatori per dir-li adéu va ser una mostra eloqüent del seu pes sobre la gent que l'ha conegut i l'ha tingut a prop. No serà fàcil oblidar-lo perquè la ciutat necessita gent com ell que se l'estimi i que estigui disposada a engrescar els propers en la tasca col·lectiva de la responsabilització, l'esperit crític i la participació activista. Haurem de seguir el seu exemple. **///**

Miguel García

PORTAVEU DE C'S A L'AJUNTAMENT DE L'HOSPITALET

Pide lo que quieras, que paga el Ayuntamiento

“La alcaldesa de L'Hospitalet, Núria Marín, cargó en 2016 al Ayuntamiento más de 9.000 € en comidas la inmensa mayoría sin justificar”

Todos los políticos, especialmente los que están al frente de la gestión de las instituciones, han de asumir de una vez por todas que los recursos de la administración no son suyos sino de todos los ciudadanos, que los sacan del fruto de su trabajo y por lo tanto hay que administrarlos extremando la prudencia. Después de la escandalosa catarata de casos de corrupción que aún protagonizaría la actualidad política si no fuese por el golpe de los secesionistas a la democracia, es fundamental que los ciudadanos tengan la certeza no sólo de que los políticos no roban, sino que gestionan cuidadosamente los recursos de todos pensando en el interés general. Para ello es fundamental que nos tomemos en serio las políticas de transparencia y rendición de cuentas para que no quede impune el político que tenga la tentación de gastar dinero público arbitrariamente.

Uno de los casos más ilustrativos es la partida de “atenciones protocolarias y representativas”, que en el presupuesto del Ayuntamiento de L'Hospitalet de 2017 asciende a 56.647 euros. Es una partida que muchos políticos se la toman como “de libre disposición” para gastar a su antojo. De esta forma, desde Cs hemos detectado en las cuentas municipales de 2016 muchas facturas (hasta 38 tiques de restaurante de la alcaldesa) que ascienden a más de 9.000 euros en comidas de alcaldía sin justificar la inmensa mayoría de ellos.

Más transparencia

A pesar de lo que se pueda pensar la alcaldesa de L'Hospitalet, la socialista Núria Marín, ese dinero no está para que ella pueda invitar a comer a quien quiera en sus restaurantes favoritos, sino para atender las actividades sociales en virtud de su autoridad y de su función de representación de la Administración Pública en la que desempeña sus funciones. Han de ser gastos que se produzcan como consecuencia de actos de protocolo y representación como autoridad municipal que tenga necesidad de realizar en el desempeño de sus funciones y siempre que dichos gastos redunden en beneficio o utilidad de la administración. Para poderlo comprobar y no tener que fiarnos de la buena voluntad de la alcaldesa, además de las facturas o tiques de restaurante, que es lo único que presenta, se tiene que aportar una memoria explicativa que describa con suficiente grado de detalle el acto del que deriva el gasto, los motivos de su celebración, y la identificación explícita de los participantes, para poder comprobar la necesidad de los gastos y que redunde en beneficio o utilidad de la Administración.

Este criterio no nos lo hemos inventado los de Ciudadanos porque somos unos radicales de la transparencia y contra la corrupción, sino es el criterio establecido por la Intervención General del Estado y el Tribunal de Cuentas y que no se sigue en el Ayuntamiento de L'Hospitalet. Lo que sí nos hemos sacado de la manga desde Ciudadanos es la propuesta de publicar en la agenda institucional de los concejales en la web del Ayuntamiento las comidas, atenciones protocolarias, reuniones y cursos que representen un cargo contra las partidas presupuestarias para que los ciudadanos tengan acceso a la información y no tengan ni la sombra de sospecha de que la alcaldesa se va a comer por ahí con sus amigos a cuenta del Ayuntamiento.

Al PSC de L'Hospitalet le ha dado igual. Ha votado en contra de justificar los gastos de representación y protocolo y no se ha aprobado porque se ha beneficiado de que los partidos secesionistas llevan dos meses renunciando a representar los asuntos de los hospitalenses en los plenos municipales. Es una vergüenza que para seguir escenificando su farsa victimista abandonen los asuntos de la ciudad y le regalen al PSC una mayoría absoluta que no le concedieron los ciudadanos en las urnas.

Muchos vicios

No me canso de repetir que tras 40 años gobernando la ciudad, el PSC ha ido acumulando muchos vicios y gestiona el Ayuntamiento y la ciudad como si fuese su propio cortijo. De esta forma, va acumulando muchos gastos superfluos que no redundan en el interés de la ciudadanía de L'Hospitalet. Sacando de aquí y allá, de las conferencias de la alcaldesa, de la promoción de eventos de autobombo o de mantener a su red clientelar se sacaría lo

suficiente para políticas sociales de calado como la que desde Cs insistimos y que el PSC volvió a votar en contra en el pleno de septiembre: apoyar a los centros de la red pública de educación obligatoria y las AMPAS de L'Hospitalet a garantizar que haya bancos de libros de texto reutilizables gratis o material equivalente y así asegurarse de que ningún niño se quede atrás en la escuela porque su familia tiene que escoger entre llenar la nevera, pagar la hipoteca o comprar los libros de texto de sus hijos. Cuestión de prioridades: Núria Marín prefiere seguir comiendo en sus restaurantes favoritos a cuenta del Ayuntamiento antes que destinar esos recursos a fomentar la igualdad de oportunidades y la educación pública de calidad. ///

Ciudadanos te informa:

**El PSC de Núria Marín vota
EN CONTRA de la PROPUESTA Cs
de LIBROS DE TEXTO GRATIS en LH**

**En Cs tenemos claras nuestras prioridades:
igualdad de oportunidades y
educación pública de calidad**

Cs L'Hospitalet
de Llobregat

hospitalet.ciudadanos-cs.org

UNA VINTENA DE PERSONES VAN PARTICIPAR A LA PRIMERA RUTA DE 'DIÀLEGS FILOSÒFICS AL BAIX', EN AQUEST CAS, A PORTBOU. A LA IMATGE, ELS PARTICIPANTS ENVOLTEN L'ENTRADA AL MEMORIAL A WALTER BENJAMIN | JOANA RODRÍGUEZ

El Llobregat estrena 'Diàlegs Filosòfics al Baix' amb una primera ruta a Portbou sobre Walter Benjamin

El projecte, que té la filosofia com a pilar fonamental, celebrarà pròximament diferents trobades pel Baix Llobregat i L'Hospitalet

El primer col·loqui, sobre ètica i la figura de W. Benjamin, serà a Sant Boi el pròxim 15 de novembre, a les 19 hores, a Can Massallera

Jaume Grau

En sortir del túnel, ens acull Portbou, un lloc petit, com les coses que agradaven a Walter Benjamin. És un final del camí, que un dia va ser el final de l'esperança, un llugaret perdut, desconegut, on la tramuntana i l'acció de l'home han esculpit un paisatge propi i contradictori. No hi ha millor símbol del progrés imposant-se a la pacífica natura que l'impressionant vista aèria del manat de vies que conflueixen en una estació, de vidre i ferro, impròpia d'una antany petita cala, refugi dels pescadors de Cervera i Colera.

Una considerable església neogòtica atorga la benedicció del cel a tan magna obra; el déu del progrés, benefactor de l'emprenedoria humana, un dia de l'any 1878 va donar el seu vistiplau a la creació en el no res d'un complex duaner i ferroviari, a un costat d'una ratlla imaginària -un producte tan humà com la història i les lleis-.

A aquest singular indret va arribar un 25 de setembre de 1940 Walter Benjamin, fugint de la barbàrie i l'estat d'excepció. El seu pretès destí era un refugi llunyà, els Estats Units, la pàtria dels triomfadors, de la lliure empresa i el progrés, on tot és gran i els horitzons són infinits, no com a Portbou. Però li mancava un paper, un visat de sortida de França, i la burocràcia es va interposar en el seu camí, com tantes altres vegades, i li va impedir consumir aquesta contradicció.

Viatge a la desesperança

En Max Pérez, filòsof i fill de la tramuntana, en un dia amable i assolellat, ens ha acompanyat en una breu passejada pels escenaris de la curta estada del nostre filòsof refugiat: l'estació, l'Hotel de França, el cementiri i el memorial de Dani Karavan, aquell inquietant passadís, fet de vidre i ferro, que retrocedeix, des de la porta del cementiri, on es troben els morts de la petita història de Portbou i l'esperit del filòsof, fins a les calmoses aigües de la badia, reflex del cel. És en aquest indret, plé de presències, en un dia clar, on el sol, l'aire i l'aigua ens amanyaguen, elevats per damunt de la badia tranquil·la i lluminosa, on ens ve a la ment la segona de les tesis "Sobre el concepte de història" del nostre autor, on "ens sobrevola quelcom de l'aire respirat antany pels difunts, on escoltem un eco de les veus dels qui ens

Tienes un libro... y lo quieres editar
 Publícalo a través de micromecenazgo
 sin que te cueste nada.

Entre 100 y 200 ejemplares, en dos meses
 y con distribución gratuita

Consulta: www.mecenix.com

la única plataforma de crowfunding dedicada al libro

Dates confirmades:

/// Ètica i Walter Benjamin: 15 de novembre, a les 19 hores, a Can Massallera, Sant Boi

/// Ètica i religió: 14 de desembre, a les 19 hores, a l'Ateneu Santfeliuenc, a Sant Feliu de Llobregat

han precedit en la terra, que reapareix en la veu dels nostres amics”. És on sentim que el nostre capteniment, la nostra actitud envers el moment present, obre una esclatxa en el temps-ara, de memòria i redempció de tots els qui ens han precedit, i que han patit en el decurs de la història.

“No tinc altra elecció”

En Max, intercalant breus textos de Walter Benjamin en la seva explicació, ha sapigut transmetre encertadament els grans trets de la seva trajectòria intel·lectual i personal, i molt especialment de les darreres hores a Portbou, en el tràgic desenllaç de tan dissortada vida: el suïcidi a l'Hotel de França, quan, malalt i perseguit pels nazis i retintut per la policia espanyola sota l'amenaça de deportació a Alemanya, amb una forta dosi de morfina, va posar fi a la desesperança: “En una situació sense sortida, no tinc altra elecció que plegar. En un poblet dels Pirineus, on ningú no em coneix, la meua vida acabarà. Us prego transmetre els meus pensaments al meu amic Adorno i que li expliqui la situació en què em trobo posat. No em queda prou temps per escriure totes aquestes cartes que hagués volgut escriure”. Walter Benjamin.

En Ramon Alcoberro, company de viatge, ha aportat breus i encertades intervencions, des d'el seu immens bagatge de coneixement sobre la filosofia i la figura de Walter Benjamin. A ell li pertoca desenvolupar més ampliament la seva vida i obra en el següent diàleg que celebrarem en el mes de novembre, gest que mereix la nostra gratitud infinita en uns dies difícils de la nostra petita història, del nostre país petit, quan sembla que l'ominosa presència de l'estat d'excepció- que tant va ocupar i preocupar a Walter Benjamin- plana de nou sobre els nostres caps. Esperem que la tramuntana escampi ben aviat aquests núvols de negres presagis. ///

MAX PÉREZ VA SER EL GUIA DE LA RUTA, AMB LA COL·LABORACIÓ, TAMBÉ, DEL FILÒSOF CATALÀ RAMON ALCOBERRO | I. C.

OFRENA AL CEMENTIRI MUNICIPAL DE PORTBOU I BAIXADA AL MEMORIAL UBICAT A LA COSTA DEL POBLE PIRINENC | BCN CONTENT FACTORY

Exclusiva de
Publicidad
Exterior

**DONI A CONÈIXER
EL SEU NEGOCI
A SANT JUST
I ESPLUGUES**

**PUBLICITAT
EN MOVIMENT
ALS AUTOBUSOS
URBANS QUE
CIRCULEN TOT EL DIA
PELS CARRERS D'AQUESTES
POBLACIONS I CONECTEN TOTES
LES ZONES D'INTERÈS**

LA PUBLICITAT EXTERIOR ARRIBA
A QUASI EL 72 % DE LA POBLACIÓ

ÉS EL MEDI MÉS EFICAÇ
JUST DARRERA DE LA TELEVISIÓ

TOTHOM SURT AL CARRER,
SENSE DISTINCIÓ DE SEXE NI EDAT

ÉS UNA OPORTUNITAT PER A
FER-LIS ARRIBAR EL SEU MISSATGE

DEMANI INFORMACIÓ LI FAREM UNA PROPOSTA
PERSONALITZADA A LES SEVES NECESSITATS

93 689 27 64 publicidadexterior.cat

Renom: “La setmana tràgica va ser el precedent de la II República”

Mercè Renom és la codirectora de la recerca i editora de ‘La setmana tràgica i el seu context en el Baix Llobregat’

“A la zona del Baix Llobregat, on hi havia més tradició obrera, va ser on la Setmana Tràgica va tenir més importància”

Juan Carlos Ayala

La Setmana Tràgica va deixar una petjada a Catalunya inesborrable. Es va tractar d’unes revoltes populars que succeïren a Barcelona i altres ciutats industrials catalanes, entre el 26 de juliol i el 2 d’agost de 1909. La causa va ser la mobilització de reservistes (persones que no els pertocava anar-hi per edat) per ser enviats al Marroc, on el dia 9 havia començat la Guerra de Melilla.

Aquest episodi ben conegut també va tenir el seu impacte al Baix Llobregat i d’això en sap molt la següent protagonista. Mercè Renom és una de les principals responsables de dur a terme el llibre que recull tota l’evolució, des dels precedents de la Setmana Tràgica fins a les darreres conseqüències al nostre territori. Esperant-me amablement en el Centre d’Estudis Comarcals del Baix Llobregat, pràcticament la seva segona casa, parlem i reflexionem sobre la Setmana Tràgica centrada en el Baix Llobregat.

“Durant el centenari es van fer bastants estudis. Aquesta nova onada d’investigacions va servir per replantejar el que va significar la Setmana Tràgica. Aquí hi ha unes aportacions bastants interessants d’investigadors que nosaltres també vam poder recollir en el llibre, que són els arxius del ministre d’aquell moment: Juan de la Cierva”.

Tradició reivindicativa

“Després d’analitzar detingudament la història, es pensa que el que es volia per aquells temps és proclamar una segona república i no només a Catalunya”. Segons Re-

MERCÈ RENOM, A LA SEU DEL CENTRE D'ESTUDIS

nom, Madrid va intentar trencar el moviment, però a Catalunya ja hi havia una important tradició reivindicativa: “Estaven implicats xarxes a Madrid i altres llocs d’Espanya, el que passa és que des de Madrid es va desarticlar aquesta xarxa traspasant la idea que aquest moviment era separatista i anticlerical. A Catalunya des del principi de segle els partits monàrquics es van anant debilitant i al Baix Llobregat hi havia un cas especial, amb el Canal de la Infanta, on havien construït uns salts d’aigua que eren força motriu que servien per instal·lar indústries tèxtils. Allà es van instal·lar una sèrie d’indústries. Hi havia una organització popular, tradició de reivindicació obrera i molta força del republicanisme”.

Una figura important de la Setmana Tràgica va ser Ferrer i Guàrdia. L’autora de l’obra també va tenir paraules per adreçar-se a la persona que es va convertir en un màrtir: “Ferrer i Guàrdia és el símbol de la repressió total. Principal mestre de l’escola moderna, va crear escola i una tradició que va ser la renovació pedagògica catalana. Es tractaven d’escoles vinculades al moviment de renovació pedagògica, escoles laiques, que separaven l’estat de l’església”.

Setmana amb força al Baix

Ho va relacionar amb la incidència de la Setmana Tràgica en aquestes zones: “En aquesta franja de més tradició de solidaritat obrera és on la setmana tràgica va tenir més importància”. Parlant de franges, va explicar l’heterogeneïtat dels successos en el Baix Llobregat: “Hi havia tres zones: una menys industrialitzada que era Esplugues o Sant Just, on hi havia un avenç de les petites

activitats manufactureres. Hi havia una zona d’agricultura tradicional on els governs locals eren monàrquics com Cornellà, que tenia un govern d’alcaldia republicana. Sant Feliu tenia majoria republicana però majoria del govern judicial, mentre que Molins de rei era republicà. En aquestes tres ciutats la Setmana Tràgica era heterogènia quant a comportament”. Va explicar com les conseqüències van ser més importants que els fets en si: “Aquestes zones que s’estaven transformant (Sant Just) el republicanisme encara no era latent, però després de la Setmana Tràgica es va transformar en una zona republicana. Els fets no van ser molt visibles, però el ressò va donar peu a un canvi social”.

El que sí és evident és que la Setmana Tràgica va ser, segons Renom, un precedent a la II República Espanyola: “Sí, totalment. Va ser un precedent a la Segona República. Des del primer moment que veïen com guanyava importància estava en la ment, i des dels altres punt d’Espanya aquest era l’objectiu. Sobretot a Catalunya, on hi havia molt pes del republicanisme”.

Per altra banda, l’explicació de la reacció distinta de Cornellà, Sant Feliu i Molins de Rei és molt interessant de percebre: “A Cornellà hi havia majoria republicana, acordaran una aturada de ciutat on es reuneixen els empresaris i van acordar una vaga general, sense piquets. És un republicanisme del sector de Solidaritat Catalana. A Sant Feliu hi havia un alcalde monàrquic, nomenat per la Diputació de Barcelona. Aquí hi haurà una actitud de repressió cap a la població. Finalment, a Molins de rei hi haurà republicans radicals seguidors de Lerroux, que volien fer una revolta”.

Pel que fa a la premsa d’aquell moment, “havia de tot: per un costat, la republicana, que veia anormal pagar 6000 reials per deslliurar-se del Marroc, i per altra, la monàrquica, que intentaven apagar tot”. També resulta molt interessant el tema de les mútues: “Es van constituir mutualitats entre la gent jove que vam funcionar on molta gent es va salvar d’anar al Marroc, com per exemple la mútua de Sabadell”.

Ruta de presentacions

Respecte a la justificació del títol del llibre: “Nosaltres vam agafar aquestes dues dates (1890-1923), com a símbol. En 1890 s’aprova el sufragi universal, la setmana tràgica està entremig i és interessant veure com les comunitats del Baix Llobregat evolucionen. Al principi el republicanisme no tenia molta força en algunes zones i al final s’anirà entroncant en un republicanisme popular. Hi ha una transformació, la continuïtat del republicanisme és evident”.

A més, va parlar de la societat Avenç: “L’Avenç neix després de la setmana tràgica i és un regeneracionisme centrat en Esplugues. És un moviment de gent jove amb sectors de professionals i de republicanisme”.

El Centre d’Estudis ha presentat, recentment, aquest llibre, però no serà l’únic acte sinó que recorrerà diferents ubicacions que van ser protagonistes: “Ho hem presentat a diferents territoris com a Esplugues, l’any passat al Centre i ara tenim un calendari per presentar-ho en els diferents llocs estudiats. Les vivències d’ara les entenem quan coneixem els precedents. La història no es repeteix perquè les circumstàncies són molt diferents, però ens permet entendre segons que esdeveniments polítics complexos”. **///**

PORTADA DE ‘LA SETMANA TRÀGICA I EL SEU CONTEXT EN EL BAIX LLOBREGAT’

BIBLIOLAB DE VOLLERES A SANT CUGAT DEL VALLES | DIPUTACIÓ DE BARCELONA

La Diputació de Barcelona impulsa el model “BiblioLab” a la Xarxa de Biblioteques Municipals

Es tracta d'un canvi de model basat en la creació de coneixement i la innovació ciutadana

BiblioLab és un dels projectes destacats del Pla de mandat 2016-2019 de la Diputació de Barcelona

Redacció

El model BiblioLab de la XBM desenvolupa i dona suport a accions que tenen com a finalitat l'accés al coneixement a través de l'experimentació i metodologies innovadores i creatives en un entorn de col·laboració obert a la ciutadania.

El futur de les biblioteques dependrà en gran mesura de la seva capacitat d'adaptar-se als nous reptes que planteja la revolució digital que afecta a tots els àmbits socials i personals i, de manera molt especial, a la producció, difusió i transmissió del coneixement, matèria primera de les biblioteques.

Cada vegada més, l'aprenentatge es basa en processos empírics —és a dir, en l'experiència i la pràctica— i els consumidors d'informació estan canviant els seus rols: volen agafar el protagonisme i ser també generadors de coneixement. Si fins avui les biblioteques oferien accés al coneixement, a partir d'ara també han de ser capaces de generar-lo en els seus espais mitjançant l'experimentació i la creació.

Diferents coneixements

Els projectes desenvolupats en el BiblioLab abasten diferents branques del coneixement, i en moltes d'elles el factor tecnològic té un paper important com a eina vehicular. Així es podran desenvolupar projectes purament tecnològics però també projectes científicosocials (nutrició, agricultura, astronomia, natura, etc.), projectes artístics (la música, les arts plàstiques o l'artesanía) i projectes relacionats amb la lectura i l'escriptura, l'essència de les biblioteques.

Amb el BiblioLab la Diputació de Barcelona pretén fomentar la creació i la creativitat de la ciutadania, habili-

tats de gran valor en el desenvolupament de les persones en àmbits com l'educació, la cultura i l'emprenedoria. Alguns exemples del programa BiblioLab que s'estan desenvolupant actualment són Cuines del Món a la Biblioteca Fondo a Santa Coloma de Gramenet (que potencia la gastronomia com a fet cultural i patrimonial); De l'hort a la biblioteca de les Biblioteques del Baix Llobregat (un exemple clar d'innovació extensible a tota la xarxa de biblioteques); el laboratori de Lletres i imatges de la Biblioteca Roca Umbert de Granollers (un punt de trobada on les famílies experimenten al voltant de la lectura) o el Library Living Lab de la Biblioteca Volpelleres-Miquel Batllori (on la tecnologia i la robòtica prenen vida a través de l'experiència dels usuaris).

Objectius

Els objectius de BiblioLab són impulsar el desenvolupament individual i col·lectiu a través de l'aprenentatge dinàmic, la creativitat i la innovació; capacitar en l'ús i oferir accés a la ciutadania a les tecnologies de la creació i la fabricació digital; fomentar el valor de l'experiència: l'experimentació s'ha situat en el centre del model d'aprenentatge; promoure la participació: implicar la comunitat de forma activa en la concepció i el desenvolupament de les accions. Els projectes han de tenir un esperit educatiu, però de manera crítica i horitzontal, no dirigida i generadora de ciutadania passiva; i incrementar el valor social de les biblioteques públiques: obrir el seu enfocament, erigint-se en un agent actiu que treballa i investiga en les noves formes de producció de coneixement i informació acompanyant als seus usuaris en l'adaptació als canvis que es produeixen.

BiblioLab és un dels deu projectes destacats de “Connectem”, el Pla d'actuació del mandat 2016-2019 de la Diputació de Barcelona. //

Principals accions

Les principals accions que se'n derivaran durant els propers 12 mesos són:

/// La creació de la comissió BiblioLab, com a òrgan consultiu format per una trentena d'entitats i especialistes en les matèries de BiblioLab, així com per representants de l'administració local, que tindrà per missió assessorar i presentar propostes en el desenvolupament de BiblioLab.

Entre algunes de les entitats convidades a formar part d'aquesta comissió destaquen ajuntaments de la demarcació, Generalitat de Catalunya, UAB, UPC, UOC, Fundació Obra Social “La Caixa”, Escola Nova 21, Ateneu Barcelonès, Gremi de Llibreteres de Catalunya o el Gremi d'Editors de Catalunya.

/// L'establiment d'aliances i convenis amb institucions que treballin en els àmbits del programa BiblioLab per al desenvolupament d'accions conjuntes.

/// La programació de més de 350 activitats relacionades amb la creació i l'experimentació en més de 55 biblioteques de la Demarcació de Barcelona.

/// La creació de “bibliolabs portàtils” especialitzats en les diferents temàtiques que itineraran per les biblioteques de la XBM amb el corresponent programa de dinamització.

/// La convocatòria d'un programa d'ajuts econòmics pel desenvolupament de projectes de creació i experimentació a nivell municipal.

/// El desenvolupament d'accions de sensibilització i de formació pel personal de les biblioteques de la XBM.

La Xarxa de Biblioteques Municipals (XBM) de la Diputació de Barcelona formada actualment per 224 biblioteques i 10 bibliobusos dona servei a una comunitat de 2,6 milions d'usuaris.

BIBLIOLAB DEL FONDO A SANTA COLOMA DE GRAMENET | SERGI RAMOS / DIPUTACIÓ DE BARCELONA

Gavà acull el concurs per premiar el Millor Pa de Pagès Català de l'any 2017

Miquel Guich, del Forn del Passeig de Barcelona, guanya el certamen Millor Pa de Pagès Català del 2017, celebrat a Gavà

I El Forn de Ca la Churra de Gavà, de la mà del forner Ernest Righetti, queda entre els cinc finalistes

Jesús Vila

Amb una sala de l'Espai Maragall de Gavà plena de gom a gom, la ciutat baixllobregatina ha estat la seleccionada per celebrar una nova edició del Concurs per premiar el Millor Pa de Pagès Català de l'any 2017 que, des de fa uns anys organitza el Consell Regulador de la IGP Pa de Pagès Català entre les fleques integrades en aquesta Indicació Geogràfica Protegida. En aquesta ocasió, de les 14 fleques que han participat en el Concurs, han quedat cinc finalistes, un dels quals era el titular de Ca la Churra de Gavà, el forner Ernest Righetti. Righetti ja havia resultat guanyador en la primera edició del concurs l'any 2014.

Fleca de barri

Juntament amb Righetti havien quedat finalistes d'aquesta edició Andreu Bertran del Forn Mistral de Barcelona, Jordi Morera de l'Espiga d'Or de Vilanova i la Geltrú, Manel Turull de la Fleca Turull de Terrassa i Miquel Guich del Forn del Passeig de Barcelona, que va resultar el guanyador d'aquest any.

El Forn del Passeig ubicat al popular barri de Sant Andreu de Barcelona és una fleca familiar que té quatre botigues al barri. En els darrers dos anys el Forn tutelat pel guanyador d'aquesta edició, de 49 anys, ha portat a terme una notable transformació de la seva oferta fent servir masses mares de cultiu i donant als seus pans processos de fermentació llargs que els apropen als pans tradicionals de qualitat. El Pa de Pagès Català que ha presentat Miquel Guich a la final del concurs, s'ha elaborat amb una massa mare de cultiu sòlida amb farines ecològiques i d'un grau d'extracció reduït. El pa que elabora al seu obrador presenta un procés de fermentació de 24 hores.

Primera participació

Guich, que era la primera vegada que es classificava a la final del Concurs Millor Pa de Pagès Català, s'ha mostrat molt content pel reconeixement: "Ha estat increïble guanyar aquest Concurs, sabent que entre els finalistes hi ha flequers de primer nivell. Per a nosaltres és el millor recolzament que podíem rebre. Portem un temps treballant de valent per aconseguir donar a tots els nostres productes la màxima qualitat", ha explicat. El premi consisteix en una borsa de 2.000 euros i una placa acreditativa.

L'acte, que ha estat amenitzat per un parell d'actors de La Roda Produccions i presentat pel periodista de la televisió de Gavà Josep Antoni Moreno amb el suport del secretari del Consell de la IGP, Alfredo Verdegay, ha estat

A DALT, Taula del jurat en el moment de valorar els productes de les fleques finalistes; A BAIX: LA FOTO DE FAMÍLIA DEL GUANYADOR I TOTS ELS FINALISTES A L'ACTE CELEBRAT A L'ESPAI MARAGALL DE GAVÀ

GUICH, DEL FORN DEL PASSEIG DE BARCELONA, GUANYADOR DEL CONCURS

centrat en la deliberació oberta del jurat dalt de l'escenari, presidit en aquesta ocasió per l'alcalde de Gavà, Raquel Sánchez. El jurat ha analitzat i valorat tres exemplars de pa de pagès de cadascuna de les fleques finalistes, un d'ells elaborat 24 hores abans, en un tast a cegues on es tenia en compte l'aroma, el color, el sabor, la presentació i la conservació del producte.

Al final del concurs, després de l'entrega dels guardons, l'alcalde de Gavà ha acomiadat l'acte amb unes paraules on ha valorat els aspectes tradicionals del pa de pagès i la vinculació de Gavà amb la tradició fornera a través dels pans de Sant Nicasi que formen part del imaginari festiu del municipi.

En acabar, i al vestíbul de l'Espai Maragall, s'ha servit un càter amb productes típics de Gavà i vins i caves de la terra. **///**

El chef Oscar Manresa crea una fundación en Gavà para contribuir a la felicidad de los necesitados

El propietario de Kauai (Gavà Mar) y ocho restaurantes más en Barcelona, prepara un décimo establecimiento de cocina oriental

El empresario y cocinero, que reside en el Baix, ultima un libro sobre el mercado de la Boqueria que presentará en Sant Jordi

Juan Carlos Valero

Oscar Manresa va a ser el primer chef con fundación propia. Propietario del grupo Food & Music, con el que reproduce sus dos principales aficiones, la comida y la música, este ciudadano de Gavà que hace ocho años creó Kauai, su particular “isla” de libertad donde gozar de cocina de brasas, arroces y buenas tapas en un entorno paradisíaco entre las dunas playeras y la pineda, ultima los preparativos de una fundación que llevará su propio nombre y en la que canalizará toda la actividad altruista que desarrolla, pero ahora de acuerdo con los servicios sociales de los ayuntamientos de la comarca.

“Quiero contribuir a que todo el mundo pueda disfrutar de momentos especiales en su vida, como el cumpleaños de un hijo o la celebración de las bodas de plata de un matrimonio y que, por motivos económicos, no pueden culminar”, señala el chef. A través de la fundación también desarrollará cursos de cocina asequible, porque comer bien no está reñido con el precio.

Manresa ya coopera con muchas oenegés, pero ahora ha decidido dar un paso al frente para constituir una fundación en la que piensa reclutar a patronos que también contribuyan a la causa de momentos de felicidad para los menos favorecidos.

El chef también ultima su primer libro, dedicado al mercado de la Boqueria donde también tiene un es-

tablecimiento, El Altar, que tiene una sola mesa (hasta 15 comensales) y su ubicación en el primer piso de un edificio sin ningún cartel que indique que haya un restaurante. Pero lo hay. Es una suerte de local secreto. Donde el equipo de Casa Guinart, también de su propiedad, le da una vuelta más a la cocina tradicional basados en los alimentos frescos del mercado. El dinero que obtenga del libro que editará Planeta Gastro para Sant Jordi del año próximo también irá destinado íntegramente para su fundación.

La música, el quinto elemento

Oscar Manresa hace 20 años que se dedica al mundo de la restauración. Después de cursar un Master in Business Administration (MBA), abandonó la dirección general de una multinacional informática harto de tanto estrés para entregarse por completo a una de sus pasiones, la cocina. “Tiré de la cadena y me apunté en la escuela de cocina profesional Hofmann y luego cogí el Magatzem del Port en mi barrio natal, la Barceloneta, con solo 9 mesas y haciéndolo todo yo”, recuerda el chef.

Hace 15 años abrió Torre de Alta Mar, donde empezó a poner en práctica la cocina de los cinco sentidos, con el gusto naturalmente presidiendo, pero también con la vista en el plato y el paisaje de la Barcelona portuaria a vista de pájaro; el olfato, el tacto de comer algunos platos con los dedos y el oído regalado con una selección musical.

Porque la música es otra de las pasiones del chef y lo aplica en todos sus locales a través de un director musical

OSCAR MANRESA ABANDONÓ SU CARRERA COMO DIRECTIVO DE UNA MULTINACIONAL PARA DEDICARSE A UNA DE SUS PASIONES: LA COCINA

que selecciona lo que se tiene que oír en cada establecimiento. De madre profesora de piano, Oscar Manresa despuntó como guitarra del grupo Rock 60 junto a Loquillo y el escrito Dani Rojo, también conocido como “el millonario” según la policía de Barcelona, ya que luego fue un conocido gánster de los años ochenta y noventa, ex politoxicómano y ex atracador de bancos. Rojo dejó atrás su pasado delictivo al salir de la cárcel y comenzó a trabajar llevando el “merchandising” de artistas como Loquillo, Bunbury, Elefantes o Rosario y luego se consagró como escritor de novela negra.

Oscar Manresa mantiene su devoción por la música en 99% Motobar, ubicado en la barcelonesa calle Joan Güell junto al Espacio Harley-Davidson, establecimiento a base de cocina americana acompañado de la mejor música Rock del momento. También Taberna de Tío Carlos se dedica a la música, pero en este local del Passatge de Gutenberg junto a Las Ramblas están especializados en rumba catalana. ///

SALA DEL RESTAURANTE, UNO DE LOS DISTINTOS ESPACIOS DEL PLAYERO KAUAI

Menús diarios en el oasis Kauai

Después de quedarse con el emblemático Casa Leopoldo junto a Romain Fornell, donde se puede comer y cenar todos los días un menú de las especialidades de la casa por 35 euros, Oscar Manresa prepara la apertura de su décimo restaurante, dedicado a la cocina oriental. Pero es en Kauai de Gavà donde este chef se siente como en su propia isla. Junto a las dunas de la playa está todos los fines de semana, aunque el establecimiento no cierra en todo el año.

Desde noviembre y hasta marzo, Kauai ofrece un menú de martes a viernes de 20 euros en el que se incluyen dos tapas y un plato del día, además de

bebida y postre, con la ventaja añadida de que la carta de vinos tendrá un 50% de rebaja durante todo este periodo hasta primavera. Además de la zona de barbacoas donde se cocinan también todo tipo de arroces y guisos, los distintos espacios del establecimiento también se dedican para cursos o “team building” o actividades lúdicas de fomento de equipos para empresas.

Kauai también abrirá todas las festividades navideñas, menos el día 25, con una cena y fiesta de fin de año por 90 euros para los adultos, ya que habrá también menús infantiles y para adolescentes a precios más baratos.

Guerra de patentes por el 'Mini fútbol' o 'Fútbol 7', un pozo de dinero del fútbol base

Dos vecinos de Sant Vicenç dels Horts, creadores del 'Mini fútbol' o 'Fútbol 7'

Juan Escoriza y Ramón Rivas patentaron la idea y diferentes reglas en 1984 para ofrecer una alternativa deportiva a los jóvenes del municipio

Los vicentinos inician la vía legal tras aparecer Paco Díez, presidente de la Federación de Fútbol de Madrid, como el pionero en un reportaje

Imanol Crespo

Todo empezó a principios de los años ochenta cuando el 'tito' Juan Escoriza, que era el mayor de su grupo llamado 'Peña Bética'82', y su mano derecha desde entonces, Ramón Rivas, ambos de Sant Vicenç dels Horts, quisieron dar una alternativa a los jóvenes del municipio que tras acabar el colegio se veían horas y horas jugando en la calle. No cabe decir, tal y como recuerdan, que muchos de los jóvenes que vieron coincidir su adolescencia con la apertura de los '80 acabaron flirteando quien más quien menos con la droga.

Esta alternativa no era otra que jugar a fútbol en un campo con cara y ojos, pero de reducidas dimensiones y lejos de la profesionalidad del fútbol campo. Así inventaron el llamado 'Mini fútbol' –patentado por ellos desde 1984– conocido también como 'Fútbol 7'. Una historia que creían olvidada entre la melancolía de sus tiempos jóvenes y que un reportaje a Paco Díez, presidente de la Federación de Fútbol de Madrid, a quien calificaban del 'loco' que inventó el 'Fútbol 7', ha florecido de nuevo 33 años después.

Primer campo

Tras llamar a distintas puertas, en 1982, la cuadrilla liderada por Escoriza y Rivas –que llegaron a manifestarse por un campo y cortar la carretera de Sant Boi hasta que llegara la Guardia Civil– acabaron en el colegio Salesianos de Sant Vicenç: “Íbamos a los campos que había y pedía-

mos jugar. En los Salesianos le pedíamos al hombre que pintaba las líneas que nos dejara, pero el hombre, que era mayor, no nos dejaba porque tenía que volver a borrarlas para el fin de semana”, recuerda Ramón Rivas. “Pero entonces hablamos con algunos sacerdotes y nos dijeron que tenían una zona de huertos sin utilizar”. Y allí se fueron con “picos, palas, rastrillos y toda clase de herramientas

para limpiar la zona, allanarla y acondicionarla, en definitiva”. Y así empezaron los primeros torneos de 'Mini fútbol'.

“Se nos ponía aquello de gente que no veas”, explica. “Pedíamos ayuda a las tiendas para patrocinar los torneos y subirlo como algo nuevo que era. Y se valoraba. Al menos, no teníamos que poner ni un duro”. Participaron entonces clubes del municipio como La Guardia o El Vicentino y otros clubes de la zona; algo que ya atrajo a la prensa de entonces, entre ellos, EFE y Sport.

Fue el contacto con un joven abogado el que les invitó a patentar la nueva modalidad; y así fue. Aprovechando que Escoriza estaba en Madrid hospitalizado, en donde coincidió con distintos futbolistas de entonces como Rincón, Quico o Arteché, los dos vicentinos concretaron un primer reglamento de 'Mini fútbol', al que El Llobregat ha tenido acceso. “El punto de partida fue encontrar la mitad entre el fútbol campo y el fútbol sala”, dice Rivas. Y así fue como se diseñaron las medidas del campo, el número de jugadores (ocho, entre los cinco del fútbol sala y los once del fútbol campo) e, incluso, el tamaño del balón, el cuatro (entre el 3 y el 5, respectivamente): “Hasta Mikasa que tenía la pelota fuera de servicio, vieron salida al balón y nos dieron las gracias. Y ahora se sigue igual”.

Con estos parámetros y numerosas reglas, Escoriza y Rivas registraron, por primera vez, el 'Mini Fútbol' en 1984, con la idea fundamental del actual 'Fútbol 7'. Un año después las actualizaron con nuevas reglas lo que derivó en innumerables torneos, de nuevo, en Sant Vicenç. Pero como todo, la actividad de aquellos jóvenes se diluyó ante la falta de ayudas y el paso del tiempo.

La sorpresa de Paco Díez

Pasaron los años y Escoriza y Rivas tomaron en la vida caminos distintos diciéndose: “visto lo que hemos visto, y como nos ha ido en los torneos, cuando esto suba por sí solo, de aquí unos veinte años, nos volveremos a unir”. Pero en la década de los noventa volvieron a coincidir. Entonces ya vieron como en el Baix Llobregat se multiplicaban, con un formato moderno y césped artificial, lejos de aquel campo de tierra con dos porterías oxidadas en el que jugaban, los campos del llamado por ellos 'Mini Fútbol'. “Mira Juan, la idea es la misma que la nuestra”, le dijo entonces mientras tomaban una cerveza en el reencuentro de dos amigos. Y no le dieron más importancia, “porque estaban jugando aquellos niños, y desde el principio, ese era el objetivo: aun sabiendo que había gente beneficián-

dose del formato en sí. Pues tenemos la convicción de que muchos equipos se han salvado económicamente gracias al 'Mini Fútbol', ya que los chavales empezaban a jugar mucho antes".

La sorpresa fue al ver un reportaje, justo hace un año, del Marca a Paco Díez, presidente de la Federación de Fútbol de Madrid, al que calificaban en el titular del 'loco' que inventó el 'Fútbol 7. Según el texto del reportaje, Díez habría inventado el 'Fútbol 7', en 1989, cinco años después del registro de los vicentinos.

Asombrado, Rivas se puso en contacto directamente con la Federación para hablar con Díez. Nunca lo lograron. Finalmente, según explican, tras llamar de manera reiterada, su secretaria les dijo que no quería hablar con ellos: "No quieren hablar con nosotros. Podrá ser verdad, pero después de llamar y no querer hablar conmigo...", dice Rivas poniéndolo en duda.

Inician la vía Judicial

Ante las sospechas de este primer desencuentro, los vicentinos acuden a los archivos correspondientes para recuperar los originales de sus registros-patentes. Tras un 'tour' entre registros y bibliotecas, en donde no les saben dar respuesta, les acaban confirmando que sí, que efectivamente, están en Madrid. Y cuando se disponían a encontrar un hueco para ir a por ellos, les vuelven a llamar y les vuelven a negar la ubicación de los ejemplares: "Y nos dejan en espera, en 'Stand by', a ver si pasa el tiempo y nos olvidamos del tema", dice enojado Rivas.

Pero no. Tras todo lo ocurrido y ante el asombro de Escoriza y Rivas, que solo querían contrastar documentos, los vicentinos han decidido iniciar la vía judicial, primero, para que les entreguen los registros oficiales que se hicieron en 1984 y, segundo, para contrastar si todo el modelo de negocio del actual 'Fútbol 7' —formato que la Real Federación Española de Fútbol y la mayoría de territoriales han elegido para el fútbol formativo entre 6 y 12 años— parte de su idea patentada entonces. Lo que es indudable es que, sobre esos años, el también llamado fútbol en pequeño fue emergiendo en distintas comunidades. En

Andalucía, en Madrid, en el sur de Francia y en Catalunya, de la mano de Carles Reixach, con quien estuvieron a punto de hacer un partido de exhibición. Quién sabe, pues, si todo fue gracias al largo tiempo de espera de la habitación de un hospital y a la cabezonería de aquellos jóvenes vicentinos por sacar de la calle a muchos críos. ///

CARTEL DE UNO DE LOS TORNEOS DE MINI FÚTBOL; PARTIDO EN EL CAMPO DE LOS SALESIANOS DE SANT VICENÇ, EN 1984; LOS TORNEOS CONTABAN CON EQUIPOS FEMENINOS, ALGO POCO HABITUAL EN LA ÉPOCA; ENTREGA DE TROFEOS DE UNO DE LOS TORNEOS JUGADOS

Where are you EU?

En els darrers temps són nombrosos els articles que s'han arribat a escriure sobre la desafecció de la societat catalana cap a l'estat espanyol, quin és l'origen de la mateixa i quines poden arribar a ser les conseqüències. No incidiré més en aquest fet, però en canvi, sí que vull aportar la meua reflexió sobre la creixent desafecció de la societat catalana cap a la Unió europea. Abans d'iniciar el procés d'autodeterminació de Catalunya, la societat catalana de forma molt majoritària, no concebia una Catalunya, ja fos independent, o com a regió d'Espanya, fora de la Unió europea. De fet, tant des del sector independentista, com des del sector unionista, la pertinença a la Unió Europea s'emprava com arma llancívola. Fins i tot es titllava a tot aquell que no volgués formar part de la Unió europea, com un radical antisistema.

Ara bé, tot i no tenir enquestes, després de la reacció que ha tingut Europa envers als ferits produïts per la Policia Nacional i la Guàrdia Civil l'u d'octubre, la desafecció al projecte comunitari ha augmentat a Catalunya. No em cal anar gaire lluny per percebre aquesta desafecció, doncs jo soc un d'aquests.

Els catalans concebíem la UE com un organisme que garantís els drets fonamentals més bàsics dels seus ciutadans, que defensaria els valors democràtics a capa i espasa, i que de cap de

les maneres permetria que un estat membre pogués exercir la violència contra els seus ciutadans.

Però la realitat no ha estat aquesta, la UE no només ha mirat cap a una altra banda, sinó el que és pitjor, ha justificat la violència dient que és un afer intern del Regne d'Espanya, i per tant li dona tota la llibertat per vulnerar tots aquells drets dels individus que estimi oportú, en pro de la unitat d'Espanya.

Així doncs, de retruc no només veiem com Europa no defensa els drets fonamentals, sinó que demostra que per pintar quelcom dins la Unió europea has de ser un estat. Si ets estat pots fer el que vulguis, i si no ho ets, no tens dret ni tan sols ha demanar mediació de les institucions comunitàries.

Es trenca el mite que en un món cada cop més globalitzat no calen fronteres estatals, perquè la realitat ha demostrat que per ser a la taula del Bernat, i ser comptat, has de ser un estat.

En definitiva, no existeixen ni valors comunitaris, ni interessos comunitaris. La Unió europea és un club privat d'estats, on l'únic interès i objectiu és preservar els interessos individuals d'aquests. Una autèntica llàstima que els caps d'estat europeus hagin tirat per terra els valors fundacionals de Robert Schuman. ///

Josep-Ramon Mut

REGIDOR D'ERC CERVELLÓ
I DIPUTAT PROVINCIAL D'URBANISME I HABITATGE

La Secretaria General de l'Esport i la Fundació IMIM, units contra el dopatge

Les dues institucions signen un conveni de col·laboració que comporta un nou impuls al Laboratori Antidopatge de Catalunya

El conveni inclou la col·laboració en activitats d'investigació científica i tècnica i d'innovació tecnològica, i en actuacions per a la formació

Redacció

La Secretaria General de l'Esport (SGE) i la Fundació de l'Institut Hospital del Mar d'Investigacions Mèdiques (IMIM) han signat un conveni de col·laboració per promoure la investigació científica associada a la protecció de la salut dels esportistes i de les persones que realitzen activitat esportiva, i a la lluita contra el dopatge a l'esport.

El secretari general de l'Esport, Gerard Figueras, i el director de l'IMIM, Joa-

GERARD FIGUERAS I JOAQUIM BELLMUNT, EN EL MOMENT DE LA SIGNATURA DEL CONVENI | SGE

quim Bellmunt, han formalitzat l'acord a l'auditori del

Parc de Recerca Biomèdica de Barcelona en presència

de Rosa Ventura, directora del Laboratori Antidopatge

de Catalunya, un organisme que està sota la tutela de la Fundació i que en virtut del conveni passa a tenir aquesta nova denominació.

El conveni estableix que la SGE i la FIMIM treballaran plegats en la realització dels procediments analítics i complementaris de control del dopatge, per una banda, i en l'elaboració de les estadístiques de control del dopatge, per l'altra.

El Laboratori Antidopatge de Catalunya –fins ara conegut com a Laboratori Antidopatge de Barcelona– és un dels 32 laboratoris acreditats actualment en el món per l'Agència Mundial Antidopatge (AMA) per fer les anàlisis antidopatge en atletes. Va ser creat l'any 1985 en el marc de la pre candidatura dels Jocs Olímpics de Barcelona 1992. El Laboratori ha mantingut el prestigi internacional guanyat durant els Jocs del 1992 gràcies a la qualitat de les anàlisis que realitza, a la gran activitat de recerca desenvolupada i a activitats d'assessorament d'altres laboratoris. El conveni que s'ha signat entre la SGE i la

FIMIM permet dotar al Laboratori Antidopatge d'una aportació econòmica que li permetrà afrontar amb plenes garanties d'èxit tots els requisits tècnics, de qualitat i de millora continua que l'AMA exigeix als laboratoris antidopatge, i mantenir el nivell d'excel·lència que el situa en els llocs capdavanters dels laboratoris acreditats per l'AMA. El conveni inclou també la col·laboració en activitats d'investigació científica i tècnica i d'innovació tecnològica, i en actuacions per a la formació de professionals en relació a la protecció de la salut i lluita contra el dopatge.

La signatura d'aquest conveni culmina un procés que s'ha estat gestant durant molt temps amb els esforços i la determinació tant per part de la Fundació IMIM i del propi Laboratori com de la Secretaria General de l'Esport. L'acord signat aportarà beneficis importants a la lluita contra el dopatge a l'esport i al foment de la pràctica esportiva saludable en el nostre país. **///**

El centre Brians 2 impulsa la cursa benèfica "Córrer en gran per als més petits!"

El secretari general de l'Esport, Gerard Figueras, ha mostrat el suport de la Secretaria General de l'Esport a la cursa popular benèfica "Córrer en gran per als més petits!", que impulsa i organitza el grup Gambaders Events, format per set interns i dues professionals del Centre Penitenciari Brians 2. La prova es disputarà el proper 18 de març a Sant Esteve Sesrovires (Baix Llobregat).

Gambaders Events, creat el gener passat per la motivació creixent dels interns per les activitats esportives, s'ha proposat organitzar cada any una cursa popular urbana fora del centre penitenciari amb un objectiu solidari. La causa benèfica escollida per la primera edició és la investigació del càncer

infantil i el Pediàtric Càncer Center Barcelona que l'Hospital Sant Joan de Déu està construint, de manera que la recaptació de la cursa es destinarà a la investigació del càncer infantil.

La prova està oberta a tothom i es podrà fer en tres distàncies (5, 10 i 1km per a pares/mares i fills agafats de la mà). Gerard Figueras ha conegut els detalls del projecte i de la cursa durant la reunió mantinguda a la seu del Consell Català de l'Esport amb Maria Esparza, tècnica d'esports del Centre Penitenciari Brians 2, i Montse Triola, monitora de teatre-música del mateix centre, a banda d'un intern. També hi ha estat present el director del Consell Català de l'Esport, Antoni Reig. **///**

GERARD FIGUERAS ES VA REUNIR AMB TÈCNICS DE BRIANS 2 ENCARREGATS DE L'ORGANITZACIÓ DE LA PROVA | SGE

GERARD FIGUERAS, DURANT LA SEVA INTERVENCIÓ AL FÒRUM | FBO

Els reptes de l'olimpisme després de Barcelona'92

El XII Fòrum Olímpic va abordar a l'INEFC Barcelona el futur del moviment olímpic i l'herència de la cita catalana

La taula rodona 'Gestió actual de subseus del 92', subseus com el Canal Olímpic de Catalunya, a Castelldefels, ha centrat la segona jornada

Redacció

El secretari general de l'Esport, Gerard Figueras, va participar en el XII Fòrum Olímpic, que la Fundació Barcelona Olímpica va organitzar a l'INEFC Barcelona. L'esdeveniment, vinculat al 25è aniversari dels Jocs Olímpics de Barcelona'92, va comptar amb experts internacionals del món de l'economia, la política l'arquitectura o l'esport per abordar els reptes de futur del moviment olímpic i l'herència de la cita olímpica catalana, que va ser pionera i referent per a altres ciutats.

Durant la benvinguda, Gerard Figueras va compartir la taula presidencial amb Jordi Solà, director de

l'INEFC; David Escudé, comissionat d'Esports de l'Ajuntament de Barcelona; Gerard Esteva, president de la Unió de Federacions Esportives de Catalunya, i Victoria Cabezas, secretària general del Comitè Olímpic Espanyol. Per part de la Secretaria General de l'Esport, també hi van assistir el director del Consell Català de l'Esport, Antoni Reig, i el representant territorial de l'Esport a Barcelona, Santi Siquier.

Un llegat vigent

Gerard Figueras va posar èmfasi en el llegat que van deixar els Jocs de Barcelona, cosa que va contribuir a dotar la Generalitat d'uns equipaments i uns programes de tecnificació potents que han permès el país excel·lir en l'esport interna-

cional d'alt nivell, al mateix temps que s'incrementava el volum de pràctica esportiva entre la població. El secretari general de l'Esport va destacar el paper clau del CAR de Sant Cugat durant els seus 30 anys de vida en la projecció de l'esport català, la formació dels tècnics a través de l'INEFC i l'esforç econòmic que fa el Govern per mantenir els programes i equipaments com els centres de tecnificació. Finalment, va recordar la posada en marxa d'una taula de treball liderada pel Govern per valorar la idoneïtat, a tots nivells, de presentar una candidatura de país per acollir els Jocs Olímpics d'Hivern de Barcelona-Pirineus.

Feta la inauguració, la primera ponència -"El CIO i l'Agenda 2020"- va anar a càrrec de Pere Miró, di-

rector general adjunt del Comitè Internacional Olímpic (CIO) i director de Solidaritat Olímpica, que va destacar la importància de l'Agenda 2020, que estableix l'estratègia a seguir pel Comitè Internacional Olímpic per al futur del moviment olímpic per tal que els Jocs siguin útils per a l'esport i la societat, la sostenibilitat i el medi ambient.

Gestió actual de subseus

En la segona jornada, centrada en l'herència dels Jocs de Barcelona, es va celebrar la taula rodona "Gestió actual de subseus del 92", on va intervenir Arseni da Palma, director del Canal Olímpic de Catalunya, al costat de Miquel Noguer, alcalde de Banyoles, i Daniel Nart, regidor d'Esports de Terrassa.

L'activitat física i els seus valors, protagonistes a la Festa dels Súpers

La Secretaria General de l'Esport (SGE) va oferir a milers de nens i nenes la possibilitat de practicar una estona d'activitat física durant la 21a Festa dels Súpers, que es va celebrar un any més a l'Anella Olímpica del Parc de Montjuïc, de Barcelona. La SGE va tornar a col·laborar amb el Club Super3 en una activitat en què va fomentar especialment els més petits valors com l'esperit de superació i la confiança en un mateix.

L'espai de la SGE, situat a l'esplanada del Palau Sant Jordi, va acollir una activitat centrada en els jocs amb cordes que encaixava amb el fil conductor de la Festa dels Súpers -"Tenim el poder"-, on el Govern va promoure entre 4.000 infants l'esperit de superació i la confiança en un mateix, intrínsecs en l'esport, així com altres valors que l'executiu promou entre els infants i les famílies a través dels seus programes d'esport escolar.

El director del Consell Català de l'Esport, Antoni Reig, i la subdirectora general de Gestió i Recursos Humans del Consell Català de l'Esport, Mònica Amat, van presenciar el desenvolupament de les activitats en aquest espai i van assistir a la realització de l'espectacle "Tenim el poder" des de la llotja de l'Estadi Olímpic Lluís Companys acompanyats de diversos responsables de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisu- als, Televisió de Catalunya i el canal Super3. **///**

MILERS DE NOIS I NOIES VAN PASSAR PER L'ESPAI DE LA SECRETARIA GENERAL DE L'ESPORT | JORDI ESTRUCH

Joan Carles Valero
periodista y profesor

La fractura de la convivencia política en Cataluña ya ha alcanzado a los gobiernos municipales que hasta ahora estaban sostenidos por alianzas en ocasiones contradictorias. A las situaciones de Sant Just Desvern, Castelldefels, Esplugues y Molins de Rei, se une la inestabilidad en Gavà provocada por un solo concejal de la antigua CiU.

El populismo secesionista compite con el populismo de izquierdas, que también quiere remunicipalizar servicios públicos como el abastecimiento del agua y los aparcamientos municipales. Urge que el Área Metropolitana de Barcelona se erija en un contrapoder que equilibre esas pugnas ideológicas en favor de los ciudadanos.

La tercera vía como alternativa a la autolesión local

La neurociencia ha identificado y explica cómo algunas personas inteligentes llegan a autolesionarse. Nick Clegg, que fue viceprimer ministro de Reino Unido, dijo en marzo en Barcelona que su país “se arrepentirá enormemente del Brexit”, porque a su juicio esa decisión colectiva es “uno de los actos de autolesión más extraordinarios tomados por un país democrático en la era moderna”. Lo mismo está ocurriendo en Cataluña. Se antoja que los “hooligans” del “procés” se comportan como esos adolescentes que se tatúan a cuchillo ballenas azules como primera prueba de un macabro juego en el que se infringen sufrimiento y que finaliza con el suicidio, igual que esas gigantes de los mares deciden por sí mismas acercarse a morir a las costas.

Detrás del malestar frente a la globalización y la crisis económica, no solo están los perdedores que reaccionan atraídos por el populismo de izquierdas. El independentismo ha sido la utopía disponible en Cataluña para canalizar la ansiedad de las clases medias o acomodadas que, aun manteniendo ingresos y empleo, por motivos de miedo o rechazo al cambio tecnológico u otras circunstancias, se han abonado al populismo estelado. La prueba de que el independentismo no es el reflejo de los perdedores de la crisis en Cataluña lo demuestra el comportamiento electoral del Baix Llobregat y L'Hospitalet, un territorio donde el impacto de la crisis económica ha sido brutal y, sin embargo, las fuerzas políticas separatistas han recibido un escaso respaldo.

Angustia laboral

Habrà que averiguar por qué en la sociedad catalana ha calado la demanda del populismo estelado, cuando se está comprobando que esa conducta es claramente autolesiva en términos de bienestar social, económico y de salud mental. Que llevemos 40 años de democracia en nuestro país responde en parte, porque los menores de 55 años desconocen la crudeza de la ausencia de libertad bajo la dictadura franquista. Los más vulnerables también sufren ahora una cierta confusión política y desesperanza en el futuro desarrollo social e individual. Una angustia derivada de la desigualdad que supone seguir siendo pobre aun trabajando, y también por el imparable avance técnico que robotizará las fábricas y situará a muchos al borde del abismo laboral.

En el ámbito local, formaciones como Podemos y sus franquicias de los Comunes, alimentan la propuesta de la remunicipalización de servicios como el abastecimiento del agua. En algunos sectores, esa propuesta se califica de espantajo económico basada en una mayor intervención de los poderes públicos en la vida de los ciudadanos. Un intervencionismo que

ALIANZA DE ALCALDES PARA ACTIVAR TODO EL POTENCIAL DE LA ECONOMÍA METROPOLITANA DESPUÉS DE LOS ÚLTIMOS MOVIMIENTOS DE EMPRESAS. EL XXI ES EL SIGLO DE LAS METRÓPOLIS FRENTE A LOS ESTADOS Y POR ESO HAY QUE FORTALECER NUESTRA REALIDAD METROPOLITANA PARA QUE ADQUIERA MÁS RELEVANCIA POLÍTICA FRENTE A LOS EXTREMOS

engordaría la maquinaria burocrática y sus costes en detrimento de inversiones, al margen del costo de las indemnizaciones que provocarían. A mi juicio, la remunicipalización requiere un debate, porque ahora simplemente se mezcla lo esencial con lo accesorio.

Encabezados por Ada Colau y seguidos en nuestra comarca por El Prat y Sant Feliu de Llobregat, entre otros, los remunicipalizadores postulan soluciones a mi juicio simplistas para problemas complejos, atrincherando sus posiciones, como ocurre en el debate político general. Demonizan a los gestores de esos servicios porque consideran que sus objetivos son perversos y malvados simplemente por ser empresas privadas, sin atender ni a la calidad ni a la eficiencia de los servicios que prestan. En su lugar, pretenden crear “ex novo” organismos o empresas públicas que presten el servicio maldonado, mediante la remunicipalización (cuando el servicio nunca ha dejado de ser municipal, aunque externalizado).

En este proceso de sectarismo político y acumulación de poder, se pondrían en riesgo derechos, empleos y la calidad de la prestación del propio servicio, lo que se traduce en un riesgo añadido de pérdida de la calidad de vida y del bienestar de los ciudadanos.

Del papel a la realidad

En esta tesitura cabe preguntarse cómo serán nuestras ciudades en el futuro si confrontamos las actuales alianzas de la colaboración público-privada frente a las ciudades de las barricadas; o las ciudades del conocimiento y la tecnología frente a las ciudades de la burocracia. Estas preguntas son pertinentes cuando resta año y medio de mandato municipal y precisamente justo ahora cuando se ponen las bases de actuaciones que están tardando tres años en salir del papel. Me refiero a la constitución de una empresa metropolitana para la promoción de viviendas accesibles en nuestro territorio, un objetivo que figuraba con letras de oro en el programa electoral de Ada Colau y que le sirvió para labrarse su carrera política como líder de la Plataforma de Afectados por la Hipoteca (PAH).

Ahora también quiere salir del papel la constitución de una agencia metropolitana de promoción económica que contrarreste la salida de empresas y la destrucción de puestos de trabajo. Siempre he creído en la liga de las ciudades frente a la de las naciones. Los 36 municipios que integran el área metropolitana barcelonesa aportan más del 52% del PIB de Cataluña y acumulan el 51% de la fuerza de trabajo catalana. Demasiado importante para dejarlo en manos alejadas de la comarca. Por eso definiendo desde estas líneas que nuestra realidad metropolitana adquiera más relevancia política y se erija en tercera vía frente a los extremos. La vía más próxima a los ciudadanos. ///

Valero
& Vila

Acaben de celebrar-se els quaranta anys del retorn del President Tarradellas i el seu municipi natal hi ha dedicat una setmana sencera d'activitats per recordar la figura del seu fill il·lustre.

Josep Tarradellas i Joan no només va néixer a Cervelló, en una casa de la carretera que conserva

avui a la façana una placa commemorativa, sinó que és enterrat en el mateix panteó del petit cementiri del municipi on descansen les restes dels seus pares, de la seva filla Montserrat i de la seva vídua Antonia Macià que va morir tretze anys després.

Jesús Vila
periodista y escritor

El Tarradellas més proper

Tarradellas va arribar a Barcelona el 23 d'octubre de 1977 com a president de la Generalitat republicana, càrrec que va mantenir durant 28 anys, tots ells, menys els tres últims, a l'exili, primer en terres suïsses i després a Saint Martin Le Beau, al nord-oest de França tocant a Tours, on centenars de catalans el van anar a visitar, especialment durant els anys setanta. Aquell dia d'octubre del 77 s'havia restablert la única institució republicana que havia sobreviscut al franquisme i es va fer mantenint com a president a un Tarradellas murri i tossut que va saludar al país amb unes paraules molt escollides: "Ciutadans de Catalunya, ja sóc aquí".

Supervivent per convicció i sort

Elegant ciutadans de Catalunya per saludar la gent que omplia a vesar la plaça Sant Jaume, llençava un doble missatge: Catalunya era un país de ciutadans i no de súbdits i era un país exemple d'integració després dels enormes allaus immigratoris que havia patit des dels anys seixanta. L'important no era que fossin catalans de socarrel o nouvinguts, l'important és que se sentissin ciutadans d'un país que havia mantingut inalterable la seva principal institució malgrat la derrota i les extraordinàries crisis interiors. El "Ja sóc aquí" era, així, el crit que resumia la llarga espera de la institució, malgrat que algú pogués fer una lectura narcisista del vell polític.

Va ser un supervivent per convicció pròpia i un xic de sort. El govern de Vichy, a diferència del que va passar amb Companys, no va signar l'ordre de lliurament de Tarradellas a les autoritats franquistes i va poder escapar de la presó i potser de la mort. Després es va mantenir inalterable com a diputat del Parlament de Catalunya fins que Josep Irla, que havia estat el president del Parlament i que va succeir Companys, afusellat, com a president de la Generalitat, dimitís per malaltia l'any 1954. Enmig de mil batalles internes del catalanisme i d'una ERC dividida i sectària, Tarradellas, cada vegada amb més influència, acabaria proposant com a president de la Generalitat el music Pau Casals, però aquest no ho va acceptar i el càrrec finalment va recaure en ell.

Sisè sentit: olorar el perill

Havia fet política des de jove en el convuls context republicà i ben aviat la guerra i l'exili li ensenyarien que, per sobreviure en aquest món dels poders i dels contrapoders, cal una passió extraordinària, una autoestima immensa, la paciència imprescindible i unes dosis de realisme considerable. I una important capacitat intuïtiva. Tothom que el va conèixer coincidia que tenia un sisè sentit per olorar el perill, l'astúcia que convenia en cada moment i l'ego necessari per fer-hi front. I l'experiència política, que el va portar, per exemple, a convèncer el president Suárez del que podia semblar impossible: el restabliment de la Generalitat republicana per incorporar Catalunya al projecte de la Transició. Al llarg de la seva vida es va crear enemics insalvables i fidelitats significatives. A un polític de raça segurament no li calen amics, en té prou amb bons col·laboradors. I ell els va tenir, diferents en cada moment, però prou útils.

JOSEP TARRADELLAS VA NÉIXER A CERVELLÓ

Per això s'ha convertit en una figura històrica. Quan es preparaven les eleccions al primer Parlament de Catalunya de la democràcia, va saber marxar a temps i va rebre tots els honors i tots els reconeixements. Al 1980 el successor va ser Jordi Pujol, un personatge que a Tarradellas li creava una desconfiança que mai no li va amagar, perquè pensava que darrere d'aquella imatge de nacionalisme col·laboratiu s'amagava el germen del victimisme i de la intolerància.

Figura històrica

Tarradellas moriria el juny de 1988. Al mes de març d'aquell mateix any, el setmanari El Nou Llobregat que jo aleshores dirigia, encetava el seu primer número amb una entrevista al president Tarradellas que ja tenia setanta quatre anys i vivia com un jubilat qualsevol al seu pis de la Via Augusta de Barcelona. Aquell nou Llobregat era el successor d'un anterior Llobregat que havia impulsat el meu veí de pàgina Joan Carles Valero i que en el període en que jo el vaig dirigir, va ser clausurat per l'editor després de la meua dimissió i de tota la redacció per un conflicte de censura. Aquell nou Llobregat va durar pocs mesos però encara al juny vam tenir l'oportunitat de fer-nos ressò de la mort del cervellonenc il·lustre, tres mesos escassos després de concedir-nos una de les darreres entrevistes de la seva vida.

Entre cometes, Tarradellas ens va dir coses que avui, en el context actual, prenen tot el sentit i que posen de manifest la seva sagacitat política, ja posada de manifest durant els seus anys d'exili i de la seva presidència executiva: "a la meua Catalunya li sobra victimisme i continua pecant de voler tenir sempre la raó" malgrat que li semblava "que li continua mancant una veritable autonomia".

En perill

En l'entrevista es diu que Tarradellas "no es partidari de la reforma de l'Estatut, una bandera que els seus successors d'ERC han estat els primers de fer flamejar" i que estava convençut que si prosperava la decisió de negociar la reforma "hi sortirem perdent" i advocava per aprofitar totes les possibilitats d'aquell estatut de 1979 "ja que aquest no ha estat prou espremut". Convençut que Catalunya és una nació, considerava però que "el que cal es donar un major suport al govern central i deixar de fer escapades en solitari, deixant de banda el progrés global d'Espanya".

L'entrevista és més llarga i hi tracta altres temes polítics i bastants més de personals. Barreja algunes boutades amb confessions íntimes de cert calat i avui té un notable interès històric. Quan ja era president de la Generalitat a l'exili, no va voler mai nomenar un govern perquè considerava amb tot l'encert que els governs han de tenir poder executiu. I si no el tenen, "fan el ridícul".

Avui, segurament, no estaria gaire content del que veuria, del que escoltaria i del que podria intuir. El que ell va sostenir amb la màxima dignitat durant 38 anys, avui corre el perill de fer llàstima. ///

Centre de Negocis Edifici e//llobregat

¿NECESITA UNA RECEPCIÓN QUE RECOJA LAS NOTIFICACIONES OFICIALES DIRIGIDAS A SU EMPRESA?

DOMICILIACIÓN DE SOCIEDADES

El cliente puede utilizar nuestra dirección como domicilio de su empresa a todos los efectos. Recogeremos en su nombre correspondencia comercial, certificados, notificaciones administrativas y la pequeña paquetería que le puedan enviar. Una vez recepcionado, avisamos al cliente y le hacemos llegar la documentación.

CONTRATACIONES
ANUALES:
35 EUROS
+ IVA
POR MES

OTROS SERVICIOS

Oficina virtual, desvío de llamadas a un número de teléfono exclusivo, atención telefónica, sala de reuniones, despachos equipados con teléfono y fibra óptica, secretarías virtuales, venta de sociedades de nueva creación, servicio gestoría, etc.

* consultar precios

Somos una empresa de servicios, con más de 25 años de experiencia, que dispone de un edificio destinado a "centro de negocios", dedicado a proporcionar a cualquier empresa la infraestructura administrativa necesaria para llevar a cabo su actividad de forma inmediata y económica.

Llámenos e infórmese sin compromiso: 902 800 248
centrodenegocios@elllobregat.com
Calle Raurich N° 62 - 08830 Sant Boi de Llobregat